

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΕΤΟΣ Β' ΤΕΥΧΟΣ 53ον

27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1925

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Συγγραφήτρια, γνώμαι, κρίσεις καὶ ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ
τῆς «Νέας Ἐποχῆς»
ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Κύριον ἄρθρον
Ἑξωτερικὴ ἐβδομάς
Συρία καὶ Μοσσοῦλη
Ἑσωτερικὴ ἐβδομάς
Οἰκονομολογικὴ ἐβδομάς
Στεφάνου Σκουλούδη
Τὸ νέον Δάνειον
Φιλίππου Σ. Δραγούμη
Νικολάου Κολυβά
Ταγματάρχου Ντὲ Σιδοριέ
Αἰγυπτιώτου
Κ. Βερροπούλου
Σ. Φ.

Ἑπτὰ μηνῶν Πρωθυπουργία

Ἀγρόπολις
Ἡ διάλυσις τῶν ἐν Ζακύνθῳ ἀγροληφῶν
Ὁ παγκόσμιος πόλεμος
Ἀγγλία καὶ Αἴγυπτος
Ἡ ἐν Γερμανίᾳ κίνησις πρὸς μεταρρυθμίσεις τοῦ Τόπου
Αἱ ἰδέαι τῶν Ἐπικουρείων

ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΣΤΑΔΙΟΥ 24

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	Δραχ.	150
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	"	75
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (γενικῶς)	£	1
ΑΜΕΡΙΚΗΣ	Δολάρια	5

Ἐξάμηνοι συνδρομαὶ ἐξωτερικοῦ καὶ τρίμηνοι ἐσωτερικοῦ δὲν γίνονται δεκταί.

— Διὰ δημοσιεύσεις ἀγγελιῶν ἰδιαίτερα συμφωνίαι.
— Τὰ ἐμβλήματα ἀπευθύνονται δι' ἐπίταγης πρὸς τὴν διεύθυνσιν.
— Διὰ πᾶσαν ἀνωμαλίαν περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου οἱ κ. κ. συνδραμῆται παρακαλοῦνται ν' ἀπευθύνονται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧΜΑΣ 3

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΟΙ ΤΑ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΜΕΤΡΗΤΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΟΙΚΟΤΕΝΙΑΡΧΑΙ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΙ Κ.Λ.Π. ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΣΑΣ

ΔΙΑ ΝΑ ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ

ΕΙΣ ΤΟ ΔΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΔΡΧ. 200.000.000

ΔΕΙΑ ΕΚΑΣΤΗΣ ΜΕΤΟΧΗΣ ΔΡΧ. 250

ΜΟΝΟΝ ΟΥΤΩ ΘΑ ΑΠΟΚΤΗΣΩΜΕΝ ΔΡΟΜΟΥΣ, ΝΕΡΑ, ΦΩΤΙΣΜΟΝ, ΠΛΑΤΕΙΑΣ, ΛΙΜΕΝΑΣ

ΚΑΙ ΕΠΑΡΚΗ ΑΡΙΘΜΟΝ ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΑΠΟ 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ-15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

«Μηδεις αγνοων Λογιστικην ειδωτω εις την ιδιωτικην και δημοδιαν οικονομιαν».

22ον ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1925-1926

ΕΜΠΟΡΙΚΗ & ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΩΗΝ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΕΝ ΤΗ ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΕΜΠΟΡ. ΣΠΟΥΔΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΤΟΥ «ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ».

ΤΕΤΡΑΤΑΞΙΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ συνδυάζουσα προφορικὴν διδασκαλίαν καὶ ἀτομικὴν ἐργασίαν τοῦ σπουδαστοῦ κατὰ νεώτατον παιδαγωγικὸν σύστημα, χορηγοῦσα πτυχία 1) Στοιχειώδους Λογιστικῆς καὶ 2) Ἀνωτέρας Λογιστικῆς καὶ πρὸς τοὺς τοὺς παραδιδόνοντες ὑποχρεούμενος διὰ τὰς προκηρυχθούσας ἐξετάσεις τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Λογιστικῆς Ἑταιρείας τῆς Ἑλλάδος, διαγωνιζομένους Τραπεζῶν, ἐξετάσεις τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν Σπουδῶν κλπ. δι' Εἰδικῶν Φροντιστηρίων. ΤΜΗΜΑΤΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ. ΝΥΚΤΕΡΙΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ διὰ τοῦ Ἐμποροῦ παλαιήλους.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ κατ' οἶκον διὰ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΩΣ διὰ τοὺς διαμένοντας ἐν Ἐπαρχίαις.

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΜΑΘΗΤΩΝ ἀρχονται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου

ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕΚΤΑΙ καὶ ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ἀπὸ 16ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Πρόγραμμα πέμπεται τῷ αἰτούντι : ΝΟΤΑΡΑ 68— ἐν Πειραιεὶ
Ἐξακολουθεῖ ἡ ἐγγραφή συνδρομητῶν εἰς τὴν Β' Σειρὰν Μαθημάτων Λογιστικῆς ἀντ' ἀραχ. 125. Ἐξεδοθῆναι ἤδη τὰ δύο πρῶτα τεύχη α' καὶ β', ἅτινα δίδονται μόνον εἰς τοὺς συνδρομητάς.

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝΝ. ΜΑΛΛΟΥΣΗΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

25-9-1925

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἡσχολήθημεν ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης καὶ περὶ τῆς καταβαλλομένης προσπάθειας πρὸς ἐπίτευξιν συνδιαλλαγῆς μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νέου καταστατικοῦ χάρτου. Ἡ προσπάθεια αὕτη φαίνεται ἤδη εὐδοκῶν οὐχὶ ὅμως ἐν Ἀθήναις καὶ διὰ τῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συσταθείσης ἐπιτροπῆς ἐξ ὑπουργῶν, ἀλλ' ἐν Θεσσαλονίκῃ ἔνθα ἐδρεύει ἡ ρυθμιστρία τῆς καταστάσεως δύναμις.

Ὡς ἀποτέλεσμα δὲ τῆς επιβληθείσης ταύτης συνδιαλλαγῆς ὀφείλει νὰ θεωρηθῇ ὅτι θὰ ἐμμένῃ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ ψηφίσματος τῆς 1ης Ἰουλίου καὶ ὅτι θὰ προβῇ εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ ὑπὸ τῆς συνταγματικῆς ἐπιτροπῆς κατασκευασθέντος καταστατικοῦ χάρτου, πλὴν τῶν διατάξεων ἐκείνων αἵτινες ἀντιβαίνουν εἰς ὑπαρχούσας ἤδη ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως. Ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡμισπίσμηός τις ἀνακοίνωσις δημοσιεύθησα ἐν τῷ ὄργανῳ τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως τὴν παρελθούσαν Τετάρτην κατὰ τὴν ὁποίαν «ἐφ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις κρίνει ὅτι καὶ ἡ προσωρινὴ ἔστω ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τούτων (ἐκείνων τοιούτου αἵτινες ἐψηφίσθησαν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐν ἀσυμφωνίᾳ πρὸς προελημμένας ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως) ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νέου Συντάγματος μέχρι τῆς 16 Ὀκτωβρίου θὰ ᾔτο ἀσύμφορος, θὰ ἡδύνατο ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτῆς εὐθύνην ν' ἀναστῇ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τούτων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν μέχρι καὶ τῆς ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεως τῆς Συνελεύσεως».

Ἐκ τῶν ἐκατέρωθεν τούτων ἀνακοινώσεων προκύπτει ὅτι ὁ συμβιβασμὸς μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως κρίνεται ἤδη ὡς δυνατὸς διὰ τῆς μερικῆς δημοσιεύσεως καὶ διὰ τῆς μερικῆς συνελπίως θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ νέου Συντάγματος. Ἐὰν δὲ αἱ ἐνδείξεις αὗται ἐπαληθεύσῃ μέχρι τέλους, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔχῃ οὕτω ἐξησφαλισμένην τὴν ὑποστήριξιν ὁλοκλήρου τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συγκροτήματος, τὸ ὁποῖον παρέσχεν αὐτῇ τὴν ἐμπιστοσύνην του μετὰ τὸ πραξικόπημα τῆς 25ης τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου καὶ θὰ ἔχῃ ἀντιμέτωπα αὐτῆς ἐν τῇ Συνελεύσει μόνον τὰ κόμματα τῆς βενιζελικῆς δεξιᾶς.

Ἡ τοιαύτη ἐξέλιξις τῶν πραγμάτων ὑπῆρξεν ἀναμφισβητήτως ἀντίθετος πρὸς τὰς αἰσιοδόξους περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως προβλέψεις περὶ ὧν καὶ ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης ἐγένετο ἐπανειλημμένως λόγος. Διότι ἡ παρὰ τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως ὑποστήριξις τῆς Κυβερνήσεως δὲν θὰ εἴναι βεβαίως ἄνευ βαδντέρων διὰ τὸ ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ὁμαλότητος συνεπειῶν. Καὶ διότι ἡ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀναγκαστικὴ καὶ πάλιν χρησιμοποίησις τοῦ κοινοβουλευτικοῦ μαρτύρου ἀποδεικνύει ὅτι αὕτη καὶ μετὰ τὴν τριμηνον παραμονὴν τῆς ἐν τῇ ἀρχῇ παρέμεινε ἀνίκανος ὁπως ἀπαλλαγῇ τῶν ἀνευδύνων ἐκείνων ἐπιδράσεων, αἵτινες ἐπιπροσδοοῦ πάντοτε εἰς πᾶσαν προσπάθειαν τείνουσαν εἰς τὸν τετραμισμόν τῆς ἐσωτερικῆς ἀνωμαλίας.

W

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ ἀπὸ τῆς παρούσης στήλης πρὸ καιροῦ διατυπωθεῖσα πρόβλεψις περὶ τῆς ἐνδεχομένης μακροχρονήσεως τῆς ἐν Μαρόκῳ διεξαγομένης ἐκστρατείας φαίνεται ἤδη ἐπιβεβαιωμένη ἐν τῶν πραγμάτων. Μολονότι ἐπαυλημένως ἀνηγγέλθη μέχρι τοῦδε ὅτι ἐνδυσκόμεθα εἰς τὰς παραμονάς γενικῆς ἐπιθέσεως κατὰ τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ δοθῇ τὸ δριστηνὸν κτύπημα εἰς τοὺς Μωροκινούς ἐπαναστάτας διὰ συνδυασμένης ἐνεργείας τῶν γαλλικῶν καὶ ισπανικῶν δυνάμεων, πρόσφατοι ἐν τούτοις πληροφοροὶ ἀναφέρουν ὅτι τὸ Γαλλικὸν Στρατηγεῖον καταρτίζει τὰ ἀπαιτούμενα σχέδια διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐκστρατείας κατὰ τὸν χειμῶνα. Φαίνεται οὖν ἵκαν πῦθανόν ὅτι οἱ Γάλλοι προτίθενται νὰ δώσουν ἀμυντικὸν μᾶλλον χαρακτήρα εἰς τὸν ἐν Μαρόκῳ ἐγῶνα, ἀποφεύγοντες νὰ ἐνεργήσουν σοβαρὰν ἐπιθετικὴν ἐκστρατείαν ἀποσκοποῦσαν τὴν δλοκληρωτικὴν συντριβὴν τῶν ἐπαναστατικῶν στρατευμάτων. Περὶ τῆς ἐν Συρίᾳ καταστάσεως στεροῦμεθα ἀκριβῶν πληροφοριῶν. Ἐχομεν ἀμυδρὰς τινὰς εἰδήσεις περὶ γαλλικῶν ἀντιπλοῦν, ἀλλ' ἀγνοοῦμεν τὴν σοβαρότητα αὐτῶν ὡς καὶ τὸν κίνδυνον ὃν δύνανται νὰ διατρέχωσι τὰ ἐκεῖ γαλλικὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα, ἐν παρόδῳ εἰρήσθω, πᾶν ἄλλο φαίνονται ἢ πολυάριθμα.

Προκειμένου περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐργνητικῆς Συνθήκης μεταξὺ Γερμανίας καὶ Συμμάχων διὰ τὴν ὁποίαν ἐπεδόθη πρότινος ἐν Βερολίνῳ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Μπριὰν ἐπέχουσα θέσιν Διακοινώσεως καὶ προτείνουσα τὴν σύγκλησιν ἐιδικῆς Συνδιασκέψεως, ἐγγνώσθη ὅτι ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ σκέπτεται ἐλ' αὐτοῦ. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ πρότασις τοῦ κ. Μπριὰν δὴ γίνῃ ἀποδεκτὴ παρὰ τῆς Γερμανίας καὶ

ὅτι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ταχέως θὰ κατελήξουν εἰς συμφωνίαν αἱ διάφοροι πολιτικαὶ μερίδες ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Λοῦτερο. Κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ γαλλικοῦ Τύπου ἡ οὕτω προμνησμένη νέα Συνδιασκέψις θὰ εἴνε ἀναγκαστητέως ἡ σπουδαιότερα ἐξ ὅλων ὅσων ἔλαβον χώραν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου.

Αἱ ἑλληνοσερβικαὶ συνεννοήσεις δύνανται νὰ λεχθῇ μετὰ θετικότητος ὅτι θέλουσιν ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς προόδου τῶν διαπραγματεύσεων αἱ ὁποῖαι διεξάγονται ἤδη ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῶν σιδηροδρόμων. Ἐὰν δὲ ἐπιτευχθῇ ἡ λύσις αὐτοῦ, τότε δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι βαίνομεν πρὸς τὴν συνομολόγησιν τῆς συμμαχίας. Ἄλλως, εἶναι βέβαιον, ὅτι ἡ συμμαχία αὕτη θὰ βραδύνῃ νὰ καταστῇ πραγματικότης.

Τὸ σπουδαιότερον πάντων τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων εἶναι σήμερον τὸ ζήτημα τῆς Μοσούλης. Ἡ Τουρκία ἀρνείται νὰ δεχθῇ διαιτησίαν. Τηλεγραφικαὶ πληροφοροὶ ἐκ διαφόρων πηγῶν ἀναφέρουν ὅτι ἡ Τουρκία συγκεντρώνει τέσσαρας μεραρχίας παρὰ τὰ σύνορα τοῦ Ἰράκ, ἀλλὰ δὲ πληροφοροὶ ἀναφέρουν ὅτι ὁ Κεμάλ διέταξε τὴν συγκέντρωσιν τοῦ διαθέσιμου βαρέος πυροβολικοῦ εἰς τὰ Λαοθανέλια ὡς καὶ τὴν λήψιν ἐπαιγόντων μέτρων διὰ τὴν ἄμυναν τῶν στενῶν. Λέγεται δι' αὐτοῦ εἰς τοὺς ἐν Λορδίνῳ κύκλους ἐπικρατεῖ μεγάλη ἀπαισιοδοξία περὶ τῆς εἰρηρικῆς διευθετήσεως τοῦ ζητήματος θεωρεῖται δὲ ὅτι ἡ Τουρκία εἴνε ἀπογοισμένη νὰ ἐξωθήσῃ τὰ πράγματα μέχρι ἐσχάτων, ἀντιμετωπίζουσα ἀπὸ τοῦδε τὸ ἐνδεχόμενον νέον πολέμον.

PROBUS

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΤΕΥΧΟΥΣ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐνδιαφέρουσα ἀναλυτικὴ μελέτη τοῦ κ. Δ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ Τμηματάρχου ἐν τῷ Ῥπουργεῖῳ τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΣΥΡΙΑ ΚΑΙ ΜΟΣΣΟΥΛΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Σεπτέμβριος (τοῦ Ἀνταποκριτοῦ τῆς «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ».

Μολονότι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις προσπαθεῖ νὰ καθυρπάξῃ τὴν κοινὴν γνώμην, ὡς πρὸς τὰ συμβάντα καὶ συμβαίνοντα εἰς τὴν Συρίαν, εἶνε γεγονός ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη τῆς γαλλικῆς πρωτευούσης διατηρεῖ πλείστας δίσας ἐπιφυλάξεις καὶ πλείστους ὅσους δισταγμούς. Ἐν τῷ μεταξύ, παρὰ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ στρατηγοῦ Σαράϊν, συνεχίζεται ἡ κατ' αὐτοῦ ἐπίθεσις τοῦ γαλλικοῦ τύπου, ὅστις κατηγορεῖ τὴν κυβέρνησιν ὅτι διὰ λόγους ἀπλῶς κομματικῶς τὸν ἀπέστειλεν εἰς τὴν Συρίαν καὶ ἐξηκολούθησε νὰ τὸν διατηρεῖ εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑπάτου ἀρμοστοῦ, μέχρις οὔτου τὰ πράγματα τῆς ἀπέδειξαν ὅτι ἡ ἐπιμονὴ τῆς εἰς τὴν διατήρησιν του ἐν Συρίᾳ οὐδὲν τὸ καλὸν προοιῶνιζε διὰ τὸ αὐτόθι γαλλικὸν προτεκτοράτον. Ὁ στρατηγὸς Σαράϊν, δοκιμασθεὶς καὶ ἄλλοτε (ἐν Θεοῦνικῃ), ἀπέδειξε ὅτι οὐδὲν προσὸν κατεῖχε διὰ νὰ καταλάβῃ τὴν λεπτὴν θέσιν τοῦ ὑπάτου ἀρμοστοῦ ἐν Συρίᾳ καὶ ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις δὲν ἤργησε ν' ἀντιληφθῇ ὅτι, ὅπως εἰς τὴν Ἑλλάδα, οὕτω καὶ εἰς τὴν Συρίαν, ὁ περιφημὸς στρατηγὸς ἐσπείρε τὴν ἀναστάσιν καὶ τὸ μῖσος, ἐκεῖ ὅπου οἱ προκατόχοί του κατώρθωσαν νὰ ἐπιβάλουν μίαν εἰρήνην κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦτοιν σταθεράν. Καταληφθεὶς ἐξ ἀπροόπτου καὶ ταραχθεὶς ἀπὸ τὴν ἐπίθεσιν τῶν Δρούσων, τόσον κακῶς ἐπληροφόρησε τὴν Κυβέρνησιν του, ὥστε αὕτη καὶ μέχρις ἐσχάτων ἀκόμη νὰ προβαίῃ εἰς ἀτλάς ὑποθέσεις διὰ τὴν ἐν Συρίᾳ κατάστασιν. Πῶς ἐξωλοθεύθη δλοκληρὸς γαλλικὴ φάλαγξ, αὕτη ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἡγνῶει ἐπὶ πολλῷ, ὅπως ἡγνῶει καὶ ἂν διεξήγετο διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν Δρούσων, ἢ ἂν κατεβάλλοντο προσπάθειαι πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς φρουρᾶς τῆς Σουεΐντα, πολιορκουμένης ἀπὸ ἡμῶν πολλῶν ὑπὸ τῶν Δρούσων.

Ἡ Γαλλία ἀνέλαβεν ἐν Συρίᾳ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς διαφόρους πληθυσμῶν, πληθυσμῶν ὅμως ἔχοντες παλαιότατους πολιτισμούς καὶ κατὰ συνέπειαν μὴ δυνάμενοι νὰ διοικηθοῦν ὅπως καὶ οἱ Σενεγαλέζοι.

Τοῦτο δὲν ἡδυνήθη ν' ἀντιληφθῇ ὁ στρατηγὸς Σαράϊν. Καὶ εἰς τὴν ἀδιαρχικότητά του καὶ τὰ ἀνδραίρετά του μέγα προσετέθη ἡ ἰδιώ-

τυπος σκέψις νὰ στηριχθῇ εἰς τὰ στοιχεῖα τὰ κηρυχθέντα πάντοτε κατὰ τῆς γαλλικῆς κυριαρχίας καὶ νάποξενωθῇ τῶν συμπαθειῶν τῶν στοιχείων ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἡνθάνουν τὴν γαλλικὴν εἰς τὴν Συρίαν διείσθησιν. Τοῦτο δὲν ἀπέδειξε μόνον δι' ἐγγράφων εἰς τὴν «Ἡλὼ τῶν Παρισίων» ὁ περιοδεύσας τὴν Συρίαν κ. H. de Kérillis, καὶ ἐνεργήσας σφοδροτάτην ἐκστρατείαν κατὰ τῆς παραμονῆς εἰς τὴν Συρίαν τοῦ στρατηγοῦ Σαράϊν, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξε, βέβαια, ὁ Ἐργὼν, ἀλλ' ἐπέβαλαν αἱ τεκτονικαὶ στοαὶ τῆς Γαλλίας, ὡς πιστοποιοῦν αὐτὰ τὰ γεγονότα. Πρὸ τινων μηνῶν ἀκόμη ὁ πρόεδρος τῆς Τουρκίας εἰσερχόμενος εἰς τὸ μέγα τέμενος τῆς Βηρυττοῦ κατὰ τινα ἐορτὴν ἐγένετο μέσω ἀλλόφρονος ἐνθουσιασμοῦ δεκτὸς ὑπὸ τοῦ πλήθους, ἐνῷ παγετώδης ἀδιαφορία ἐσημείωνε τὴν ἐμφάνισιν τοῦ στρατηγοῦ Σαράϊν. Τὸ φαινόμενον τοῦτο θὰ ἦτο πολὺ ἀνησυχητικὸν διὰ πάντα ἄλλον, πλην τοῦ στρατηγοῦ Σαράϊν.

Ἡ ἐπανάστασις τῶν Δρούσων ὀρεῖται προφανῶς εἰς τοπικοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ σχετίζεται, μὲ δλοκληρὸν ἀντιγαλλικὸν κίνημα τὸ ὁποῖον ἀκουσίως ἐνεθάρρυνεν ἡ περίεργος στάσις τοῦ στρατηγοῦ Σαράϊν. Τὸ κίνημα τῆς ὁρᾶς Ἀνυόλτου, λέγει ὁ Ρενέ Πινῶ εἰς τὴν «Ἐπιθεώρησιν τῶν Δύο Κόσμων» δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ μείνῃ ἀτιμώρητον ἀνευ κλονισμοῦ τῆς ἀσφαλείας πάσης τῆς Συρίας, ἀλλὰ καὶ ὡς ἡ χώρα ἔχει ἀνάγκην διεικνήσεως σφαιροειδέσας καὶ εἰδικωτέρας. Αὐτῇθεν εἶνε νάνογκαζόμεθα νάποστέλλωμεν ἐνισχύσεις εἰς τὴν Συρίαν, ἐνῷ τὸ Μαρόκον ἀπαιτεῖ ἰσχυρὰ μέσα ἐνεργείας.

Ἐξ ἄλλου δὲ σημειωθῇ ὅτι ὁ Σαράϊν εἰς τὴν Συρίαν δὲν εἶχεν ἀποσταλῇ ὡς στρατιωτικὸς, ἀλλ' ὡς πολιτικός. Ἡ κατάσταση αὕτη τῆς Συρίας φαίνεται νὰ ἀνησυχῇ σπουδαίως καὶ τοὺς Ἀγγλοὺς τοὺς ἐγκατεστημένους εἰς τὴν Παλαστίνην οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν, τῆς ἐπανάστασεως τῶν Δρούσων, ἐκδηλοῦν φιλικωτάτας πρὸς τὴν Γαλλίαν διαθέσεις. Τὰς διαθέσεις αὐτὰς φαίνεται ἐν τινι μέτρῳ νὰ προκαλεῖ καὶ τὸ ζήτημα τῆς Μοσούλης, τὸ ὁποῖον ὡς γνωστὸν παρεπέμφθη εἰς τὸ δικαστήριον τῆς Χάγης. Τὸ δικαστήριον τοῦτο θὰ βασισθῇ, ὡς ἐγγνώσθη εἰς τὰ συμπερά-

υγκλητική επιτροπή της στα-
ματα της ερεθ. Κοινωνίας εις την περιοχὴν
λείσης ὑπὸ τῆς. Τὰ συμπεράσματα αὐτὰ τῆς
τῆς Μοσσοῦλ-τελομένης ἀπὸ τὸν κόμητα
ἐπιτροπῆς ἀπὲς πρωθυπουργὸν τῆς Οὐγγα-
Τελεί, ἀλλοιζέρεσεν πρόεδρον καὶ ὑπουργὸν
ρίας, τὸν κ. Ι. καὶ τὸν Βέλγον συνταγματάρ-
χην Γωλς, ἐξακολουθοῦν νὰ εἶνε ἄγνωστα
εἰς τὸ πολὺ κοινόν. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐμελέτησεν
ἐπισταμένως καὶ μετὰ μεγίστης προσοχῆς
τὴν χώραν, τοὺς κατοίκους της, τὴν οἰκονο-
μικὴν της ζωὴν.

Ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελεῖ ἔγγρα-
φον ὑψίστου πολιτικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ
ἐνδιαφέροντος. Τὸ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν ἔδα-
φος, εἶνε ἡ περιοχὴ τῆς Μοσσοῦλης, δηλαδὴ
τὸ μέσον λεκανοπέδιον τοῦ Τίγρητος ποτα-
μοῦ, μετὰ τὰς κοιλάδας τῶν δύο Ζάμπ, τοὺς
ἐξ ἀριστερῶν παραποτάμους του. Ὁρίζεται
γεωγραφικῶς, ἐκ βορρᾶ πρὸς ἀνατολὰς, ὑπὸ
τῶν ὑψηλῶν τῆς Ἀνατολίας καὶ τοῦ Ἰράκ.
Πρὸς δυσμὰς ὑπὸ τῆς μεθορίου τῆς ὑπὸ
γαλλικὴν ἐντολὴν Συρίας, πρὸς νότον, ὑπὸ
τῆς προσωρινῆς μεθορίου τοῦ Ἰράκ, ὅπου
βασιλεύει ὁ Ἐμίρης Φεῦσάλ ὑποστηριζόμε-
νος ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν. Αἱ ἐπιτροπαὶ τῆς Κοι-
νωνίας, ὅπως καὶ πάντες οἱ διαιτηταί, ἔχουν
τὴν φυσικὴν προτίμησιν νὰ ζητοῦν τὴν λύ-
σιν τῶν δυσκολιών, διὰ τοῦ συστήματος τοῦ
εἰς δύο χωρισμοῦ τοῦ ἀγλαδιοῦ, συχνὰ δὲ
ἱκανοποιοῦν τοιοῦτοτρόπως τὴν ἀμεροληψίαν
καὶ συμβάλλουν εἰς τὴν εἰρήνην. Ἀντιθέ-
τως, τὴν φορὰν αὐτὴν ἡ ἐπιτροπὴ κατέληξεν
εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ διαφιλονεικούμε-
νον ἔδαφος ἀποτελεῖ σύνολον τὸ ὁποῖον θὰ
ἦτο ἀδύνατον νὰ διαιρεθῇ ἄνευ συνεπειῶν,
παρ' ὅλον τὸ διαφορετικὸν τῶν πληθυσμῶν
οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν τὴν χώραν αὐτήν.

Γενικῶς αἱ κλιτύες τῶν ὄροπέδιων ἀποτε-
λοῦν ἔδαφος τῶν Κούρδων, οἱ ὁποῖοι μετὰ
λόττερα καὶ κατέρχονται κατὰ τὸ θέρος ὑψη-
λότερα καὶ κατέρχονται τὸν χειμῶνα εἰς τοὺς
παρὰ τὴν πεδιάδα λόφους. Βορείως τῆς Μοσ-
σοῦλης, εὐρίσκονται ἀκόμη μερικαὶ ομάδες
χριστιανῶν, νεστοριανῶν ἢ ἁρμενίων, οἱ ὁ-
ποῖοι ἐπέζησαν τῆς διασπορᾶς καὶ τῶν σφα-
γῶν· ἀλλὰ τὸ πλεῖστον τῶν ἄλλοτε εὐμε-
ρύντων χριστιανικῶν χωρίων εἶνε σήμερον
ἔρημα. Ἡ πεδιάς κατοικεῖται ὑπὸ τῶν ἐρ-
βῶν οἱ ὁποῖοι, εἰς τὴν Μοσσοῦλην, ἐπὶ
97000 κατοίκων ἀποτελοῦν τὰ δύο τρίτα.
Τὸ τουρκικὸν στοιχεῖον ἀσθενεστάτως σπο-
ραδικῶς συναντᾶται.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε τὰς ἑξῆς λύσεις:
Ἡ διαφιλονεικούμενη περιοχὴ θὰ ἐνωθῇ μετὰ

τὸ Ἰράκ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως νὰ μείνῃ ὑπὸ
τὴν πραγματικὴν ἐντολὴν τῆς Κοινωνίας
ἐπὶ εἰκοσιπέντε ἔτη. Πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπὸ
ὄψιν ἡ ἐπιθυμία τῶν Κούρδων οἱ ὁποῖοι ζη-
τοῦν ὅπως διακινῶντες πρὸς αὐτοὺς ὑπάλληλοι
ἀναλάβουν τὴν διοίκησιν, τὴν δικαιοσύνην
καὶ τὴν παιδείαν καὶ ὅπως ἡ Κουρδικὴ ἀ-
ποτελῇ τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν. Ἄν ὁ ἐλεγ-
χος τῆς Κοινωνίας ἐτεροματίζετο μετὰ τὴν
λήσιν τῆς ἡδὴ ἐν ἰσχύει συνθήκης μετὰ τῆς Ἀγ-
γλίας καὶ Ἰράν, δηλαδὴ μετὰ τέσσαρα ἔτη,
ἡ ἂν ἐγγυήσεις δὲν ἐδίδοντο εἰς τοὺς Κούρ-
δους, ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι
ἡ πλειονότης τῶν κατοίκων τῆς χώρας θὰ
ἐτάσσετο μᾶλλον ὑπὲρ τῆς τουρκικῆς κυριαρ-
χίας, ἢ ὑπὲρ τῆς ἀραβικῆς. «Ἐν τοιαύτῃ πε-
ριπτώσει, τὰ πλεονεκτήματα τῆς παραχωρή-
σεως τοῦ ἔδαφους τούτου εἰς τὸ Ἰράκ, θὰ
μετεβάλλοντο εἰς μειονεκτήματα πολιτικὰ σο-
βαρώτατα, καὶ θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ πα-
ρεχωρεῖτο ἡ διαφιλονεικούμενη περιοχὴ εἰς
τὴν Τουρκίαν» τῆς ὁποίας ἡ ἐξωτερικὴ κα-
τάστασις καὶ ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τοιαύτη
εἶνε ἀπείρως σταθερώτεραι τοῦ Ἰράκ.

Αὐτὰ ἐν ὀλίγοις τὰ συμπεράσματα τῆς ἐ-
πιτροπῆς· τὰ ὁποῖα ἐγένοντο μετὰ δυσχε-
ρσεύσεως δεκτὰ ἐν Ἀγγλίᾳ, διότι ἐκτὸς τῶν ἄλ-
λων ὑποχρεοῦν αὐτὴν νὰ συνάψῃ νέαν συν-
θήκην μετὰ τὸν βασιλέα τοῦ Ἰράκ Φεῦσάλ, ὑπὸ
ὅρους ἐννοεῖται εὐνοϊκωτάτους δι' αὐτὸν
ἐφ' ὅσον θὰ ἤθελε νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐπὶ
τῆς Βαγδάτης καὶ Μοσσοῦλης ἐντολήν της.

Οἱ ἀναγνώσται τῆς «Νέας Ἐποχῆς» γνω-
ρίζουν πόσον ζωηρὰ ἐπὶ ἤρξεν ἡ συζητήσις εἰς
τὴν Γενεήν μετὰ τῶν Ἀγγλῶν καὶ Τούρκων.
Γνωρίζουν ἀκόμη καὶ οἱ Γούρκοι, ἐν τῇ διεκ-
δικήσει τῆς Μοσσοῦλης φθάνουν μέχρι συγ-
κεντρώσεως δυνάμεων στρατιωτικῶν εἰς τὴν
μεθόριον αὐτῆς καὶ διεξάγουν διαπραγματεύ-
σεις συνθήκης μετὰ τὴν Ρωσίαν, στρεφόμενης
κατὰ τῆς Ἀγγλίας. Ἀφ' ἑτέρου ἡ γηραιά
Ἀλβιὼν ἀντιμετωπίζει ἤδη καὶ τὴν πιθανό-
τητα πολέμου πρὸς τὴν Τουρκίαν, ἀφοῦ
πρῶτον ἐξενιτλήσῃ ὅμως πᾶν εἰρηνευτικὸν
μέσον. Ἄς ἴδωμεν ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστη-
ρίου τῆς Χάγης θὰ ἀποτελεῖ τοιοῦτον καὶ
ἔχει πάντα λόγον νὰ ἀμφιβάλῃ καεῖς, ἀφοῦ
ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου, θὰ εἶνε ἀπλῶς
συμβουλευτικὴ διὰ τὴν Κοινωνίαν.

Ὑπὸ τοὺς ὅρους αὐτοὺς, ἐφ' οὓς ἐμφανί-
ζεται ἡ κατάσταση δὲν εἶνε ἄξιον ἀπορίας
διατῇ ἡ Ἀγγλία βλέπει φιλικῶς τὸν ἀγῶνα
τῶν Γάλλων κατὰ τῶν Ἀρσούτων ἐν Συρίᾳ.

Π.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ Τὸ ἐπιχειρηθὲν εἰς Μακεδονίαν διὰ τοῦ
Ἐθνικοῦ Στόλου ταξίδιον τοῦ κ. Πρω-
θυπουργοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτι-
κῶν ἔληξε καὶ ἀμφότεροι ἐπανῆλθον τὴν
παραλθοῦσαν ἐβδομάδα εἰς τὴν Πρωτεύου-
σαν. Αἱ γινόμεναι ἀνακοινώσεις τοῦ κ.
Πρωθυπουργοῦ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμ-
βούλιον, δὲ συγκροτηθὲν μετὰ τὴν ἀφίξιν
του εἰς τὰς Ἀθήνας, κατέστησαν δῆλον ὅτι
τ' ἀποτελέσματα τοῦ ταξιδίου δὲν ὑπῆρξαν
μικρὰ καὶ ἀσήμαντα διότι διεπιστώθη, ὡς
ἐλέχθη, πλήρης συμφωνία Κυβερνήσεως,
Στρατοῦ καὶ Λαοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν προ-
βλημάτων καὶ ἐλήφθησαν ἀποφάσεις σύμ-
φωνοι πρὸς τὰς ἀντιλήψεις ἐκείνων, οἵτινες
ἀρχικῶς συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνοδὸν τῆς
παρούσης Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀρχήν.
Αἱ διεξαχθεῖσαι ἐν Δράμᾳ, Σέρραϊς, Κα-
βάλλᾳ καὶ Θ/νίκῃ συνομιλίας τόσον τοῦ κ.
Πρωθυπουργοῦ, ὅσον καὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ
τῶν Ναυτικῶν μετὰ τῶν ἡγητῶν τῶν
στρατιωτικῶν μονάδων ἔσχον ὡς ἀποτελέ-
σμα τὴν συνέχισιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ψη-
φίσματος τῆς 1ης Ἰουλίου καὶ τὴν ἐπανεμ-
φάνισιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Συνέ-
λευσιν.

Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις τύχῃ ψήφου τῆς Συ-
νελεύσεως ἐπὶ τῆς ζητηθεσομένης ἀναβολῆς
τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς χάριν τῶν δημοτικῶν
ἐκλογῶν, τότε θὰ παραμείνῃ αὕτη καὶ θὰ
ἐξακολουθήσῃ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ψηφίσματος
τῆς 1ης Ἰουλίου μέχρις ἐξαντλήσεως τῶν
διατάξεων αὐτοῦ, συμφώνως καὶ πρὸς τὸ
νέον Σύνταγμα, οὗτοις ἡ δημοσίευσίς θὰ
γίνῃ κατὰ τρόπον συμβιβάζοντα πάσας τὰς
ἀξιώσεις.

Ἐὰν ὅμως ἡ Κυβέρνησις ἀνατραπῇ ἐν
τῇ Συνελεύσει, καταψηφισομένης ταύτης, ὑπὸ
τῶν κομμάτων τῶν κ. κ. Καραντάση καὶ
Μιχαλοπούλου, καὶ τοῦ κ. Παπαναστασίου,
τότε προβάλλει τὸ ζήτημα τῆς διαλύσεως
τῆς Συνελεύσεως. Ἡ πιθανώτερον γνώμη,
σύμφωνος ἄλλως τε καὶ πρὸς τὰς γενομένας
συνομιλίας ἐν Μακεδονίᾳ, εἶνε ὅπως ὑπο-
στηρικτῇ ὁ κ. Παπαναστασίου πρὸς καταρ-
τισμὸν νέας κυβερνήσεως, καθαρῶς δημο-
κρατικῆς, ἥτις θὰ ἐφαρμόσῃ τὸ ψήφισμα
τῆς 1ης Ἰουλίου καὶ θὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ
Μαορίου διὰ νὰ ἐνεργήσῃ καὶ τὰς ἐκλογάς,
ὡς γενικῶς ἀξιούται καὶ ὡς εἶνε σύμφωνοι
καὶ οἱ ἐν Θεσ/νίκῃ ἡγήτορες τοῦ στρατοῦ

καὶ ἡ «Δημοκρατικὴ Ἐνώσις.»

Αἱ διεξαγόμεναι ἄλλως τε συνεννοήσεις
μεταξὺ τῶν ἐσωκοινοβουλευτικῶν παραγόν-
των πιστοποιοῦν ὅτι ἀντιμετωπίζεται ἡδὴ
ἡ περίπτωσις τοῦ καταρτισμοῦ τῆς νέας
Κυβερνήσεως.

Αἱ Δημοτικαὶ καὶ Κοινοτικαὶ ἐκλογαὶ ὁ-
ρισθεῖσαι διὰ τὴν 25ην Ὀκτωβρίου πρό-
κειται ἤδη νὰ διεξαχθοῦν οὐχὶ μετὰ τὸν θε-
σμὸν τῆς ἐμμέσου ἀναδείξεως τῶν Δημάρ-
χων ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀλλὰ
δι' ἀμέσου ἐκλογῆς αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Λαοῦ.
Τὸ ἀμιγαρτικὸν σύστημα τῆς δι' ἐκλεκτό-
ρων ἀναδείξεως τῶν Δημοτικῶν ἀρχῶν κα-
τακρίθη ὑπὸ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως καὶ τοῦ
Τύπου, ἐγκατελείφθη καὶ οἱ ἰθύνοντες πα-
ριδόντες τὰς ἡκιστα δημοκρατικὰς προσπα-
θείας τῆς παραλύσεως τῶν Δήμων διὰ τοῦ
ἐμμέσου θεσμοῦ, ἐπανῆλθον εἰς τὸ παλαιὸν
σύστημα τῆς ἀμέσου ἐκλογῆς εἰς τὰς πό-
λεις τὰς ἐχούσας ἄνω τῶν 10 χιλ. καὶ εἰς τὰς
πρωτευούσας τῶν νομῶν καὶ ἂν ἔχουν αὐ-
ταὶ πληθυσμὸν 5.000 ψυχῶν καὶ ἄνω. Οὕ-
τω, αἱ ἐπαρχιακαὶ πόλεις αἵτινες ἐπρόκειτο
νὰ περιέλθουν εἰς ἀφάνειαν καὶ εἰς κατα-
στροφὴν, διότι οὐδεὶς σοβαρὸς πολίτης ἐδέ-
χετο νὰ ἐκλεγῇ Δημοτ. Σύμβουλος διὰ νὰ
δημαρχεῖ κατ' ἑτοῦς, θὰ δυνήθουν νὰ ἐκλέ-
ξουν ἅπ' εὐθείας τοὺς Δημάρχους τῶν καὶ
νὰ δώσουν εἰς ἑαυτοὺς διοικήσιν, ἱκανὴν νὰ
τοὺς ἐνισχύσῃ καὶ τοὺς προαγάγῃ.

Διὰ τοῦ νέου μέτρου ἡ δημοτικὴ διοίκη-
σις διεσώθη καὶ θὰ προσχθῇ μόνον χάριν
εἰς τὰς προσπάθειας καὶ τὴν ἀντίδρασιν
τῆς Ἀντιπολιτεύσεως καὶ τοῦ Τύπου, τοῦ
καταδικάσαντος τὸ ἀνελεύθερον καὶ ἀνελαι-
κὸν μέτρον τῆς ἐμμέσου ἐκλογῆς τῶν Δη-
μάρχων.

Ἡ δημοσία ἀσφάλεια ἔσχε ἱκανοποιήσιν
σημαντικὴν διὰ τῆς ἐξοντώσεως τῆς συμμο-
ρίας Μπαμπάνη—Γιαγκούλα εἰς τὴν περι-
φέρειαν Ὀλύμπου. Οἱ λησταὶ εἶχον τελευ-
ταίως αἰχμαλωτίσει τοὺς ἐξαδέλφους Ράπτη,
πλουσίαν οἰκογενείας τῆς Θεσσαλίας καὶ
ἐξήλθον 3 ἑκατομ. ὡς λύτρα. Αἱ ἀρχαὶ μετὰ
σύντονον καταδιώξιν ἀνεκάλυψαν τὸ κρυ-
πτήγητον τῶν ληστῶν καὶ κατέρωσαν τ'

ατα υπό τὸν μοίραρχον κ. Πετρα-
άποσπας ὑπάρχουν τὸν φόνον τῶν δύο λη-
κην νὰ ἐξαγοράσῃ καὶ Μπαμπάνη καὶ τὴν
στάθων ἔντασιν τῆς συμμορίας, πρὸς ἀνα-
πλήρη ἐξ ὀλοκλήρου τῆς Β. Θεσσαλίας καὶ
κόνφισι ἐδονίας.
τῆς Μ.

**

Εἰς τὴν Θεσ/νίκην διατάχθη ἡ δίωξις τῆς
ἐφημερίδος «Ταχυδρόμος» καὶ τοῦ Διευθυν-
τοῦ αὐτῆς κ. Πέτρου Ὁρολογᾶ διότι ἀνέ-
γραψε ἄρθρον μετ' ἐπικρίσεων περὶ τοῦ μέ-
χου τοῦδε ἔργου τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ ἀ-
φίξει τοῦ κ. Προϋπουργοῦ εἰς τὴν Μακε-
δονικὴν πρωτεύουσιν. Ὑπὸ τοιαύτας συν-
θήκας ἡ ἐλευθεροτυπία ἀποβαίνει προβλη-
ματική, ἐὰν δὲν κατηγορήθῃ σχεδὸν αὐτὴ,
ἀποτελεῖ δὲ τὸ γεγονός τοῦτο νέαν ἐκδήλω-
σιν ἀνελευθερίας τακτικῆς κατὰ τοῦ Τύπου
ἥτις συνεχίζεται ἀπὸ μηνῶν.

Διατάχθη συγχρόνως καὶ ἡ εἰσαγωγή

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ ἐφημερίς «Τάμις» τοῦ Λονδίνου ἀσχο-
ληθεῖσα εἰς διάφορα ἄρθρα τῆς μετ' ἡμᾶς οἰκο-
νομικὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος, ἐκρίνεν
αὐτὴν ὡς οὐκ εὐχάριστον, λόγῳ ἰδίως τῆς
πληθωρικῆς κυκλοφορίας χαρτονομίσματος
τῆς ἀνισότητος τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογι-
σμοῦ καὶ τοῦ δυσμενοῦς οἰκονομικοῦ ἰσοϋ-
γίου.

Ἡ ἀρθρογραφία αὕτη ἀνεκίνησε συζητή-
σιν ἐπὶ τῆς πραγματικῆς οἰκονομικῆς κατα-
στάσεως μας. Τὸ γεγονός, ὅτι ἡ πίστις ἐπὶ
τὴν ὑγιά ἐξέλιξιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλ-
λάδος εὐρηται κλονισμένη ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ,
πρόκειν νὰ προκαλέσῃ τὴν βαθύτεραν μελέ-
την τῶν προβλημάτων τῶν συνδεομένων μετ'
τὴν οἰκονομικὴν ἡμῶν ζωὴν. Ἡ ἰδιωτικὴ
οἰκονομία ἐν Ἑλλάδι κατέβαλεν καὶ καταβά-
λει προσπάθειαν ἵνα ὑγιᾶς ἐξελιχθῇ καὶ ἐν-
δυναμωθῇ. Χάρις δὲ εἰς αὐτὴν κατορθώθη
νὰ ἀτελεσθῇ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὰ βάρη αἵτινα
συνεσώρευσε ἡ μακρὰ πολεμικὴ περίοδος μετ'
τὰς ἐπιπλοκάδας σπατάλας ὡς ἐπρόκαλεσεν
ἡ κακοδιοίκησις. Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰς
προσπάθειας τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας, τὸ
Κράτος ἐνεκεν τῆς πολιτικῆς ἀνωμαλίας
ἠγγόνισε πᾶσαν οἰκονομικὴν πολιτικήν. Αἱ
κατὰ τὴν δεκαετὴ πολεμικὴν περίοδον Κυ-
βερνήσεις, μέχρι καὶ σήμερον ἀπὸ ἀπόψεως
μὲν ἐξόδων ἐφήρμοσαν πολιτικὴν καθαρῶς

εἰς δίκην τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Ἐστίας» κ.
Κύρου, οὕτως ἡ κρατικὴ ἐξακολουθεῖ.

**

Αἱ διαμαρτυρίαι τῆς Ἱεραρχίας κατὰ τῆς με-
λετωμένης ματαιώσεως τῆς Συνόδου αὐτῆς τὴν
1ην Ὀκτωβρίου ἐξακολουθοῦν. Ἡ Κυβέρ-
νησις ἐδήλωσεν διὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παι-
δείας, ὅτι καταρτίζει Ν. Δ. περὶ ἀναβολῆς
τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱεραρχίας.

Οἱ Ἀρχιερεῖς ὅμως καὶ ὁ Μητροπολίτης
διεμαρτυρήθησαν κατὰ τοῦ μέτρου τούτου,
ἠκούσθησαν δὲ καὶ αἱ γνώμαι τῶν πολιτικῶν
ἡγετῶν, κατακρίνοντας τὴν τοιαύτην παρα-
βίασιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκ-
κλησίας καὶ τὴν ἀνάμειξιν τῆς Πολιτείας εἰς
τὰ τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ ζήτημα ὅμως ἐξακο-
λουθεῖ ὑφιστάμενον εἰς βάρος τῆς Ὁρθοδό-
ξου Ἐκκλησίας καὶ τῶν πιστῶν, οἵτινες ἀρ-
κετὸν ὑπέστησαν κλονισμὸν ἐκ τῶν συνεχῶν
ἀνωμαλιῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

ταμειακὴν, ἥτοι προσωρινὸν βολέματος τῶν
Κρατικῶν ἀναγκῶν. Οὐδέποτε ἐξητάσθησαν
αἱ συνέπειαι τῶν ποικίλων οἰκονομικῶν καὶ
δημοσιονομικῶν μέτρων, ἡ Κυβερνητικὴ δὲ
πρόνοια ἔχει στενῶς περιορισθῇ εἰς τὴν ἀ-
κατάπαυστον ἀμετρον αὐξησιν τῶν φορολο-
γικῶν συνετελεστώ. Ἐν τούτοις ψυχραίως
καὶ ἐπισταμένη ἐξέτασις τῶν οἰκονομικῶν
προβλημάτων θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ὀδηγήσῃ
εἰς τὴν ἄρσιν ὁρισμένων λόγων πιεζόντων
τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου, ὅποτε αὐ-
τὴ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξελιχθῇ κατὰ τρόπον
ὅστις εὐχερῶς θὰ ἐσταθεροποιεῖ τὴν οἰκο-
νομικὴν πίστιν τῆς Ἑλλάδος καὶ θὰ ἔδιδεν
εἰς αὐτὴν τὰ μέσα νὰ φανῇ συνεπὴς πρὸς
τὰς ὑποχρεώσεις τῆς καὶ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς
ἀνάγκας τῆς.

**

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀπέ-
στειλεν εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν
πρὸς ἐπεξεργασίαν νομοσχέδιον «περὶ τρο-
ποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως κλάσεων τι-
τῶν τοῦ διὰ ταῦ Ν. Διατάγματος τῆς 22
Δεκεμβρίου 1923 κυρωθέντος νέου τελωνει-
ακοῦ δασμολογίου».

Συνεχίζεται ἡ μελέτη τῆς συμβάσεως με-
ταξὺ Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βελ-

γικοῦ ὁμίλου διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν σιδη-
ροδρόμων. Ἐντὸς τῆς προσεχούς ἐκδομᾶδος
ἀναμένεται ἡ ὑποβολὴ τοῦ πορίσματος καὶ
ἡ λήψις ὀριστικῆς ἀποφάσεως περὶ τῆς κυ-
ρώσεως ἢ ὅχι αὐτῆς.

Κατὰ τὸ λήξαν ἑπταήμερον ἀνεκινήθη τὸ
ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς ἐξασφαλίσεως τῆς
Ἐκκλησίας, χωρὶς ὅμως νὰ ληφθῇ οὐδεμία
ἀπόφασις ἐπ' αὐτοῦ.

**

Ἡ Κυβερνησις κατόπιν τῶν ἐκδηλωθεισῶν
κατὰ τὴν Συνέλευσιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑ-
θνῶν, εὐμενῶν διαθέσεων ὡς πρὸς τὴν ἱκα-
νοποίησιν τῶν προσφυγικῶν ἀναγκῶν, θὰ
ἐπιδιώκῃ τὴν σύναψιν νέου προσφυγικοῦ
δανείου.

Ἡ Διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς
Ἑλλάδος ἐγνώρισεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν
Ἀποκαταστάσεως προσφύγων, ὅτι εἶναι δια-
τεθειμένη νὰ προκαταβάλῃ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς
ποσὸν 500 χιλιάδων Ἀγγλικῶν λιγῶν, ἐναντι
τῆς προσεχούς δόσεως τοῦ προσφυγικοῦ Δα-
νείου. Τοῦτα ἀνεκοινώθησαν πρὸς τὴν Κοινο-
νίαν τῶν Ἐθνῶν κατὰ τὴν Συνέλευσιν αὐτῆς.

**

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Νέου αὐ-
τονόμου Στασιακοῦ ὀργανισμοῦ ἐξέλεξε τρι-
μελὴ διευθύνουσαν ἐπιτροπὴν. Ἐξήτησε δὲ
πρὸς τῆς Κυβερνήσεως τὴν παράτασιν τῆς
ἰσχύος τῶν δελτίων παρακατήσεως μέχρι
τέλους Ὀκτωβρίου, παρὰ δὲ τῆς Ἐθνικῆς
Τραπεζῆς τὸν ἀναβιβασμὸν τοῦ ὁρίου τῶν
χορηγηθησομένων δανείων ἐπ' ἐνεχύρῳ στα-
φιδόκαρπου εἰς δραχμὰς 1800 κατὰ χιλιό-
λιτρον.

**

Κατ' ἀνακοίνωσιν, ἐλήφθη ἀπόφασις ὅπως
τὰ Ἐγκαίνια τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθέρας ζώης
τῆς Θεσσαλονίκης τελεσθῶσι τὴν 18 Ὀκτω-

βρίου ε. ε. Αἱ προσπάθειαι πρὸς ἐπίτευξιν
δανείων 40 ἑκατομμυρίων δραχμῶν πρὸς ἐ-
κτέλειον ἔργων ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ζώῃ φαί-
νεται ὅτι ἀπέτυχον λόγῳ ἀγνήσεως τοῦ Κρά-
τους νὰ ἐγγυηθῇ διὰ τὸ δάνειον ὡς τοῦτο ἐ-
γένετο διὰ προηγουμένου δανείου 10 ἑκατομ-
μυρίων.

Ἐν ἄλλοις ἀπεφασίσθη ἡ ἴδρυσις ἐκεί-
νης Χρηματιστηρίου ἐμπορευμάτων, ἡ ἀνοικο-
δόμησις μεγάρου διὰ τὰ Ἐμπορικῶν Ταμι-
ευτηρίων καὶ ἡ μεταφορὰ τῆς στρατιωτικῆς
βέσεως τοῦ λιμένος ἵνα ἀφελθῇ χώρος
ἐλευθέρος.

**

Ἐν τῇ κατὰ τὴν Συνέλευσιν τῆς Κοινο-
νίας τῶς Ἐθνῶν ἀγορεύσει αὐτοῦ ὁ Ἑλλην
ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐτίκνισεν ὅτι ἡ
Ἑλλὰς θὰ ἐδέχετο νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν
Βουλγαρίαν οἰκονομικὴν διέξοδον εἰς τὸ Αἰ-
γαῖον.

**

Ἡ συναλλαγματικὴ κίνησις τῆς παρελθού-
σης ἐβδομάδος κατὰ μὲν τὰς πρώτας ἡμέρας
αὐτῆς ἔδειξε τάσεις χαλαρώσεως τῶν τιμῶν
τοῦ συναλλάγματος, κατόπιν ὅμως ἐπανῆλ-
θεν εἰς τὴν σταθερότητα τῶν τιμῶν. Μετα-
ξὺ τῶν Ὑπουργείων τῶν Οἰκονομικῶν καὶ
Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διεξάγονται συνεννοή-
σεις πρὸς νέαν μεταρρυθμίσιν τῶν περὶ συν-
αλλάγματος διατάξεων μετ' πνεῦμα χαλαρώ-
σεως τῶν ἀπαγορεύσεων τῆς συναλλαγματι-
κῆς κινήσεως. Ἡ ἀποφῆς αὕτη εἶνε ὀρθο-
τέρα τῶν βιαίων ἐμποδίων εἰς τὴν διεξαγω-
γὴν πράξεων ἐπὶ συναλλάγματος, μοιραίως
ὅμως καὶ αὕτη οὐδέποτε οὐσιαστικὴν μετα-
βολὴν θὰ φέρῃ ἐφ' ὅσον ἡ ριζικὴ ἀντιμετώ-
πισις τοῦ νομισματικοῦ προβλήματος εἶνε
ἀδύνατος πρὸς τῆς διευθετήσεως τῆς πολιτι-
κῆς ἀνωμαλίας.

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΕΦΙΣΤΤΩΜΕΝ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗΝ τῶν
κ. κ. συνδρομητῶν μας ἐπὶ τῆς δις δημοσιευθείσης δηλώσεώς μας, καθ'
ἣν οἱ μὴ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἀνανέωσιν τῆς ληξάσης ἐτησίας συνδρομῆς
τῶν δέον νὰ ἐπιστρέψωσι τὸ 22ον τεύχος, ὅπερ τοῖς ἀπεστάλη. Ἡ
ΜΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ θέλει λογισθῇ ὡς ΣΙΩΠΗΡΑ ΑΝΑΝΕΩ-
ΣΙΣ τῆς συνδρομῆς τῶν.

Οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς τοῦ ΔΗΞΑΝΤΟΣ ΕΤΟΥΣ
παρακαλοῦνται θερμῶς ἢ νὰ ἐμδώσωσι τὸ ἀντίστοιχον τῆς συνδρομῆς
ἢ νὰ εὐαρεστηθοῦν νὰ μᾶς ἐπιστρέψωσι τὰ ληφθέντα τεύχη. Ἐμμεθα δέ-
ξαιτο ὅτι οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐπιθυμεῖ τὴν ἑμμετὴν τῆς «Ν. ΕΠΟΧΗΣ»
[ΕΚ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ]

Η Α. ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ "Ν. ΕΠΟΧΗΣ"

ΕΝ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Ο πρώην Υπουργός των Οικονομικών κ. Έμμ. Λαδόπουλος, εκ των συνεργατών της «Ν. Εποχής» ἀφιέρωσε διά την επέτειον αὐτῆς τὰ ἑξῆς :

Ο ἀμερόληπτος κριτὴς ὁ ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰς πολιτικὰς καὶ κοινωνικὰς συνθήκας ὑφ' ἃς ἐξεδόθη ἡ «Ν. Εποχή», παρακολουθῆσας δὲ τὴν σταδιοδρομίαν αὐτῆς, δὲν δύναται ἢ μετὰ πάσης εὐνοίας νὰ κρίνῃ τὸ παρὰ τούτης ἐπιτελεσθὲν ἔργον, συμπληρουμένου ἤδη τοῦ πρώτου ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της.

Εἰς στιγμὰς καθ' ἃς πόλεμος παγκόσμιος, πρωτοφανὴς τὴν δομὴν, τὴν διάρκειαν καὶ τὰς διατεθείσας δυνάμεις διατάραξεν ἐκ βάθρων πάντα ἐν γένει τὰ Κράτη, μικρὰ ἢ μεγάλα, ἀδιαφόρως ἂν συμμετέσχον αὐτῷ ἢ παρέμεινον οὐδέτερα, ἀνέτρεψε δὲ ὅρδην τὰς οἰκονομικὰς αὐτῶν δυνάμεις ὥστε νὰ ἀμφιβάλλωσι σχεδὸν περὶ ἑαυτῶν, εἰς στιγμὰς καθ' ἃς ἄγνωστα ὄσον καὶ εὐτελὴ παρ' ἡμῖν πάθη ὦν τὰς ρίζας ὑπείρκειν ὁ Βενιζελισμός, διήρσαν τὰς Ἑλληνικὰς δυνάμεις, ἔδει νὰ εὐρεθῇ ἀντίρροπός τις δυνάμεις, ἵαν νὰ συγκρατήσῃ ἰσως δὲ καὶ νὰ ἀναζωπυρώσῃ τὸ φρόνημα τοῦ ἔθνους, ὅπερ κατέπρωγεν ὁ σάρας τῆς διαίρεσως καὶ τῶν πολιτικῶν παθῶν. Μία τῶν δυνάμεων τούτων ἀναμφισβητήτως ὑπῆρξεν ἡ «Νέα Εποχή» ἥτις πρώτη διήνοιξε τὴν ὁδὸν ταύτην ἐν ἣ καὶ τὴν προέχουσιν ἐκράτησε θέσειν.

Ἀλλ' ἡ διαταραχὴ εἶνε τοιαύτη, ὥστε μεθ' ὅλους τοὺς ἀγῶνας τῆς «Νέας Εποχής» δὲν ἠθέλησαν ἀτυχῶς οἱ ἐκάστοτε Κυβερνήσαντες ἢ ἔστω καὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ κατανοήσωσιν ὅτι ἐφ' ὅσον δὲν στηρίζονται ἐπὶ τῆς θελήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τῆς ἐλευθέρως ἐκφραζομένης, ἐλλείπει ἐξ αὐτῶν τὸ ἐρυννὸν ἐκεῖνο ἔρεισμα ἐφ' οὗ δέον νὰ ἐδράζεται πάντα αὐτῶν ἐνέργεια, ἐλλείπει τὸ στηρίγμα ἐκεῖνο ὅπερ δέον νὰ ἐνισχύῃ πᾶσαν ἑαυτῶν πρᾶξιν.

Ἀντιπρόσωποι τοῦ Λαοῦ ἐκ βιαίας προελθόντες ἐκλογῆς, εἶνε δυσχερὲς ν' ἀντιληφθῶσι τὴν κοινὴν γνώμην κατακειμένην ἀδρανῇ καὶ μὴ θέλουσαν ἢ μὴ δυναμένην νὰ κινήθῃ. Πληρεξούσιοι καὶ Κυβερνήται, προῖδν βίας ἀμφοτέρω, δὲν δύναται ν' ἀντιληφθῶσιν ὅτι ἡ τυραννία τῆς ψευδοῦς ἐλευθερίας καταθλίβει τὸν λαὸν καὶ ἀπειλῇ νὰ καταστρέψῃ τὴν δόξαν εἰς ἣν διὰ τοῦ

τιμίου αἵματός Του ἀνέψωσε τὴν δύστηνον ἡμῶν Πατρίδα.

Εφ' ὅσον κυριαρχεῖ ἡ ἀπάτη, ὁ δόλος, ἡ ἰδιοτέλεια, ἡ κατὰ κράτος τοῦ δημοσίου πλοῦτος, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν βάσιν ἐφ' ἣς στηρίζονται τὰ συνταγματικὰ πολιτεύματα τὴν ἐλευθέραν τοῦτέστιν ἀσκήσιν τοῦ ὑψίστου τοῦ πολίτου δικαιώματος ἐφ' ὅσον αἱ στρατιωτικαὶ τῆς χώρας δυνάμεις εἰς ἄλλότρια ἀσχολοῦνται καθήκοντα, ἡ χώρα εἶναι ἀδύνατον νὰ συνέλθῃ, ἐκτὸς πλέον ἐὰν κατὰ τῶν ἀξιώσεων μιᾶς φυλῆς δὲν σκοποῦμεν ν' ἀντιτάξωμεν στρατοὺς καὶ στόλους, ἀλλ' ἐν παλαίῳ ὅπως καὶ πρόχειρον ἔρεισμα, τὴν συμπάθειαν τῆς Εὐρώπης. Ἀλλ' αὕτη διὰ τὰ σεβόμενα ἑαυτὰ Κράτη εἶναι παράπηγμα ἐπὶ σανίδων, πίπτει εἰς τὴν πρώτην τοῦ ἀνέμου πνοήν, ἐνῷ αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις μιᾶς χώρας εἶναι ἡ μόνη πραγματικὴ ἐξασφάλις.

Πρὸ τοιαύτης καταστάσεως διαδραμοῦσα τὸ πρῶτον ἑαυτῆς ἔτος ἡ «Νέα Εποχή» καὶ συγκρατήσασα ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ συγκρατηθῇ, οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι εἶναι ἀξία παντὸς ἐπαίνου ὅπως καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ μὴ διατυπώσῃ τὴν θερμὴν εὐχὴν ἵνα μὴ ἀπολίπῃ αὐτὴν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὸ θάρρος πρὸς συνέχισιν τῆς τόσου ἐπαικτοδομητικῆς αὐτῆς δράσεως.

Έμμ. Λαδόπουλος

Ο πρώην Υπουργός Γενικός Διοικητὸς κ. Γεώργ. Ἀλεξανδρόπουλος ἀπεύθυνε ἡμῖν ἐκ Μεσολογίου τὴν κάτωθι ἐπιστολήν :

Ἀξιότιμε φίλε κ. Μάλλωσιν

Ἡ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Νέας Εποχής» διήκουσα ἀγνὴ φιλοπατορία, ὁ βαθὺς πόνος καὶ ἡ εἰλικρινὴς στοργή, μεθ' ὧν ἐρευνῶνται καὶ ἐξετάζονται τὰ καθ' ἡμέραν ἀναφαίνόμενα πολιτικὰ ζητήματα, ἀπὸ τε ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ἀπόψεως, ὡς καὶ τὰ ἐπιστημονικὰ, παρέσχον ἀναμφισβητήτως εἰς πάντα ἀνελλιπῶς παρακολούθησαντα τὴν «Νέαν Εποχήν», τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι τὸ περιοδικὸν τοῦτο ὑπῆρξεν ὡς ἐλπιμώτατον, χρήζον ἀμερίστου συνδρομῆς καὶ ὑποστηρίξεως, ἵνα ἡ κυκλοφορία αὐτοῦ καταστῇ εὐρυντάτη. Διὰ δὲ τοὺς θέλοντας ν' ἀνεύρωσι χρονολογίας τῆς ἐκρήξεως τῶν διαφορῶν ἐξε-

φρενικῶν γεγονότων τῆς νεωτάτης ταύτης περιόδου, ἡ γνώμας πολιτευομένων, ἡ ἐγγραφὰ ἐπίσημα ἢ ἡμιεπίσημα, ἀφορῶντα εἰς πολιτικὰς ἢ πολιτειακὰς κινήσεις καὶ κατευθύνσεις, ἡ «Νέα Εποχή» δύναται ἐν μέρει καὶ ὡς vedi-mecum νὰ χρησιμεύσῃ. Ἡ ὑπὸ τῶν περὶ τὴν πολιτικὴν ἄρα ἀσχολουμένων, καὶ τῆς ἐν γένει ἀνεπτυγμένης τάξεως ὑποστηρίξεις τῆς «Νέας Εποχής» θέλει συντελέσει, ἵνα ἐν τοιοῦτον μοναδικὸν ἄλλως τε, ἐν Ἑλλάδι περιοδικὸν κατασταθῇ ἐπωφελέστατον καὶ χρησιμώτατον.

Γ. Κ. Ἀλεξανδρόπουλος

Ο γνωστὸς λογογράφος κ. Διον. Κόκκινος ἐκ τῶν συνεργατῶν τῆς «Νέας Εποχής» ἀφιέρωσε διὰ τὴν επέτειόν της τὰς κάτωθι γραμμάς :

Βλέπω τὴν «Νέαν Εποχήν» εἰς τὸν σταθμὸν τῆς πρώτης ἐπετηρίδος της ἱκανοποιημένην. Ὑπάρχει ἤδη εἰς τὰ ἄρχεα της ἕνας τόμος ἐνδιαφέρον. Εἰς τὰς σελίδας τοῦ τόμου τούτου συνεχίζεται—ἀπόδειξις τῆς ἑλληνικῆς ζωτικότητος—ἡ πίστις πρὸς μίαν τιμίαν καὶ γόνιμον πολιτικὴν ζωὴν πού ὑπέστη τραγικὴν δοκιμασίαν, ἀλλὰ δὲν διεκόπη τὸν Νοέμβριον τοῦ 1922. Διότι ὑπάρχει ὁ γενεσιουργὸς πόθος της εἰς τὰς ψυχὰς ἐλαττωμένων Ἑλλήνων. Αὐτὸν τὸν πόθον ἐξυπηρέτησε μετὰ τὸ ἀγνόητον καὶ τὸ καλλίτερον ὕλικόν ἡ «Νέα Εποχή». Πόσον φῶς, πόση θερμότης καὶ πόσον θάρρος εἰς τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα, πόση ἐρευνα διὰ τὴν ἀλήθειαν, ὅποια παρακολούθησις τῶν γεγονότων, ὅποια πιστοποιήσις τῆς ἐντόνου ἑλληνικῆς ζωῆς, καὶ πόση ἐνδιαφέρουσα καὶ ἀνέκδοτος μέχρι τῆς στιγμῆς ἱστορία εἰς τὰ ἄρθρα καὶ τὰς μελέτας ποῦ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ 52 μέχρι τούδε τεύχη της!

Τὸ παρελθὸν εἶνε ὁ ὁδηγὸς τοῦ παρόντος καὶ ὁ ἐγγυητὴς τοῦ μέλλοντος. Διὰ τὸ μέλλον τῆς «Νέας Εποχής» καὶ διὰ τὰς ὑπηρεσίας ποῦ ἔχει νὰ προσφέρῃ ὑπάρχει ἡ μεγάλη ἐγγύησις τοῦ ὠραίου καὶ ἐργώδους πρώτου χρόνου τη.

Διον. Α. Κόκκινος

Ο ἀγαπητὸς συνεργάτης τῆς «Νέας Εποχής» κ. Ἀγγελος Ι. Τρωϊάνος μᾶς ἀπέστειλε τὴν κάτωθι ἐπιστολήν :

Ἀγαπητέ μου κ. Μάλλωσιν,

Διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς μίαν νέαν ἑλληνικὴν ἐποχὴν τὴν ὁποίαν εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν ὅλοι, νέαν ἐποχὴν ἐλευθερίας, δικαιο-

σύνης, εὐνομίας, ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν νὰ δύνανται ὅλοι οἱ εἰς τὸν δημοσίον βίον ἀνήκοντες νὰ ἐπαναλάβουν μετὰ τὸ μέτωπον ὑψηλὰ τὸ «εἶμεθ' ἑμμεῖς» τοῦ Δημοκρίτου Γούναρη. πρέπει πρὸ παντὸς νὰ εἴπωμεν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ ἀλλήλους τὴν ἀλήθειαν χωρὶς φόβον καὶ χωρὶς πάθος.

Οτι δὲ ἡ «Νέα Εποχή» ἐσημείωσε τὸσον περιφανῆ ἐπιτυχίαν κατὰ τὸ διαρεῦσαν πρῶτον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς της, ἐπιτυχίαν εἰς ἀριότητα καὶ εἰς εὐρύτητα κυκλοφορίας ὅσην οὐδὲ ἤλπιζαν κἂν μέχρι τούδε πολιτικὰ περιοδικὰ ἐν Ἑλλάδι, ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν σταθερὰν αὐτῆς κατεύθυνσιν πρὸς ἀποκάλυψιν καὶ διαπίστωσιν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας γεγονότων, τὰ ὅποια οἱ ἐργαζόμενοι αὐτῶν προσεπάθησαν νὰ συγκαλύψουν διὰ τῆς βίας. Ἀλλὰ συνετέλεσεν ἀκόμη ἡ «Νέα Εποχή» εἰς τὸ νὰ διαπιστωθῇ ἡ εὐστάθεια τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἀναμένοντος τὴν ἡμέραν τῆς κοίσεως καθ' ἣν θὰ πληρώσῃ ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα του.

Ἀισθανόμενος ἰδιαιτέραν συγκίνησιν διότι ἡ «Νέα Εποχή» μοῦ ἔκαμε τὴν τιμὴν νὰ χρησιμοποίησιν καὶ τὰς ἰδικὰς μου ἀσθενεῖς δυνάμεις εἰς τὸ μέγα ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε, τῆς εὐχομαι νὰ πολλαπλασιάσῃ ὅχι μόνον τὰ ἔτη της, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπιτυχίας της.

Ἀγγελος Ι. Τρωϊάνος

Ο Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἐκ τῶν συνεργατῶν τῆς «Νέας Εποχής» κ. Πέτρος Εὐριπαιὸς μᾶς ἀπεύθυνε τὴν κάτωθι ἐπιστολήν.

Ἀγαπητέ φίλε κ. Μάλλωσιν,

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ συμπληρώσεως ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς «Νέας Εποχής» ἐκφράζω τὰ θερμὰ μου συγχαρητήρια διὰ τὴν προσδευστικὴν καὶ ἐπιτυχὴ προσπάθειάν της πρὸς ἐξύψωσιν τοῦ Πολιτικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ βίου τῆς χώρας μας.

Ἀισθάνομαι ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν διότι ὁ ἀγὼν τῆς «Νέας Εποχής» συντελεῖ καὶ αὐτὸς εἰς ἕνα εὐρύτερον μέλλον εἰς τὸν τόπον μας.

Με ἐκτίμησιν
Π. Εὐριπαιὸς

Ο κ. Κωνστ. Μ. Καλλιὰς, δικηγόρος καὶ ἐκ τῶν συνεργατῶν τῆς «Νέας Εποχής» μᾶς ἀπεύθυνε ἐκ Χαλκίδος τὴν κάτωθι ἐπιστολήν :

Φίλε κ. Μάλλωσιν,

Ο ἀπολογισμὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους τῆς «Νέας Εποχής» μοῦ δίδει τὰς καλύτερας ἐλπίδας διὰ τὴν μελλοντικὴν της σταδιοδρομίαν. Τὸ ἀναμφισβήτητον γεγονός ὅτι ἤλθε

νά πληρώση μίαν συνειδητήν ἔλλειψιν, μίαν ἐξόφθαλμον ἀνάγκην καὶ ἡ εὐλοκρινὴς προσπάθειά σας πρὸς συνεχεῖς βελτιώσεις μορφῆς καὶ περιεχομένου συνετέλεσαν εἰς τὴν ραγδαίαν εὐδοκίμησιν της. Μετὰ πεποιθήσεως ἐλπίζω δι' ἡ «Νέα Ἐποχὴ» σὺν τῷ χρόνῳ δ' ἀποβῇ ἐπιθεώρησις ἐφ' ἡμίλλος πρὸς τὰς Εὐρωπαϊκάς, ἀπαραίτητον βοήθημα τοῦ πολιτικοῦ, τοῦ διπλωματικοῦ, τοῦ δημοσιογράφου, καὶ τοῦ οἰκονομολόγου. Σὰς συγχαίρω εὐλοκρινῶς δι' ὅσα μέχρι σήμερον ἐπειτύχαστε παρ' ὅσας τὰς πάσης φύσεως δυσχερείας, τὰς ὁποίας συντηρήσατε εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔργου σας καὶ σὰς εὐχομαι τὰ διατηρήσετε τὸν ἴδιον ζήλον καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Μεῖ ἰδιαίτερον ἐκτίμησιν

Κ. Μ. Καλλιὰς

Ὁ φίλος δικηγόρος κ. Νάσος Ζερβόπουλος μὰς ἔγραψε τὰς κάτωθι συγκινητικὰς λέξεις:

Ἀγαπητέ μου,

Καλλιόριστος ὁ δεῦτερος χρόνος τῆς «Ν. Ἐποχῆς». Τὸν φαντάζομαι καὶ σὺτὸν γεμάτον ζώην καὶ θαρρὸς στὸν ἀγῶνα, τοῦ ὁποίου θὰ εὐτυχῇ ἀσφαλῶς νὰ ψαλλῇ τὰ νικητήρια.

Με τιμὴ

Ἀθ. Ζερβόπουλος

ΕΚ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ὁ κ. Σωτήριος Μαρκίδης

Δικηγόρος

Ἐκ Κτήματος—Πάφου—Κύπρου

Φίλτατε κ. Διευθυντά,

....Εἶνε γεγονός ὅτι ἡ «Ν. Ἐποχὴ» κατήντησε ὁ Πρωταθλητὴς εἰς τὸν τίμιον κατὰ τῆς ἀτιμίας ἀγῶνα καὶ ὁ φανατικὸς Ἀκρίτας τῆς εὐλογημένης μας Ἰδεολογίας. Ἡ «Ν. Ἐποχὴ» μοὶ παρέχει ἀφατον ἀνακούφισιν...

Σ. Σ. Μαρκίδης

Ὁ κ. Μιχαὴλ Μορφῆς

Ἐμπορὸς ἐν Ἀμμοχώστῳ Κύπρου

Κύριε Διευθυντά,

«....Διελθόντες μετὰ προσοχῆς τὴν καθόλου ἀρθρογραφίαν τῆς «Ν. Ἐποχῆς» ὀφείλωμεν νὰ σά; ἐκφράσωμεν τὰ θερμὰ μας συγχαρητήρια διὰ τὸν σθεναρὸν ἀγῶνα, ὃν ἀνελάβατε διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ τούτου, τὸ ὁποῖον ἐρχεται νὰ χύσῃ φῶς ἐπὶ πλείστων Ἑλληνικῶν ζητημάτων, ἱστορι-

κῶν, πολιτικῶν, διπλωματικῶν κλπ., τὰ ὁποῖα ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες τοῦ Ἐξωτερικοῦ τελείως ἠγνοοῦμεν...»

Μεθ' ὑπολήψεως

Μιχαὴλ Μορφῆς

Ὁ κ. Κωνστ. Μπαγιόκος

Ἐκ Γιοχάνεσμπουργκ (Τράνσβαλ)

Κύριε Διευθυντά,

«.... Ἀπὸ τὴν «Καθημερινήν» εἶδον μετ' εὐχαριστήσεως τὴν ἐκδοσιν τῆς «Νέας Ἐποχῆς» καὶ ἐκ τῶν δημοσιευμένων περιεχομένων ἀντιλαμβάνομαι ὅτι πρόκειται περὶ ἀκραιφνοῦς ὁργάνου τῆς Ἰδεολογίας μας. Θὰ θεωρηθῶ εὐτυχὴς ἂν μὲ συγκαταλέξητε μετὰ τῶν συνδρομητῶν τοιοῦτου Ἰδεολογικοῦ ὁργάνου, τὸ ὁποῖον ἤλθε νὰ ἐνισχύσῃ τόσον σοβαρὰ τὴν τιμημένην παράταξίν μας».

Μετὰ τιμῆς

Κ. Μπαγιόκος

Ὁ κ. Θεόδωρος Κορένης

Ἐκ Λόουελ Μιάς—Ἡνωμ. Πολιτειῶν

Κύριε Διευθυντά,

«Δὲν παραλείπω νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήρια διὰ τὸν τίμιον καὶ ἔρδον ἀγῶνα ὃν διεξάγετε ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ εὐχομαι ὁλοφύτως ὅπως ὁ ἀγὼν οὗτος στεφθῇ ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας ἐπ' ἀγαθῷ καὶ σωτηρίᾳ τῆς προσφιλοῦς μας Πατρίδος.

Μετὰ τιμῆς

Θεόδωρος Κορένης

Ἐκ Μεγαλοπούλεως

Ὁ κ. Δημ. Πετσώνης

Ἐκ Φιλαδελφείας, Ἡνωμ. Πολιτειῶν

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Μετὰ φρίκης ἀναγινώσκουμεν εἰς τὴν ἀγαπημένην «Νέαν Ἐποχὴν» τὰς ἀποκαλύψεις τῶν Βενιζελικῶν ὁργίων. Τιμὴ εἰς τὴν «Ν. Ἐποχὴν» ἡ ὁποία ἐγίνε δι' ἡμᾶς Εὐαγγέλιον. Ἡ ὑποστήριξις τῆς «Ν. Ἐποχῆς» ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς καθήκον ἱερὸν.

Σὰς σφίγγω τὸ χεῖρ

Δημήτριος Πετσώνης

Ἐκ Σερβίων Μακεδονίας

Ὁ κ. Ἰωάν. Γκούμας

Ἐκ Κανέ Πα. Ἡνωμ. Πολιτειῶν

Ἀξιότιμε κ. Μάλλωσιν,

Ἐκ τῆς «Ἀτλαντίδος» ἐπληροφόρηθημεν

τὴν ἐκδοσιν τῆς «Νέας Ἐποχῆς». Γνωρίζομεν τοὺς ἀγῶνας ὑμῶν καὶ ἐκτιμῶμεν ἰδιαίτερος τὸ τραγὺ ὅσον καὶ βαρὺ ἔργον ὅπερ ἀνελάβατε πρὸς διαφώτισιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἰδίως τοῦ ἑξωτερικοῦ. Ἐκτιμῶν τὴν ὑπηρεσίαν ὑμῶν πρὸς τὸ ἔθνος εὐχομαι ὁλοφύτως ὅπως ἡ «Νέα Ἐποχὴ» ἀρθῇ εἰς τὸ ζενίθ τῆς Ἑθνικῆς ἠθικῆς δημοσιογραφίας.

Μετὰ τιμῆς

Ἰωάν. Γκούμας

Σιατισταῖς

ΕΚ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ὁ κ. Θεόδωρος Τουρκοδασίλης

Πολιτευτὴς Ἀρκαδίας

Ἀγαπητέ μου,

Θουμάζω τὸ δημιούργημα σου. Ἡ «Νέα Ἐποχὴ» ἐξυπηρετεῖ σοδαρώτατα ἀνεξαρτήτως τῶν ἄλλων καὶ τὸν ἀγῶνά μας καὶ εἶνε προωρισμένη νὰ φθάσῃ εἰς μεγάλην περιωπὴν. Τὸ εὐχομαι μ' ὅλη μου τὴν καρδίαν.

Θ. Τουρκοδασίλης

Ὁ κ. Χριστόφορος Προκοπούνης

Τέως Δήμαρχος Εἰρήνης

Φίλτατε κ. Μάλλωσιν,

«....Ἐπιτοχῆς ἡ ἐκδοσις τῆς λαμπρᾶς «Νέας Ἐποχῆς», ἥτις ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰ αἰσθημάτων καὶ τὰς ἀντιλήψεις ὁλοκλήρου τοῦ ὁμόφρονος κόσμου καὶ ἥτις πληροὶ ἐνὰ κενόν. Σὰς ἀπευθύνω θερμότερα τὰ συγχαρητήριά μου καὶ πέπεισμαι ὅτι ἡ σταδιοδρομία της θὰ εἶνε εὐδοκίματάτη.

Μετὰ πολλῆς τιμῆς

Χ. Προκοπούνης

Ὁ κ. Μιχαὴλ Σιάπκας—Ἐκ Λαρίσης

Τέως πληρεξούσιος τῆς Γῆς Ἑθνοσυνελεύσεως

«...Ἡ «Νέα Ἐποχὴ» φίλε κ. Μάλλωσιν ἀποτελεῖ δι' ὅλους μας παρηγορίαν εἰς τὰς δοκιμασίας ὁποίας διήλθομεν καὶ διερχόμεθα καὶ μετ' ἐνδιαφέροντος θὰ ἀπαρέχωμεν πᾶσαν συνδρομὴν πρὸς αὐτήν.

Μ' ἀγάπην

Μ. Σιάπκας

Ὁ κ. Πέτρος Ράλλης

Δικηγόρος—πολιτευτὴς Σύρου

«...Ἡ «Νέα Ἐποχὴ» ἀναμφισβητήτως προσφέρει σπουδαιότατην συμβολὴν πλὴν ἄλ-

λων καὶ εἰς τὸν διεξαγόμενον ἀντιβενιζελικὸν ἀγῶνα. Συγχαρητήρια!...»

Π. Ράλλης

Ὁ κ. Μιχαὴλ Τυπάδης

Τέως πληρεξούσιος Φλωρίνης ἐν τῇ Γῇ Ἑθνοσυνελεύσει.

Ἀξιότιμε κ. Μάλλωσιν,

«... Ἀναγινώσκων ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὴν «Νέαν Ἐποχὴν» μαθάνει πρὸ παντὸς τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τῶν διαπραχθέντων πολιτικῶν καὶ ἐθνικῶν ἐγκλημάτων. Ἡ διάδοσις ταύτης κολὺ θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν πατρίδα, ὅταν ἡ ἀλήθεια ἡ ἐκ τῶν σελίδων τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ἐκπηδῶσα, φρονηματίζῃ καὶ ἐκείνους οἵτινες, τυφλοὶ ὄντες ἐνίσχυσαν τοὺς δοξομαγεῖς δημαγωγούς καὶ σοφιστὰς πολιτικούς δολητῆρας τοῦ τόπου.

Μετὰ τιμῆς

Μ. Τυπάδης

Ὁ κ. Στυλιανὸς Γεωργίου

Πρώην Δήμαρχος Ἡρακλείου Κρήτης.

Ἀξιότιμε φίλε,

«Ἡ παρούσα μου σκοπὸν ἔχει νὰ σὰς ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ὅλων τῶν φίλων τῶν ἀγωνιζομένων τὸν εὐγενὴ καὶ ἐθνικὸν ἀγῶνα, εἰς τὴν ἐπιτοχίαν τοῦ ὁποίου, ὡς εἰμεθα πεπεισμένοι, τὰ μέγιστα συμβάλλει καὶ ἡ ὑμετέρα πνευματικὴ ἐργασία διὰ τῆς ἀξιολόγου «Νέας Ἐποχῆς».

Μετὰ τιμῆς

Στ. Γεωργίου

Ὁ κ. Ἡρακλῆς Θελασσινός

Τέως πληρεξούσιος Σάμου ἐν τῇ Γῇ Ἑθνικῇ Συνελεύσει.

Ἀγαπητέ μοι φίλε,

«...Ἡ «Νέα Ἐποχὴ» ἐκτιμᾶται ἐν Σάμῳ καὶ εἶνε ἀνταξία τοῦ διευθύνοντος αὐτήν, διὰ τῆς σοδρᾶς δὲ ἀρθρογραφίας της προσελκύει τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ὁρθῶς σκεπτομένων ἀδικοφύρων τοῦ εἰσποῖαν ἀπόχρωσιν ἀνήκουσιν οὗτοι. Μετὰ χάρας ἀκούω πολλῶν ἀντιθέτων μας ἐπαινόντων αὐτήν. Εὐχομαι ἀπὸ καρδίας ὅπως ἡ «Νέα Ἐποχὴ» ἀγωνίζεται πάντοτε αὐτὸν τὸν καλὸν ἀγῶνα...»

Μετὰ τιμῆς, ὅπως ὁμέτερος

Ἡρακλῆς Θελασσινός

Ο κ. Ε. Κώνστας

Τέως πληρεξούσιος Σάμου ἐν τῇ Γῇ Ἐθνοσυνελ.

Ἀγαπητὲ φίλε,

«... Ἡ πρωτοπορεία τῆς «Νέας Ἐποχῆς» εἰς τὸν ἰδεολογικὸν ἀγῶνα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ κατὰ τῆς κρατούσης τυραννικῆς καταστάσεως καταδείχθη ὅτι προσφέρει ἀληθῶς πολυτίμους ὑπηρεσίας καὶ ἀσφαλῶς θὰ συντελέσῃ μεγάλως εἰς τὴν ἀνάκτησιν τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν...»

Μετὰ πολλῆς ἀγάπης

Ε. Κώνστας

Ο κ. Μιχαὴλ Τσουτσάνης

Πρώην βουλευτὴς Δράμας—ἐκ Καβάλλας

Ἀγαπητὲ κ. Μάλλωση,

«... Ἡ «Νέα Ἐποχή» πληροῦ μίαν σπουδαιότητα ἔλλειψιν καὶ προσφέρει ἀνυπολόγιστους ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἀγῶνα ὃν διεξάγουμεν.»

Μ. Τσουτσάνης

Ο κ. Εὐάγγελος Μεῦμαράκης

Δικηγόρος ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης

Ἀγαπητὲ μου κ. Μάλλωση,

«... Σὰς συγχάριω θερμότατα διὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς «Ν. Ἐποχῆς» καὶ διὰ τὴν ἐν αὐτῇ σθεναρὰν ἀρθρογραφίαν. Πάντες οἱ ἐδῶ φίλοι εἴμεθα ἐνθουσιασμένοι διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοιοῦτου ὀργάνου πρὸς ὑποστήριξιν καὶ ἐπικράτησιν τῶν ἰδεῶν μας ἀφ' ἑνὸς καὶ διότι ἀφ' ἑτέρου συνεχίζεται τὸ ἔργον τῆς «Πολιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως» τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννου Δραγοῦμη.»

Μετὰ φιλίας

Ε. Μεῦμαράκης

Ο κ. Ν. Καψοκέφαλος

Δικηγόρος ἐν Ζακύνθῳ.

Φίλιπτε μου,

«... Μοῦ εἶνε τόσον εὐχάριστον νὰ σὰς γράφω καὶ τόσας ἀναμνήσεις μοι φέρει ἡ λήψις τῆς ἀγαπητῆς μου «Νέας Ἐποχῆς», διὰ τῆς ὁποίας συνεχίζετε τοὺς μακροὺς ἰδεολογικοὺς ἀγῶνας σας, ὅτε, πιστεύετε, αἰσθάνομαι ἰδιαίτερον ἀνακούρῃσιν ἐπικοινωνῶν μεθ' ὁμῶν. Ἡ «Νέα Ἐποχή» μας, μετὰ χαρᾶς διαπιστώνω, ἐθριάμβευσε. Δὲν σὰς συγχάριω. Σὰς θαυμάζω...»

Ν. Καψοκέφαλος

Ο κ. Κωνστ. Ἰωαννίδης

Φαρμακοποιὸς ἐν Ἰωαννίνοις

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά,

«... Εὐχομαι ὁλοψύχως ὅπως ὁ ἐνθουσιασμός τῆς «Νέας Ἐποχῆς» μεταδοθῇ εἰς τὴν ὑπνώττουσαν παράταξιν μας καὶ καταγάγῃ τὴν ποθητὴν Νίκην!»

Μετὰ τιμῆς

Κ. Ἰωαννίδης

Ο κ. Χρῆστος Θεοδοσίου

Ἐκ Πραβίου—Δράμας

Φίλε κ. Διευθυντά,

«... Θεωρῶ καθήκον μου νὰ σὰς συγχάρῳ θερμότατα διότι ἔχετε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ προβῇτε εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς «Νέας Ἐποχῆς», εἰς τὰς στήλας τῆς ὁποίας παρατίθενται αἱ μεγάλαι ἀλήθειαι ἢ μία μετὰ τὴν ἄλλην καὶ ἐστὶ βέβαιος ὡς φαινοὶ ἀστέρες θέλουσι καθοδηγήσει τὸν ἐκβιασθέντα διὰ τῆς Πλαστηρικῆς μαχαίρας καὶ ἀποπλανηθέντα δύσμοιρον Ἑλληνικὸν λαὸν ἐκεῖ ὅπου ἡ Ἐλευθερία, ἡ Δικαιοσύνη καὶ ἡ εὐημερία ἀπαιτοῦσι καὶ θέλουσι σημάνη μίαν νέαν Νίκην περιφανεστέραν τῆς τῆς 1ης Νοεμβρίου.

Μὲ ἀπειρη τιμῇ

Χρ. Θεοδοσίου

Ο κ. Βασίλειος Φωμόπουλος

ἐν Καβάλλῃ

Ἀξιότιμε Φίλε,

«... Δὲν παραλείπω νὰ σφίξω θερμῶς τὴν χεῖρά σας διὰ τοὺς ἀγῶνάς σας ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως ὅλων τῶν ἀντιβενιζελικῶν δυνάμεων πρὸς συντριβὴν τῶν τυράννων...»

Μετὰ τιμῆς

Βασ. Φωμόπουλος

Ο κ. Περικλῆς Ἡλιάδης

Πρόσφυξ Μικρασιάτης ἐκ Γρεβενῶν

Κύριε Διευθυντά,

«... Λυποῦμαι εἰλικρινῶς διότι τυγχάνων Μικρασιάτης πρόσφυξ ἐντελὲς ἀκτῆμων οἰκογενειάρχης καὶ ἀπότακτος ὑπάλληλος ἀδυνατῶ νὰ συντοξέσω, ὡς θὰ ἐπεθύμουν, γενναϊότερον τὸ ἐθνοσωτήριον ἔργον τῆς «Ν. Ἐποχῆς». Παρηγοροῦμαι ὅμως νομίζων ὅτι καὶ ὁ ὀβλός τοῦ πένητος ἔχει τοῦλάχιστον ἴσην ἀξίαν μετὰ τοῦ πλουσίου τὸ τάλαντον εἰς ἀγῶνας ἐθνικοὺς καὶ ἰδεολογικοὺς καὶ ἡδι-

πούς, οἱ οἱ ὠραῖοι ἀγῶνες τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

Μετὰ τιμῆς

Περικλῆς Ἡλιάδης
Μικρασιάτης

Ο κ. Ἀγγελᾶκος Ζερβουλᾶκος

Δικηγόρος ἐν Σέρραϊς

Φίλε μου,

«... Εὐχομαι διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς ἀγαπητῆς μου «Νέας Ἐποχῆς», ἥτις εἰς τὸ τρικυμιώδες πολιτικὸν πέλαγος τοῦ διερχόμεθα ἀποτελεῖ διὰ τὰς συνειδήσεις τῶν παλαιότερων ἡμῶν Ἑλλήνων τὸν φωτεινότερον τῶν φάρων, ἐξ οὗ δυνάμεθα ν' ἀντλῶμεν παρηγορίαν καὶ νὰ διακρίνωμεν τοὺς κινδύνους...»

Μετὰ πολλῆς ἀγάπης

Α. Ζερβουλᾶκος

Ο κ. Ἀλεξ. Π. Γράδαρης

Ἐκ Ζακύνθου

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

«... Διὰ τὴν ἔξοχον καὶ ἀγαπητὴν μας «Νέαν Ἐποχήν» ἐγκαρδίου εὐχάς!»

Μετὰ τιμῆς

Ἀλεξ. Π. Γράδαρης

Ο κ. Γρ. Γρηγοριάδης

Ἐμπορὸς ἐν Θεσσαλονικίῃ

Κύριε Διευθυντά,

«... Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σὰς συγχάρῳ ὁλοψύχως διὰ τὸ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως πατριωτικὸν ἔργον καὶ εὐχρηθῶ ὑμῖν δύναμιν καὶ θάρρος πρὸς τελείαν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀγνοῦ καὶ ἐθνικοῦ ὑμῶν σκοποῦ.

Μεθ' ὑπολήψεως

Γρ. Γρηγοριάδης

Ο κ. Γ. Φραγκιαδάκης

ἐκ Γέφυρας Κρήτης

Φίλε Κύριε Διευθυντά,

«... Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σὰς συγχάρῳ διὰ τὴν πατριωτικὴν ὅσον καὶ εὐγενῆ προσπάθειαν τῆς «Νέας Ἐποχῆς» πρὸς διαφώτισιν τῆς κοινῆς γνώμης καὶ πρὸς συντονισμόν ὅλων τῶν δυνάμεων τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ διὰ τὴν ἀπόσεισιν τῆς ἀπαισίας τυραννίδος...»

Μετὰ τιμῆς

Γ. Φραγκιαδάκης

Ο κ. Διον. Φαναριώτης

Ἐκ Παξῶν

Κύριε Μάλλωση,

«... Εἶνε περιττὸν νὰ ἐξάρω ἐγὼ τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸ κύρος καὶ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ παρέχει ἐξ ἀρχῆς ἡ «Νέα Ἐποχή» ἐν τῇ ἰδεολογίᾳ ἡμῶν καὶ πόσον θάρρος ἐμπνέει εἰς τὸ μέγα στρατόπεδον μας. Εὐχομαι ὅπως γρήγορα ὑπὸ τὴν καθοδηγίαν τῆς εὐγενοῦς καὶ Ἑλληνοπροεποῦς ἰδεολογίας μας, ὑπὸ τὸν τηλαυγὴ φάρον τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ὅστις φωτίζει ἤδη τοὺς δρίζοντας τῆς ἰδεολογίας μας, φθάσωμεν εἰς τὸ εὐτυχές τέμα.

Μετὰ τιμῆς

Διον. Φαναριώτης

Ἐκ τῶν ὀργάνων τοῦ ἀντιθέτου πολιτικοῦ κόσμου ἡ «Δημοκρατία» εἰς τὸ φύλλον τῆς 22 Σεπτεμβρίου σχολίασε διὰ τῶν ἐξῆς τὴν συμπλήρωσιν ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς «Νέας Ἐποχῆς»:

Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπαύσαν νὰ ἐκδίδονται ἡ «Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις» τοῦ Ἰωάννου Δραγοῦμη καὶ ἡ νεωτέρα αὐτῆς «Νεοελληνικὴ Ἐπιθεώρησις» μία καὶ μόνη περιοδικὴ πολιτικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ ἐκδοσις κατ' ὁρθεοῦ νὰ παραμείνῃ εἰς τὸ ἀρμόζον ἡθικὸν ὕψος τῆς, ἡ «Νέα Ἐποχή». Καίτοι δὲν συμφωνοῦμεν πρὸς τὰς ἀντιλήψεις τῆς ἐγκρίτου ἑβδομαδιαίας αὐτῆς ἐπιθεωρήσεως ὁρροίλομεν, ἐν τούτοις νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐτίμησεν αὐτὴ τὸν περιοδικὸν τύπον ἐν Ἑλλάδι. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς κ. Ι. Μάλλωση ἐκδίδεται ἀπὸ ἐνὸς ἔτους μὲ ἐλλειπτόν πάντοτε περιοχόμενον, ἥδη δὲ ὅποτε εἰσέρχεται εἰς τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς της, δὲν ἔχομεν ἢ νὰ ἀπευθύνωμεν εἰς τὴν ἑβδομαδιαίαν συνάδελφον τὰ θεομὰ συγχροητέριά μας: Ἑλληνοκρινὴ συγχροητέρια ἀνιφρονοῦντων.

Ἡ «Νέα Ἐποχή» εἰς τὸ φύλλον αὐτῆς τῆς 21ης Σεπτεμβρίου, ἀφιέρωσε τὰς κατωθὶ γραμμὰς διὰ τὴν ἐπέτειον τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

Ἡ «Νέα Ἐποχή» συνεπλήρωσεν ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της. Κατὰ τὸ διαορθῶσαν τοῦτο διίστημα διεξήγαγεν, ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ἰδία πεδίου, ἀγῶνα θαρραλὸν καὶ ἀνιδιοτελεῖ, ὅστις τὴν ἀξύνωσεν εἰς τὴν συνειδήσιν τῆς κοινῆς γνώμης. Εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ περιοδικοῦ Τύπου ἡ «Νέα Ἐποχή» ἀποτελεῖ τιμητικὴν ἐξαίρεσιν ἀνωτέραν παντὸς ἐπαίνου καὶ παντὸς ἐγκωμίου.

Ἡ «Καθημερινὴ» τῆς 22ας Σεπτεμβρίου ἐχαίρετο διὰ τῶν ἐξῆς τὴν ἐπέτειον τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

Ἡ «Νέα Ἐποχή» εἰσῆλθε διὰ τοῦ προ-

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΚΟΥΛΟΥΔΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ)

ΕΠΤΑ ΜΗΝΩΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΙΑ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΟΣ.—ΑΙ ΠΙΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ—Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ—ΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΡΕΣΒΕΙΣ.—ΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ

Συνέντευξις μετὰ τοῦ κ. Maijière (πρώην Γάλλου ξιωματικού τοῦ ναυτικού) ἀνταποκριτοῦ τῆς ἐφημερίδος «le Petit Parisien» τὴν 19 Νοεμβρίου 1913.

Ὁ κ. Caston de Maijière μοι εἶπεν, ὅτι ἐκ τῶν αἰτημάτων, τὰ ὁποῖα αἱ Δυνάμεις τῆς Συνεννόσεως ἀπερρίθουναν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ ὅτι τὸ μᾶλλον ἐνδιαφέρον ταύτας εἶνε ὅχι πλεον νὰ ταῖς ἀναγνωρίσωμεν τὸ δικαίωμα τῆς νηοφίας εἰς τὴν αἰγιαλίτιδα ζώνην, δικαίωμα τὸ ὁποῖον ἄλλως τε ἐξασκοῦν ἐξ ἰδίας, πρωτοβουλίας ἀπὸ χρόνου, ἀλλὰ νὰ συμπράξωσι τὰ τορπιλλικά μας εἰς τὴν καταδίωξιν τοῦ ἐκ τῶν ἀκτῶν μας ἐνεργουμένου πολεμικοῦ λαθροεμπορίου καὶ ἀνεφοδιασμοῦ τῶν γεωμανικῶν ὑποβρυχίων, διότι—εἶπεν—εἶνε ἀναμφίβολον (indubitable) ὅτι ταῦτα ἀνεφοδιαζονται ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν ἀκτῶν.—Προέβλεπεν, εἶπεν, εἰς ὑπολογισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γαλλικῶν καὶ ἀγγλικῶν τορπιλλοβόλων, ὅσα ἀπαιτοῦνται πρὸς τελείαν ἐπιβλεψιν τῶν ἑλληνικῶν ἀκτῶν, καὶ εὗρομεν ὅτι ἀπαιτοῦνται ἐξακόσια τοιαῦτα—ἐννοεῖται ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ τὰ ἔχωμεν ὅθεν ἐπιθυμητὸν εἶνε τὰ μὲν ἐν Αἰγαίῳ ἀγγλογαλλικά τορπιλλοβόλα νὰ ἐξασκῶσι τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης, τὰ δὲ Ἑλλη-

χθεσινῶν φύλλον της εἰς τὸ δεύτερον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της ἔτος. Πολιτικοί, δημοσιογράφοι, ἐπιστήμονες, κορυφαῖοι ἄλλοι τῆς ζωῆς καὶ τῆς κινήσεως τῆς Χώρας, κατέκλυσαν τὸ προχθεσινὸν της φύλλον μὲ τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ θαυμασμοῦ τῶν καὶ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν καὶ αἱ ἐκδηλώσεις αὗται ἀπετέλεσαν τὸ τιμωτικώτερον διὰ τὴν μέχρι τοῦδε δρᾶσιν της δημοψήφισμα. Τῇ ἐσχόμειθα δλοψύχως ἀνὰ ἐν κατ' ἔτος παρόμοιον δημοψήφισμα, θεωροῦντες ὅτι δὲν ἔχει καλλιτέρας ἀναγνωρίσεως τοῦ ἔργου της ἀνάγκης.

νικά τὴν τῶν Ἑλληνικῶν ἀκτῶν καὶ νήτων
Στ. Σκουλοῦδης

Συνομιλία μετὰ τῶν Πρεσβευτῶν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας τὴν 22 Νοεμβρίου 1913.

Τὴν 6 1/2 μ. μ. ἦλθον παρ' ἐμοὶ οἱ Πρέσβεις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας κρατοῦντες ἀνὰ χεῖρας ἕκαστος τὴν ἐπιστολήν, ἣν ἀπερρίθουναν αὐτοῖς τὴν προῖαν εἰς ἀπάντησιν τῆς χθεσινῆς τῶν ἀνακοινώσεως, καὶ παραπονοῦμενοι ὅτι ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ταύταις ἔδθηκα εἰς τὸ στόμα τῶν λόγους, τοὺς ὁποίους οὐδόλως—λέγουσιν—εἶπον. Ἡρώτησα τίνας εἶνε οἱ λόγοι οὗτοι ἀπήντησαν ὅτι λέγω, ὅτι αἱ Κυβερνήσεις τῶν ἀπεδέχθησαν τὰ ὅρια ἐντὸς τῶν ὁποίων αἱ διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν δέον νὰ περιορισθῶσιν, ἐνῶ οὗτοι οὐδέποτε εἶπον ὅτι αἱ Κυβερνήσεις τῶν ἐδέχθησαν. Μάλιστα ἀπήντησα, δὲν ἐλέχθη ἡ λέξις δευτεῖα, acceptées, ἀλλὰ τί ἄρα σημαίνει ἡ φράσις «ὥστε αἱ ζητηθεῖσαι ἱκανοποιήσεις εἶχον κτηθῆναι», «Comme si les satisfactions demandées avaient été obtenues»; Καὶ ἐπειδὴ λέγετε ὅτι δὲν εἶπετε τὴν λέξιν δευτεῖα, acceptées, τὸ ὁποῖον προθύμως ἀναγνωρίζω, εἰμὶ διατεθειμένος, ἀντὶ τῆς φράσεως τῆς ἐν τῇ ἐπιστολῇ μου, «δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς γενομένην δεκτή», peut tenir pour acceptées. νὰ σὰς γράψω: «δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς κερτημένην, peut considérer comme obtenues», τουτέστι τὴν ἰδίαν ὁμῶν φράσιν. Ἀπέκρουσαν καὶ τοῦτο, διεμαρτύρητο δὲ ὁ Πρέσβυς τῆς Γαλλίας μετὰ πολλὰς νευροκότητος ὅτι, ἐνῶ ἐκ τῆς σημερινῆς μετὰ τοῦ Βασιλέως συνδιαλέξεως τοῦ ἀπεκόμισε τὰς ἀρίστους ἐντυπώσεις καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι θάπνομεν τέλος εἰς τὴν ἄρσιν τῶν δυσχε-

ρειῶν, αἵτινες ἀνεφύησαν εἰς τὰς μεταξὺ ἡμῶν σχέσεις, ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπιστολῆς μου τὸν ἀνεστάρωσε (l'a bouleversé) καὶ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἦτο σχεδὸν ἀσθενής.—Ἀλλὰ ἐκ τῆς ἐξακολουθησάσης συζητήσεως ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῆς ἐπιστολῆς μου προέκυψεν ὅτι ἡμεῖς μὲν ἐφρονόυμεν ὅτι ἡ ἐν τῇ ὑπ' αὐτῶν πρὸς με ὑπαγορευθεῖσα ἀνακοινώσας τῶν φράσεων «αἱ ζητηθεῖσαι ἱκανοποιήσεις», les satisfactions demandées, ἀφ' ὧρα τοὺς ἰδικούς μας «περιορισμούς», οἱ δὲ Πρέσβεις ἡννόουν τὰ ἰδικὰ τῶν τρία αἰτήματα. Ἐντεῦθεν ἐν ἀνεγνώρισθῆναι τέρωθεν ὅτι τὸ ἔδαφος τῆς συζητήσεως ἦτο ὁ πλεον ὅτι ἡ ἐκείνη ἐπὶ τοῦ ὁποῖο ὡς αὐτὴ μὲχρι τῆς στυγμῆς ἐκείνης διεξήγετο. Ἐπειδὴ δὲ ὁ κ. Guillemin ἐφαίνετο λυπούμενος ὅτι, ἀφ' ὧρα τὰ πράγματα εἶχον προδῆ μέχρι τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου Πάλλης, ὅστις διορισμὸς θὰ διευκόλυνε τὴν διευκρίνισιν τῆς καταστάσεως, ἐπρόκειτο καὶ τοῦτο νὰ ναυπήγη καὶ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ ἀδιεξίτητον πρῶτον καθεστῶς. Ἐν τῇ ἀναζητήσει νέου τρόπου πρὸς θεράπείαν τῆς περιστάσεως ἐπροτάθη ν' ἀποσύρω τὴν προῖνήν μου ἐπιστολήν καὶ νὰ ἀπευθύνω πρὸς τοὺς πρεσβευτὰς ἑτέρων, ἐν ᾗ ἀπλῶς νὰ λέγω «λαμβάνωσθε μείωσιν», Je prends acte», τῶν χθεσινῶν ἀνακοινώσεων τῶν. Ἀπέκρουσαν τὸ ὅτι.

Στ. Σκουλοῦδης

ΤΟ ΝΕΟΝ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Τὸν προσηλὴ μῆνα ἐκδίδεται εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν τὸ νέον Λαχειοφόρον Δάνειον τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς Κτηματικῆς Πίστεως τῆς Χώρας ἐκ δοχ. 200.000.000.

Εἶνε προφανεῖς οἱ σκοποὶ τοῦ νέου τούτου δανείου. Μάλιστα εἶνε τὸσον σημαντικοὶ καὶ τὸσον ἐκτεταμένοι ποῦ ἀμφιβάλλομεν ἐὰν φά ἐπαρκέσῃ τὸ ποσὸν τῶν δοχ. 200.000.000 ἢ καὶ διπλάσιον τούτου διὰ νὰ τοὺς ἐξυπηρέτησιν πλήρως.

τὴν γορηματικῶς, εἰπὼν ὅμως ὅτι, συναινῶν, ἀποσύρω τὴν ἐκείνην μου ἐπιστολήν, ἐὰν καὶ ἐκείνη ὁ ἀποσύρουσιν οὐ μόνον τὸ ὑπ' αὐτῶν ὑπαγορευθὲν κείμενον, ἀλλὰ καὶ τὴν περιοφορικὴν αὐτῶν χθεσινῇ ντοῦ τοῦ ἀνακοινώσας. Μετὰ νεαν συζήτησιν, ἡ πρότασίς μου ἐγένετο τέλος δεκτή, ὅπως τοιοῦτοτρόπως μὴ ματαιωθῇ ἡ ἐντολή καὶ ἡ ἀναχώρησις τοῦ κ. Πάλλης. Ἐμείναμεν δὲ σύμφωνοι, δόντες ἀμοιβαίαν ἐπισήμως ὑπόσχεσιν, ὅτι καὶ ἡ χθεσινῇ των προφορικῇ ἀνακοινώσας, καὶ τὸ ὑπ' αὐτῶν ὑπαγορευθὲν κείμενον, καὶ ἡ ἰδική μου ἐπιστολή θὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἰσηδρότε ὑπάρξαντα, ὅτι δῆποτε δὲ παρουσιασθῇ εἰς τὸ μέλλον οὐδεὶς ἡμῶν δύναται νὰ κάμῃ λόγον περὶ αὐτῶν. Τοῦτον γενομένου δεκτοῦ, ἀνέλαβον τὴν πρὸς τοὺς πρέσβεις προῖνήν ἐπιστολήν μου, εἶπον δὲ ὅτι ὁ κ. Πάλλης θέλει ἀπέλθει αὐριον εἰς Θεσσαλονίκην, ἔχων τὴν ἐντολήν περὶ τῆς ὁποίας ὁ Βασιλεὺς εἶχε λεπτομερῶς ὁμιλήσει πρὸς τὸν κ. Guillemin. Οὗτος ἀπήντησεν ὅτι θέλει τηλεγραφικῶς ἀγγεῖλαι τοῦτο εἰς τὸν στρατηγὸν Sarrail. Ἐννοεῖται, προσέθηκεν, ὅτι ὁ στρατηγὸς δὲν ἔχει πληρεξουσιότητα νὰ λύσῃ ὅσα ἐνδέχεται ν' ἀναφῶσιν ἐπὶ τόπου ζητήματα, ὅπως δὲν ἔχει καὶ ὁ κ. Πάλλης, ἀμφοτέρω δὲ θ' ἀναφέρονται πρὸς ἡμᾶς ἐδῶ κατὰ πάσαν τυχὸν διαφωνίαν. Τοῦτο ἔσπευσα ν' ἀποδεχῶ.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα ἀσκούσα ἀπὸ τῶσιν ἑτῶν ἐν Ἑλλάδι δι' ἀρθάνων κεφαλαίων καὶ με προνομιακῶς μικροὺς τόκους τὴν Κτηματικὴν Πίστιν ὑπὸ τὴν εὐρείαν αὐτῆς ἐννοίαν καὶ ἐξυπηρετῶσα τὰς ἀνάγκας δημοτικῶν, κοινοτικῶν καὶ κοινωτικῶν ἔργων καὶ ἄλλων ἔργων κοινῆς ὠφελείας, ὅσον καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς στέγης, καὶ συντηροῦσα καὶ ρυθμίζουσα δι' αὐτῆς τὴν ἀξίαν τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας, ἔχει ἀκριβεστέρων παντὸς ἄλλου γνώσιν τῶν οἰκονομικῶν ἀναγκῶν τοῦ κλάδου

τούτου της πίστεως. Καί υπό την αρχήν ταύτην θεωρούμεν δι τὸ ἐκδιδόμενον ἤδη εἰς δημοσίαν ἐγγράφην δάνειον ἐὰν καλυφθῇ καὶ εἰς τὸ διπλάσιον—ὅπως ἄλλως τε πρέπει καὶ ἐπιβάλλεται—ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δὲν θὰ ἀρνηθῇ νὰ τὸ ἀναλάβῃ καὶ μέχρι τοῦ διπλάσιου.

Πάντως τὸ δάνειον τοῦτο ἀποτελεῖ μίαν τῶν οὐσιωδῶν ὅσῳ καὶ ἐξαιρετικῶν προικοδοτήσεων δι' ὧν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα θὰ ἐνισχύσῃ οἰκονομικῶς ὑπὸ τὴν ἰδίαν ὁμῶς αὐτῆς εὐθύνην καὶ ἐγγύησιν τὴν μέλλουσαν μετ' οὐ πολὺ ἰδρυνθῇ πρωτότοκον αὐτῆς θυγατέρα: τὴν ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ.

Εἶνε ἀληθῶς ἄξιοι προσοχῆς καὶ μελέτης οἱ ἐπιτυχεῖς ἡθικοὶ καὶ πραγματικοὶ συνδυασμοὶ οἵτινες ἐνυπάρχουν εἰς τὴν ἐκδοσὶν τοῦ Δανείου τοιούτου ὥστε καταφανῶς καὶ εἰς τοὺς ἀπλουτέρους νὰ καταδεικνύεται διὰ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ἀριθμῶν ποῖα τεράστια ἀπατελέσματα δύναται νὰ ἐπιτύχῃ ἡ ἐπιστημονικὴ μετὰ μεθόδου ἐκμετάλλευσις τοῦ χρήματος.

Ἡ μελετημένη καὶ συστηματικὴ ἐκμετάλλευσις τοῦ κεφαλαίου ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου καὶ τῆς Κοινωνίας, ἰδού τὸ μέγα οἰκονομικὸν πρῶτον, καὶ κοινωνικὸν ἀγαθὸν τοῦ Δανείου τοῦτου.

Διότι δύνασθε νὰ ἔχητε ἄρθονα οἰκονομικὰ μέσα εἰς μίαν Χώραν, εἰς ἓνα Κράτος, εἰς μίαν οἰκογένειαν. Ὅταν δὲν ἐκμεταλλεύσθε σκοπίμως μὲ ὑπολογισμὸν καὶ μὲ μέθον τὰ μέσα σας αὐτὰ, ματαιοπονεῖτε καὶ σπαταλεῖτε χρήματα, χρόνον καὶ δυνάμεις ἡθικὰς χωρὶς ἀποτέλεσμα.

Εἰς τὸ ὑπὸ ἐκδοσὶν Δάνειον συνδυάζονται μὲ θανμαστὴν δεξιότητιαν γενικοὶ κοινωνικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ σκοποὶ μὲ τὸ λεπτομερέστερον ἰδιωτικὸν συμφέρον τοῦ ὁμολογιούχου.

Ἐνῶ ἀνοίγεται μία λεωφόρος διὰ νὰ εἰσρεύσῃ τὸ μέγα καὶ μικρὸν κεφάλαιον καὶ νὰ μεταβληθῇ εἰς στερεὰς κοινωφελεῖς τοποθετήσεις διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὸν τόπον δρόμους δημοτικούς, λιμένας, νερά, δεξαμενὰς, πλατείας, ὑπονόμους καὶ σπήτια καὶ νὰ σιγυρισθῇ ἐσωτερικῶς καὶ νὰ νοικοκυρευθῇ ἡ Ἑλλὰς παύεται συγχρόνως ἡ εὐκαιρία εἰς τὸν μεγάλον κεφαλαιούχον καὶ τὸν μικρὸν ἀποταμιευτὴν τῶν οἰκονομικῶν τῆς οἰκογενείας του νὰ σχεθῇ καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ τί σημαίνει ἀσφαλὴς τοποθέτησις τῶν χρημάτων του, τί σημαίνει ἱκνότητις τῶν μετὰ λαχρῶν, καὶ ψυχικὴ ἡσυχία, καὶ τί σημαίνει

ἀποχὴ ἀπὸ ἐκφυλὸν καὶ ἐκτροπὸν ἐκμετάλλευσιν τῶν κεφαλαίων του ἢ ὅποια δυνατόν ν' ἀποδίδῃ προσωρινῶς πλουσίους τόκους ἀλλ' ἀσφαλῶς ἄγει εἰς κινδύνους καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν καταστροφὴν.

Τὸ Δάνειον τοῦτο λέγει εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν :

«Ἐμπιστευθῆτε μου τὰ κεφάλαιά σας, τὰς οἰκονομίας σας, ὅσοι δὲν θέλετε νὰ τὰς παίξετε εἰς τὸ Χρηματιστήριον, ἢ νὰ τὰς κρατῆτε κλειδωμένας, ἢ νὰ τὰς ἔχητε καταθέσεις εἰς Τραπεζὰς μὲ 4 ο/ο ἢ 5 ο/ο τόκον. Θὰ κάμω μὲ αὐτὰ δημοτικούς δρόμους, ὑδραγωγεία, γεφύρας, φωτισμὸν, πλατείας, λιμένας καὶ σπήτια.

«Θὰ σᾶς δώσω ἐπὶ ἐκάστης ὁμολογίας Δρχ. 250, τόκον ἐτήσιον Δρχ. 17.50 καὶ ὅταν ἡ ὁμολογία σας αὐτὴ κληρωθῇ θὰ σᾶς τὴν ἐξοφλήσω ἀντὶ Δρχ. 300.

«Ἄν σᾶς τύχῃ τὸ λαχεῖον θὰ πάρετε Δρχ. 400.000 ἢ Δρχ. 100.000 ἢ Δρχ. 50.000.

«Πάντως ἀπὸ τὰ 200.000.000 ποῦ θὰ μοῦ συνεισφέρητε καὶ θὰ σᾶς τὰ ἀποδώσω ἐντὸς 30ετίας, θὰ σᾶς καταβάλω τὸν τακτικὸν τόκον καὶ ἐπὶ πλέον τὰ ἑξῆς ποσά :

α') Διὰ συνολικὴν ἀξίαν τῶν λαχνῶν Δρχ. 47.730.000

καὶ β') Διὰ συνολικὴν ἀξίαν τῶν 50δράχμων διαφορῶν καθ' ὁμολογίαν 39.946.000

Ἐν ὅλῳ Δρχ. 87.676.000

Ἀπλῶς θὰ ἐπιστραφῇ τὸ δάνειον, θὰ καταβληθῶσιν οἱ τόκοι καὶ ἐπὶ πλέον 88 ἑκατομμύρια δραχμῶν, καὶ ἐπὶ πλέον ἀκόμη θὰ ἔχωμεν ἀποκτήσῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὅσα ἔργα κοινῆς ὠφελείας καὶ σπήτια θὰ κατορθωθῇ νὰ γίνουν μὲ τὰ 207 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Αὐτὸ κατορθώνει ἡ συνδυασμένη ἐνέργεια.

Αἱ Καρταὶ τῆς Κορσικῆς

Λόγω καθυστέρήσεως μιᾶς εἰκόνης τοῦ χωρίου Καρταὶ ἡ συνέχεια τῆς περιγραφῆς ἀναβάλλεται διὰ τὸ προσεχές.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΝΔΟΞΟΝ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

[ΠΩΣ ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ Ο ΕΝΔΟΞΟΣ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ ΤΟΥΣ

ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΒΕΡΡΟΙΑ, 31 Ὀκτωβρίου 1912,

Ἐφθάσαμεν ἐδῶ μὲ τὸ τραῖνο. Πρόκειται περὶ τοπικῆς γραμμῆς ἢ ὅποια συνδέει τὴν Θεσσαλονίκην μὲ τὸ Μοναστήρι. Οἱ Τοῦρκοι ἔφυγαν μὲ τόσῃ βίαν, ὥστε μᾶς ἀρῆξαν ποσότητα βαγονιῶν καὶ ἀτμομηχανῶν. Εἶνε γενικῶς πολλὸ ὑποχρεωτικοὶ πρὸς ἡμᾶς καὶ ὅταν τελειώσῃ ὁ πόλεμος θὰ τοὺς στείλω μίαν εὐχαριστήριον ἐπιστολήν.

ἔχον κατασκευάσει καὶ μόλις εἶχαν τελειώσει ἓνα περίημο γεφύρι, εἰς ἓνα ποταμὸν ποῦ ἐπεράσαμεν. Εἰς τὴν Κοζάνην ἐδρῆκαμε τὸ διοικητικὸν μέγαρον, ἓνα στρατώνα, ἓνα νοσοκομεῖον, ὅλα νεωστὶ κτισμένα, ὥσάν νὰ μᾶς τὰ εἶχαν ἐτοιμάσει.

Δὲν κατέστρεψαν παρὰ ἓνα γεφύρι, μόνον διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν διάβασίν μας, ἐπάνω ἀπὸ ἓνα δρόμον ὁρεινὸν καὶ ἀπὸ ἀκόμῃ τὸ ἐτίναξαν εἰς τὸν ἄερα κατὰ τρόπον ὥστε ἡμπορέσαμεν, μολαταῦτα, νὰ διαβῶμεν.

Παντοῦ, εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὰ χωριά, μαζεύομεν ὅπλα καὶ ρούγγια κατὰ χιλιάδας. Πολλὰ τρομερὰ πράγματα συμβαίνουν! Εἶνε οἱ συνέπειαι τοῦ πολέμου, ἀλλὰ προτιμῶ νὰ μὴ τοὺς μειώσω καὶ νὰ σοῦ τὰς διηγήθῃ ὅταν θὰ συναντηθῶμεν.

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα ἔφυγα ἀπὸ τὴν Βέροian, ἔπειτα ἀπὸ μίαν ἡμέραν καὶ μίαν νύκτα ἀναπαύσεως, διὰ νὰ μείνω μαζὶ μὲ τὸν στρατὸν, ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ νὰ προσλαβῇ. Θὰ κοιμηθῶ ἀπόψε εἰς τὸν σταθμὸν μιᾶς ἐλληνικῆς κωμοπόλεως, ἢ ἑποῖα δρομάζεται Νιάουσσα. Ὁ σταθμὸς ἔχει τρία δωμάτια εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα. Εἰς τὸ ἓνα μένου οἱ ἀδελφοί μου καὶ εἰς τὸ ἄλλο ὁ νιός μου. Τρώγομεν εἰς τὸ τρίτον. Κίπιοι ἀξιωματικοὶ κοινοῦνται εἰς τὴν αἴθουσαν ἀναμονῆς, οἱ ἄλλοι εἰς τὰ βαγόνια, οἱ στρατιῶται τῆς συνοδείας οἱ ὑπηρεταὶ κλπ. εἰς τὴν ἀποθήκην τῶν ἐμπορευμάτων. Ὁ σταθμάρχης εἶχε ἓνα καλὸ κρεβάτι καὶ ἔβαλα τὰ σεντόνια μου σ' αὐτὸ, διὰ ν' ἀφίσω τὸ δικό μου εἰς τὸν

ἀδελφόν μου, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει κρεβάτι ἐκστρατείας. Ἡ πόλις ἀπέχει 7 χιλιόμετρα ἀπὸ τὸν σταθμὸν, πολλοὶ ὁμῶς κάτοικοι ἔρχονται νὰ μᾶς χαιρετίσουν καὶ νὰ μοῦ φιλήσουν τὰ χέρια κλαίοντες.

Μὲ το αὐτοκίνητον ἐπῆγα εἰς τὴν πόλιν, ἐνῶ ἀκόμῃ ἦτο μέρα, διὰ νὰ παρουσιασθῶ εἰς τοὺς κατοίκους, αἱ οἱ τοῖοι εἶνε οἱ τρελλοὶ ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν χαρὰν τῶν. Εἰς τὴν Εὐρώπην δὲν ἀντιλαμβάνονται πραγματικῶς τὰ δεινὰ εἰς τὰ ὅποια οἱ Τοῦρκοι ὑπέβαλλον τοὺς χριστιανικοὺς πληθυσμούς, ἰδίως μετὰ τὸ κίνημα ἐκεῖνο, τὸ λεγόμενον νεοτουρκικὸν καὶ τὸ ὁποῖον ἡ Εὐρώπη, ἐν τῇ ἀγνοίᾳ της, ἐνεθάρρυνε! Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον συμβαίνει εἰς τὴν Μακεδονίαν, δὲν συμβαίνει οὔτε εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Κίνας, καὶ ὅταν τὸ ἐλέγγομεν κανεὶς δὲν ἤθελε νὰ τὸ πιστεύσῃ, Εἶμαι περίεργος νὰ ἰδῶ τι θὰ συμβῇ μετὰ τὸν πόλεμον.

Ἡ εὐρωπαϊκὴ διπλωματία βεβαίως ὅτι κανεὶς δὲν θὰ ἐπωφεληθῇ ἀπὸ τὴν σύρραξιν. Ἀλλὰ θέλω νὰ ἰδῶ ἂν κανεὶς ἀπὸ τοὺς ὑπουργοὺς ἐκείνους τοὺς ἡλιθίους θὰ ἔχῃ τὴν ἀδιαντροπιάν νὰ ἐπαναφέρῃ τοὺς Τοῦρκους εἰς τὰ μέση αὐτὰ, τὰ βαμμένα μὲ τὸ αἷμα μας! Κ' ἔπειτα, καὶ ἂν τὸ ἤθελαν ἀκόμῃ, πῶς θὰ τὸ κατώρθωσαν; Ποῖος ἡμπορεῖ νὰ στείλῃ στρατὸν τόσον μακρὰν καὶ εἰς ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν; Ἡ πολιτικὴ κατάστασις τῆς Εὐρώπης πράγματι μετεβλήθη καὶ διερχόμεθα στιγμὰς ἱστορικὰς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

—Ἡ μάχη τῶν Γιανιτσῶν

ΒΕΡΡΟΙΑ, 3 Νοεμβρίου 1912

Ἀκόμῃ μία μάχη, σημαντικώτερα τῶν ἄλλων, καὶ μία νίκη σχεδὸν ἀποφασιστικῇ. Ὁ Οὐρανὸς μὲ σκέπει μὲ τὴν εὐνοίαν του καὶ δὲν ξέρω πῶς νὰ ἐκφράσω εἰς τὸν Θεὸν τὴν εὐγνωμοσύνην μου. Μοῦ φαίνεται ὅντιον νὰ σκέπτομαι, ὅτι ἐγὼ ὡἵμην ὁ προσορὶς θ' εἰς διὰ νὰ ἐκδικηθῶ τὰ βασανιστήρια, τὰ ὁ π α ι

οἱ Τούρκοι ἐπέβαλλον ἀπὸ αἰώνων εἰς τὸ ἔθνος μου καὶ νὰ ἐκπλύνω τὰς ὕβρεις τῶν εἰς τὸ αἷμα. Τὰ πτώματα σκεπάζουν τὴν πεδινὰ εἰς ἑκαστὴν χιλιόμετρον, ἡ γῆ ἔχει ἐξαφανισθῇ κάτω ἀπὸ συντρίμματα πολεμικοῦ πυλικοῦ. Χωρὶς καμμίαν ὑπερβολήν.

Ἀνεχώρησα σήμερον τὸ πρωὶ ἀπὸ τὴν Νάουσσαν, εἰς τὰς ὁκτὼ ἡμέρας, σοῦ ἔγραψα, καὶ ἐταξείδευσα μίαν ὥραν μὲ τὸ τραῖνο, ἐξακολουθήσας κατόπιν μὲ τὸ ἄλλο διὰ νὰ μείνω εἰς τὸ κέντρον τοῦ στρατεύματος, εἰς ὁποῖον προήλθον κατὰ μεραρχίας καὶ εἰς παραλλήλους φάλαγγας. Ἐπροχώρησα ἐφίππος ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν περίπου, ὅταν ἤκουσα βροντὰς κανονιοβολισμῶν. Ἦρχισα νὰ καλῶ ἐπὶ πενήντα λεπτὰ περίπου (πρᾶγμα ποῦ ἀνησύχησε πολὺ τὸ Ἐπιτελεῖον μου) καὶ κατὰ τὰς ἑνδεκα καὶ μισή ἑφθάσα ἀρκετὰ πλησίον, διὰ ν' ἀντιληφθῶ, ὅτι ἤρχιζεν ἡ μεγάλη μάχη. Ἐπροχώρησα ὀλίγον ἀκόμη, διὰ νὰ ἡμπορῶ νὰ κυριαρχῶ ὅλον τοῦ πεδίου τῆς μάχης, καὶ ἀφίππευσα.

Τὸ μέτωπον τῶν Τούρκων ἦτο μακρὸν καὶ τὸ πυροβολικὸν τῶν ἔβαλλεν ἰσχυρῶς κατὰ τῶν κεφαλῶν τῶν φαλάγγων μας. Αἱ διαταγαὶ μου περὶ προχωρήσεως κατὰ φάλαγγας παραλλήλους εἶχον ἤδη δοθῇ, ὥστε δὲν μοῦ ἔμειναν πολλὰ πράγματα νὰ καμῶ. Ἡ ἔκτασις τῆς μάχης διεγράφετο πλέον σαφῶς. Ἦρχισεν εἰς τὰς 9 τὸ πρωὶ καὶ ἔπαισε μόνον τὸ βράδυ, ὅταν ἤρχισε νὰ σκοτεινιάσῃ ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα ἀβέβαιον. Εἴχομεν κερδίσει ὀλίγον ἔδαφος, ἀλλὰ μόνον ἡ δεξιὰ πτέρυξ τοῦ ἐχθροῦ εἶχεν ὀλίγον συμπτυχθῇ πρὸς τὰ ὀπίσω. Τὸ πῦρ ἦτο τρομερὸν. Περισσότερα ἀπὸ ἑκατὸν πυροβόλα ἔβαλλον συγχρόνως, καὶ ἀνάμεσα εἰς τοὺς βρόντους τῶν ἐξεχώριζε χαρακτηριστικὸς ὁ θόρυβος τῶν μυδραλλιοβόλων.

Ἐπέρασα τὸ πρῶτον μέρος τῆς μάχης εἰς τὸ χανδάκι τοῦ δρόμου. Ἀργότερα, ἀφοῦ ἔφθασαν αἱ ἀποσκευαὶ μου, ἐστήσαμεν τέσσαρας σκηνὰς καὶ ἐκοιμηθήκαμεν κατὰ γῆς σὺν σαρδέλλαις μέσα εἰς τὸ κοντί. Ἐκοιμήθηκα μὲ τὸν υἱόν μου, τοὺς τρεῖς ἀδελφούς μου καὶ τὸν γέροντα θαλαμηπόλον μου, τὸν ὁποῖον προσέχω πολὺ διότι εἶναι ἐξηνταπέντε ἐτῶν καὶ δὲν θὰ ἤθελα νὰ πάρῃ καμμιὰ πνευμονία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΕΡΡΟΙΑ, 3 Νοεμβρίου 1912

Ὁλην τὴν νύκτα ἔβρεχε συνεχῶς. Τὸ νερὸ εἰσέδυνεν ὑπὸ τὴν σκηνὴν κατακλύζον τὸ πᾶν καὶ ἡ σκέψις ὅτι τὰ καημένα τὰ στρατεύ-

μάτα μου ἐκοιμῶντο ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἐγγύτατα τῶν ἐχθρικών γραμμῶν, ὅτι οἱ τραυματῆαι ἦσαν σκορπισμένοι πανταχοῦ, μέσα εἰς τὴν βροχήν, μὲ ἡμῶς νὰ κλείσω μάτι. Ἐτηκώθηκα στὰς πέντε καὶ ἐπεριπατοῦσα ἐπὶνω-κάτω, περιμένων νὰ χαράξῃ ἡ αὐγὴ ἀπὸ τὰ παγωμένα σύννεφα καὶ τὴν λεπτήν, ἀδιάκοπον, βροχήν. Μόλις ἤρχιζεν ἡ ἡμέρα νὰ χαράξῃ ἡ μάχη ἐξανάρχιζε βιαστέρα ἀπὸ τὴν προηγουμένην ἡμέραν, ἀλλ' ἠσθανόμην πλέον πεποῖθητιν διὰ τὴν ἔκβασίν τῆς, διότι τὸ ἐχθρικὸν πυροβολικὸν ἔβαλλε πολὺ ἀραιότερον.

Κατὰ τὰς δεκάμισον ἡ μάχη ἐτελείωσεν. Ὁ ἐχθρὸς διεσκορπίσθη διὰ μιᾶς, ἔτσι, σὺν νὰ ἐπρόκειτο περὶ σκηνικοῦ «κόλπου», ἐγκαταλείψας δεκατέσσαρα πυροβόλα, τέσσαρα πολυβόλα καὶ τεράστιον ἀριθμὸν αἰχμαλώτων, νεκρῶν καὶ τραυματιῶν, σκορπισμένων πανταχοῦ.

Ἐπειδὴ ἡ πόλις, τὴν ὁποίαν ὑπερῆσπιζε —τὰ Γιαννιτσα—ἐκυριεύθη ἐξ ἐφόδου, ἡμπορεῖς νὰ φαντασθῇς τι ἐπηκολούθησε, ἡ μᾶλλον ὅχι δὲν μπορεῖς νὰ τὸ φαντασθῇς οὔτε ἐγὼ θὰ σοῦ τὸ περιγράψω. Εἶνε πολὺ τρομερὸν!

Ἐξαπέλυσα μίαν μεραρχίαν πρὸς καταδίωξιν τοῦ ἐχθροῦ ὁ ὁποῖος ἐνέπεσε καὶ πάλιν μετὰ αὐτῆς καὶ μιᾶς ἄλλης μεραρχίας μου, ἡ ὁποία τὸν ἐκύκλωνε, διασκορπισθεὶς ἐντελῶς.

Ἄν οἱ Τούρκοι δὲν ἔχουν στρατεύματα ἐνισχύσεως, ἐντὸς δύο ἡμερῶν θὰ ἡμπορέσω νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, πρωτεύουσιν τῆς Μακεδονίας· πρέπει ὅμως νὰ διαβῶ ποταμούς, πρᾶγμα ἀρκετὰ δύσκολον πάντοτε.

Διαρκούσης τῆς μάχης, εἶχα τέσσαρας μεραρχίας εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν καὶ μίαν ἐφεδρικήν, ἥτοι 40 χιλιάδας πεζοὺς περίπου καὶ καμμιὰ ἐξηνταριά κανόνια. Οἱ Τούρκοι εἶχον περὶ τὰς τριάντα χιλιάδας πεζοὺς καὶ, ὡς ὑπολογίζω, περὶ τὰς τριάντα κανόνια. Βλέπεις, λοιπὸν, ὅτι δρόπομεν τὰς δέφνας μιᾶς μεγάλης μάχης, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπολεμήσαμεν καὶ ἐνίκησαμεν.

Οἱ κάτοικοι, Τούρκοι καὶ Ἕλληνες, εἶνε—καὶ δικαίως—τρομοκρατημένοι διότι τὸ πυροβολικὸν ἐπροξένησε τεραστίας ζημίας, οἱ δὲ διασκορπισθέντες Τούρκοι στρατιῶται διαρπάζουν καὶ πυροπολοῦν τὰ περὶ χωριά, σφάζοντες τοὺς Χριστιανούς. Ὁ πόλεμος ἀρχίζει καὶ πάλιν νὰ προσλαμβάνῃ χαρακτηριστὰ ἀγριότητος.

Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ πυροπολήσωμεν μίαν τουρκικὴν πόλιν καὶ δύο χωριά καὶ νὰ

τουρκεῖσθαι χωρικοὺς· διότι ἐπυροβολοῦσαν ἐναντίον μας καὶ κατὰ τῶν νοσοκομείων μας.

Σήμερον τὸ πρωὶ ἔκαμα τὸν γῦρον τοῦ πεδίου τῆς μάχης· εἶνε κατὰ φρικῶδες.

Μόλις εἶχα συναντήσῃ τὸν ἱερέα μιᾶς μεραρχίας καὶ ἀμέσως ἐγένετο ἡ ταφὴ δύο φονευθέντων ἀξιωματικῶν μας εἰς ἓνα κοινὸν τάφον. Τριγύρω ἐστεκόμεθα ὅλοι σιωπηρῶς καὶ ἔκλαυσα κρυφά, διότι οἱ νεκροὶ μοῦ ἦσαν γνωστοί.

Ὀλίγον ὑψηλότερα, μέσα εἰς ἓνα τουρκικὸν νεκροταφεῖον, τὸ ὁποῖον ὁ ἐχθρὸς εἶχεν ὑπερασπίσει λυσσώδως, ἦσαν σωροὶ-σωροὶ τὰ πτώματα κατὰ τρόπον τρομακτικόν. Πιστεύω ὅμως, ὅτι εἶνε προτιμώτερον ν' ἀλλάξω θέμα.

Σήμερον τὸ πρωὶ, ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ὀλίγον ὥραν ποῖν τελειώσῃ, ἔλαβα τὴν ἐπιστολήν σου τῆς 20ῆς, ἡ ὁποία μ' εὐχαρίστησε πολὺ καὶ σ' εὐχαριστῶ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον σου ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας μας.

Εἰμπορεῖς νὰ ζητωκραυγᾷς καὶ πάλιν, ὅπως εἰς τὴν ἐπιστολήν σου. Ὅλα πηγαίνουν καλὰ καὶ ἐλπίζω, ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ πηγαίνουν καλὰ. Κάμνομεν πρὸς τοῦτο ὅτι εἶνε δυνατόν καὶ δὲν βλέπω πῶς θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐξακολουθήσῃ ὁ πόλεμος ἐπὶ πολὺ ἀκόμη.

Οἱ Τούρκοι ἔχασαν σχεδὸν ὁλόκληρον τὴν εὐρωπαϊκὴν αὐτοκρατορίαν τῶν. Τί θὰ μᾶς κάμουν κατόπιν τούτου;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΕΡΡΟΙΑ, 6 Νοεμβρίου 1912

Προχθὲς ἠναγκάσθην νὰ διακόψω ἀποτόμως τὴν ἐπιστολήν μου διότι ἔχω πάρα πολλὴν ἐργασίαν καὶ τὰ διαλείμματα ποὺ ἔχω ἐλεύθερα εἶναι βραχύτατα. Δὲν ἤξεύρω πότε θὰ μπορέσω νὰ σοῦ στείλω αὐτὸ τὸ γράμμα διότι εὐρίσκομαι εἰς βουνὰ καὶ κάμπους μέσα εἰς τὸν κοχλασμὸν τοῦ πολέμου. Πλησιάζομεν ὅμως συνεχῶς πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην, ἀπὸ ὅπου θὰ ἡμπορέσω νὰ σοῦ τὸ ταχυδρομήσω. Ἄλλως τε, ὅπως κρατῶ τῆς σελίδος ποὺ ἔχω ἤδη γράψῃ—καὶ εἶναι τόσες—μοιᾶζουν σὺν νὰ εἶναι τὸ ἡμερολόγιόν μου. Θὰ τῆς λάβῃς ὅλες μαζί.

Ἄς συνεχίσω λοιπὸν τὸ ἡμερολόγιον· Χθὲς ἔφυγα κατὰ τὰς ἑπτὰ ἀπὸ τὰ Γιαννιτσα τὴν πόλιν, περὶ τῆς ὁποίας ἐδόθη ἡ τελευταία μάχη, διὰ ν' ἀκολουθήσω τὸ στρατεύμα ποὺ εἶχε καταλυθῇ εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ἀξιού, ἐνὸς μεγάλου ποταμοῦ, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ περάσωμεν διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς

τὴν Θεσσαλονίκην. Ἡμῖν εἰς τὸ αὐτοκίνητον ὁ καιρὸς ἦτο θαυμάσιος, ἀλλ' ἔκαμνε παγωνιά. Εἶναι τρομερὸν τὸ κρύο εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐκτεταμένους κάμπους ποὺ πρέπει νὰ μοιάζουν μὲ τοὺς ἀπεράντους λειμῶνας τῆς Ἀμερικῆς. Ἡμῖν ἀναγκασμένος νὰ διασχίσω τὴν πόλιν τῶν Γιαννιτσῶν ἐν μέσῳ τοῦ φρικτοῦ θεάματος πόλεως καταληφθείσης ἐξ ἐφόδου. Παντοῦ ἐρείπια σπίτια φλεγόμενα, ἐπιπλα, γυναικεῖα φορέματα, στρώματα, κρεββάτια, ὅλα σκόρπια εἰς τοὺς δρόμους, παραπέρα πέντε πτώματα γυναικῶν καὶ ἓνα πτώμα μικροῦ παιδιοῦ. Μοῦ εἶπαν ὅτι τοὺς ἐσφάξαν οἱ Τούρκοι κατὰ τὸν πανικὸν τῆς φυγῆς τῶν.

Εἶχα ἐλπίζει, ὅτι θὰ ἐπερνούσαμε γρήγορα τὸν ποταμὸν διὰ νὰ μὴ ἀφήσωμεν καιρὸν εἰς τοὺς Τούρκους ν' ἀναπαυθοῦν καὶ ὅμως εἶμαι ἐδῶ ἀπὸ δύο ἡμερῶν καὶ ἡ διάβασις δὲν κατορθώθη ἀκόμη. Ἐφεβούμην ὅτι θὰ ὑφιστάμεθα τὸ πῦρ τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τὴν διάβασίν μας καὶ ὅμως μοῦ ἀνῆγγειλαν ὅτι οἱ Τούρκοι ἐξεκένωσαν τὰς ἐπὶ τῆς ἀντικρινῆς ὄχθης θέσεις τῶν καὶ ἀνετίναξαν ὅλας τὰς γεφυράς. Θὰ ἦτο πολὺ δύσκολον νὰ κατασκευάσωμεν ἄλλας ὑπὸ τὸ πῦρ τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ ἐν τούτοις ἐργαζόμεθα ἀπὸ δύο ἡμερῶν εἰς τὴν γεφυροποιάν ἐν πάσῃ ἡσυχίᾳ καὶ ἀνενόητοι. Ἡ σιδηροδρομικὴ γέφυρα, μήκους 365 μέτρων, εὐτυχῶς δὲν ἦτο πολὺ κατεστραμμένη καὶ τὰ στρατεύματά μου θὰ δυνηθῶν νὰ εὐρίσκωνται ἐπὶ τῆς ἀντικρινῆς ὄχθης αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ, πρὸ τῆς αὐγῆς. Οἱ Τούρκοι κατέχουν μίαν θέσιν πλησίον τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἔχουν δύναμιν 20 χιλιάδων ἀνδρῶν περίπου, ὥστε αὐτοὶ θὰ ἔχωμεν νῆαν μάχην.

Κατοικῶ καὶ πάλιν εἰς ἓνα σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ποὺ λέγεται Κερτζαρά. Τὸ ὄνομα εἶναι νόστιμον, ἀλλ' ὁ τόπος εἶναι ὁ χειρότερος ἀπὸ ὅλους ὅσους ἔχω ἰδεῖ εἰς τὴν ζωὴν μου. Εἰς τὰ δωμάτια ὅπου μένομεν ἐμάζεψαν χθὲς εἰς μίαν γωνίαν μὲ τὴν σκεῦπα διάφορα ἐντομα εἰς ἀφάνταστον ποσότητα.

Ὁ σταθμάρχης, ὁ ὁποῖος ἐκατοικούσεν εἰς αὐτὸ τὸ τοιχογραφημένον ἐρημητήριο ἐφυγεν· ἦτο Γερμανὸς καὶ φαίνεται ὅτι ἀγαποῦσε πάρα πολὺ τοὺς Τούρκους ὥστε νὰ μὴ μᾶς περιμείνῃ.

Χθὲς τὸ βράδυ ἐφθασεν ὁ Βασιλεὺς διὰ νὰ μᾶς ἰδῇ μιὰ στιγμὴ. Ἦτο εἰς τὸν ἐξέδρον οὐρανὸν τῆς εὐτυχίας καὶ εἶπεν, ὅτι ποτὲ δὲν ἤλπιεν, οὔτε εἰς τ' ὄνειρόν του, τέτοιαν ἐθνικὴν ἐκδίκησιν.

Λέγεται ὅτι οἱ Τούρκοι σκοπεύουν νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὰς Δυνάμεις νὰ διαπραγμα-

τευθοῦν ἀνακωχήν. Ἐλπίζω ὅτι ἂν πράγματι προτείνουν τέτοιο πρᾶγμα, δὲν θὰ γίνῃ δεκτόν.

Ἀπὸ χθὲς ἔχομεν κοντὰ μας ἓνα Σέρβον συνταγματάρχην, ἄλλοτε ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ἕναν γέρο—ἀπαισιόδοξον, ὁ ὅποιος ἐλπίζω νὰ μὴ μᾶς βασκάνῃ. Εἶμαι ὑποχρεωμένος ν' ἀσχολοῦμαι μ' αὐτόν. Ἄλλως τε δὲν τὸν πολυπροσέχουμεν καὶ τοῦ ὁμιλοῦμεν σπανίως. Μένει σχεδὸν ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ δὲν ἐμφανίζεται σχεδὸν καθόλου. Ὁ εὐλογημένος δὲν ἔφερε τίποτε μαζί του, οὔτε καὶ μίαν κουβέρτα οὔτε μίαν ὀδοντογλυφίδα καὶ ὅλαι του αἱ ἀποσκευαὶ συνοψίζονται εἰς ἓνα καθρεπτάκι τῆς τσέπης! Εἶπεν ὅτι ὑπέθετεν ὅτι θὰ εὖρη ἂν ὅλα εἰς ἓνα Γενικὸν Στρατηγεῖον. Τὴν ἔπαθε σὰν ἀγράμματος! Ἐμεῖς γευματίζομεν ἐπάνω στὸ σκέπασμα μᾶς μεγάλης κάσας καθισμένοι τριγύρω, εἰς τὰ κιβώτια πυρομαχικῶν. Ὅταν τὸν ἤρωτήσαμεν ἂν Ὁ Βασιλεὺς τοῦ ἐξοῦσεν ὅπως ἐμεῖς ἐγέλασε καὶ μᾶς εἶπεν, ὅτι ἀναμφιβόλως ἔτρωγε καλύτερα. Ἰσως γι' αὐτὸ ὁ Σερβικὸς στρατὸς προχωρεῖ τόσοον βραδέως. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι κανεὶς ἀπὸ τοὺς συμμάχους μας στρατοὺς δὲν ἔδειξε τὴν ἐνεργητικότητα καὶ τὴν ἀπιστευτὸν ταχύτητα τοῦ ἰδικοῦ μας. Ἄλλ' ἐπετύχαμεν αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα διὰ θυσιῶν στερήσεων καὶ πολλοῦ κόπου, στερήσεων καὶ

κόπων ποὺ συνεπερίσθην μὲ τὰ στρατεύματά μου. Ἀλλὰ ποῖα ἀνταμοιβή! Παρατήρησε λιγάκι στὸν χάρτην τὸν δρόμον ποὺ ἐπεράσαμεν! Καὶ ὅμως ἀπὸ τὸν χάρτην δὲν θὰ λάβῃς οὔτε ἰδέαν τῶν τρομερῶν δυσκολιῶν ποὺ ὑπερνικήσαμεν. Ὁ στρατὸς μου δὲν εἶναι ὠραῖος νὰ τὸν ἰδῇς ἀλλὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ σὲ ἐκπλήξῃ ὅταν σκεφθῇς ὅτι τσαλαβουτᾶμε μέσα στὴ λάσπη ἀπὸ τριῶν ἐβδομάδων. Ἀνυπομονῶ νὰ μποῦμε στὴ Θεσσαλονίκη διὰ νὰ ἡμπορέσουν τὰ στρατεύματά μου ν' ἀναπαυθοῦν λιγάκι, καὶ φοβοῦμαι ὅτι ἡ ἀνάπαυσις των δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ διαρκέσῃ πολὺ.

Ἡ περιοχὴ αὐτὴ θὰ ἡμποροῦσε νὰ εἶναι χρυσωρυχεῖον ἂν εὐρίσκετο ὑπὸ ἄλλην διοίκησιν, παρὰ τὴν Τουρκικὴν. Εἶναι μία δροσερὰ ἀτελεύτητος πεδιάς γονιμωτάτη διαβρεχομένη ἀπὸ χίλια νερά. Ἄν ἡμπορέσουμε νὰ τὴν κρατήσωμεν θὰ εἶναι ὑπέροχος κατὰ κτησίς.

Τώρα πρέπει νὰ ὑπάγω γιὰ τὸ γεῦμα καὶ ποῖος ξεύρει ποὺ θὰ εὐρίσκωμαι αὐρίον. Ἐλπίζω νὰ τελειώσω αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν κατόπιν εὐτυχοῦς μάχης. Γιὰ σκέψου λιγάκι: νὰ κατακτήσωμεν τὴν Θεσσαλονικὴν τὴν πρωτεύουσάν τῆς Μακεδονίας, κατόπιν ἐκστρατείας τριῶν ἐβδομάδων! Εἶναι ὠραῖον, δὲν εἶν' ἀλήθεια;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΔΙΔΩΣΙΣ

ΕΦΙΣΤΤΩΜΕΝ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗΝ τῶν κ. κ. συνδρομητῶν μας ἐπὶ τῆς δις δημοσιευθείσης δηλώσεώς μας, καθ' ἣν οἱ μὴ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἀνανέωσιν τῆς ληξάσης ἐτησίως συνδρομῆς των δέον νὰ ἐπιστρέψωσι τὸ ἔξον τεῦχος, ὅπερ τοῖς ἀπεστάλη. **Ἡ ΜΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ**, θέλει λογισθῇ ὡς **ΣΙΩΠΗΡΑ ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ** τῆς συνδρομῆς των.

Οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς τοῦ **ΛΗΞΑΝΤΟΣ ΕΤΟΥΣ** παρακαλοῦνται θερμῶς ἢ νὰ ἐμβάσωσι τὸ ἀντίστοιχον τῆς συνδρομῆς, ἢ νὰ εὐχρεστηθοῦν νὰ μᾶς ἐπιστρέψουν τὰ ληφθέντα τεύχη. Ἐμεθεὶς βέβαιον ὅτι οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐπιθυμεῖ τὴν ζημίαν τῆς «**Ν. ΕΠΟΧΗΣ**».

[ΕΚ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ]

ΑΓΡΟΠΟΛΙΣ

[Ἡ «**Νέα Ἐποχή**» καταλέγει ἀπὸ τοῦ τεύχους τούτου μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν συνεργατῶν αὐτῆς τὸν κ. Φίλιππον Δραγούμην, πολιτευτὴν, ἀδελφὸν τοῦ ἀειμνήστου Μάρτυρος Ἰωάννου Δραγούμη. Ὁ κ. Δραγούμης πραγματεύεται θέμα ἐξόχως ἐνδιαφέρον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ «**Νέα Ἐποχή**» θὰ ἐπεθύμη εὐρείαν τὴν συζήτησιν καὶ διερεύνησιν.]

Νέα λέξις, ἡ ὁποία συνετέθη πρὸς ἀπόδοσιν ἑννοίας ἀνταποκρινομένης εἰς πραγματικότητά μεγάλῃς μελλοντικῆς ἐξελικτικότητος.

Ἰσως νὰ φαίνεται εἰς μερικὸς βεβιασμένος ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος ἀλλ' ἂν λάβουν τὸν κόπον νὰ ἐξετάσουν τὸ θέμα θὰ ἴδουν πόσα ὑπόσχεται ἡ ἰδέα.

Ἡ ἀγροπολιτικὴ κίνησις ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἀναχαίτισιν καὶ οἰκονομικὴν τῆς συγκέντρωσιν τῶν ἀνθρώπων εἰς μεγαλοπόλεις, εἰς τὴν γενικὴν καλλιτέρευσιν τῶν ὕλικῶν καὶ ἡθικῶν ὅρων τῆς ζωῆς ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων, ἰδίως δὲ τῶν ἐργατικῶν καὶ ἀγροτικῶν, εἰς τὴν συστηματικὴν ἀμβλυνσιν τῆς ἀντιθέσεως τῶν διαφόρων τάξεων καὶ τὴν αὐτόβουλόν συνεργασίαν των, καὶ τέλος ἐπιδιώκει τὴν κοινωνικὴν ὁργάνωσιν, μετὰ βᾶσιν τὴν κοινότητα καὶ συνεργασίαν, χωρὶς νὰ καταπνίγεται ὁ παράγων τῆς ἀτομικῆς πρῶτοβουλίας.

Πρέπει νὰ τονισθῇ εὐθὺς ἀμέσως ὅτι δὲν ὑπηρετεῖ κανένα πολιτικὸν σκοπὸν ἡ κίνησις αὐτὴ, ἂν ἐναντίας ἐμβαίνει ἀπὸ τὴν φύσιν τοῦ σκοποῦ τῆς αὐτοδικαίως εἰς ἀντίθεσιν πρὸς κάθε προσωπικὴν, κομματικὴν ἢ γενικωτέραν πολιτικὴν φιλοδοξίαν. Ἐπομένως δὲν ἀποκρούει κανένα, ὁ ὁποῖος εἰλικρινῶς προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸν σκοπὸν τῆς.

Τὰ μέσα, μετὰ τὰ ὁποῖα ἡ ἀγροπολιτικὴ συνεργατικὴ κίνησις ἐπιδιώκει τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ, εἶνε ἂν ἑνὸς ἢ διασπασίς τῶν μεγαλοπόλεων (τοιαύτας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀρχίζομεν νὰ ἔχομεν δύο τὰς Ἀθήνας μετὰ τὴν Πειραιᾶ καὶ τὴν Θεσσαλονικὴν καὶ ἡ παρεμπόδισις τῆς δημοκρατίας ἄλλων, καὶ πρὸς τοῦτο ποδεικνύεται ἡ ἰδρυσὶς πέραν ἀπὸ ἅπλῃ εἰκοσι χιλιομέτρων ἀπὸ τὰς μεγαλοπόλεις ἀγροπόλεων δορυφόρων καὶ ἄλλων ὅλων αὐτοτελῶν, ἂν ἑτέρου δὲ ἡ βαθμιαία μετατροπὴ τῶν ὅρων οὐμοτομήσεως, οἰκοδομήσεως, συγκοινωνίας, διοικήσεως, κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ὁργανώσεως κλπ. κλπ. ὅλων τῶν ὑπαρχουσῶν μεγαλοπόλεων,

πόλεων, κομποπόλεων, χωρίων καὶ συνοικισμῶν, συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι διέπουν τὰς ἀγροπόλεις.

Ἀγρόπολις εἶνε συνοικισμὸς ἀνθρώπων, τῶν ὁποίων ὁ πληθυσμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς τριάκοντα χιλιάδας, συμφώνως πρὸς ὁρισμένον κοινωνικόν, οἰκονομικόν καὶ οἰκοδομικὸν σχέδιον. Οἱ οἰκιστὰς τῆς ἀγροπόλεως ἀποτελοῦν ἰδιαιτέρον συνεργατικὸν συνεταιρισμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει ἡ γῆ μετὰ ὅλα τὰ ἐπάνω τῆς ἀκίνητα κατασκευάσματα, τὰ ὁποῖα ἐνοικιάζονται εἰς ἓνα ἕκαστον μετὰ μακροχρονίους μισθώσεις (ἕως 99 ἐτῶν). Τὰ περισσεύματα τῶν κερδῶν, τὰ ὁποῖα συλλέγει ὁ συνεταιρισμὸς, διαθέτονται συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις του εἰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, βιοτεχνίας καὶ βιομηχανία, ἀνηκούσας εἰς τὸν συνεργατικὸν συνεταιρισμὸν τῆς ἀγροπόλεως, ἢ εἰς κοινοτικὸς σκοποὺς, δρόμους, δημοτικὸς κήπους, ὑδραγωγεῖα, ἀρδευτικὰ ἔργα, φωτισμὸν, ἐξυγιαντικὰ, φιλανθρωπικὰ, καλλιτεχνικὰ, ἐπιστημονικὰ κλπ. ἱδρύματα καὶ ἔργα, ἐκτὸς δὲ αὐτοῦ, ἔαν τὰ περισσεύματα εἶνε ἀρκετὰ, θὰ δύναται ὁ συνεταιρισμὸς νὰ μοιράζῃ μικρὰ ποσοστὰ κέρδους εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους. Πάντως ἡ γῆ εἶνε κοινοτικὴ καὶ ἀναπαλλοτριώτος, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ αὐτόματος ὑπερτίμησις τῆς δὲν δύναται νὰ πλουτίσῃ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλον κτήτορά της, πρὸς βλάβην τῶν λοιπῶν κατοίκων, ἀλλὰ ὠφελεῖ τὸν συνεταιρισμὸν, δηλαδὴ τὸ σύνολόν των. Ἐὰν δὲ ὑποθέσῃ κανεὶς ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως αὐξάνεται καὶ ὑπερβαίνει τὰς τριάκοντα χιλιάδας, τότε τὸ περίπλεον αὐτοῦ ὁργανώνεται εἰς νέον συνεταιρισμὸν, ὁ ὁποῖος ἱδρύει νέαν ἀγρόπολιν εἰς ἄλλον κατάλληλον τόπον.

Ἡ ἀγρόπολις ὅμως, διὰ νὰ εἶνε ἀρτία, πρέπει νὰ ἔχῃ ἐξοπλισμένην τὴν οἰκονομικὴν τῆς αὐτάρκειαν, δηλαδὴ οἱ κάτοικοί της νὰ εὐρίσκουν ἐντὸς αὐτῆς ἐπαρκῆ ἔργασίαν πρὸς βιοπορισμὸν διὰ τοῦτο εἶνε ἀδύνατον νὰ ἴδρῃτῃ ἀγρόπολις, ἔαν δὲν ἐξασφαλίσθῃ πρῶτον ἀνάλογος βιοτεχνία, βιομη-

χανία και εμπόριον. Αἱ ἐπιχειρήσεις αὗται ἡμποροῦν νὰ εἴνε ἰδιωτικαὶ ἢ συνεργατικαὶ ἢ κοινοτικά. Διὰ τοῦτο λαμβάνεται πρό- νοια, οἱ μέλλοντες νὰ συστήσουν τὴν ἀγρό- πολιν, νὰ ἀνήκουν εἰς τὰ διάφορα ἐπαγγέλ- ματα, ἀναλόγως τῶν προβλεπομένων ἀναγ- κῶν της.

Ἐκάστη οἰκία τῆς ἀγροπόλεως περιβάλ- λεται ἀπὸ ἀνάλογον ἄκτιστον ἔκτισιν, πρὸς ἡνδεχομένην ἀπὸ τοὺς ἐνοίκους αὐτῆς τινος τοῦ κτιρίου καὶ καλλιέργειαν λαχανοκήπου καὶ ἀνθοκήπου· ἡ ὅλη δὲ ἀγρόπολις περιβάλλε- ται ἀπὸ τὴν λεγομένην ἀγροτικὴν ζώνην, τὴν ὁποίαν καλλιεργεῖ τὸ ἀνάλογον ποσο- στὸν τοῦ πληθυσμοῦ, τὸ ὁποῖον ἀπ' ἀρχῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀγρότας. Φυσικὰ καὶ τῶν ἀγρῶν καὶ κήπων τούτων ἡ ἰδιοκτησία ἀ- νήκει εἰς τὴν κοινότητα καὶ μόνον ἡ μα- κροχρονία μίσθωσις παραχωρεῖται εἰς τοὺς καλλιεργητάς, οἱ ὁποῖοι καρποῦνται τὰ προ- ἴοντα τῆς ἐργασίας των· κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔχει ἡ ἀγρόπολις καὶ ἀγροτικὸν καὶ ἀστικὸν χαρακτήρα. Ἡ μικτὴ δὲ αὕτη σύν- θεσις τῆς προσδίδει τὴν ὀνομασίαν της. Τοι- οῦτον εἶνε τὸ πρακτικὸν μέσον πρὸς ἐπίτευ- ξιν τοῦ κοινωνικοῦ σκοποῦ, τὸν ὁποῖον ἐπι- διώκει ἡ συνεργατικὴ καὶ ἀγροπολιτικὴ δι- εθνὴς κίνησις.

Εἶνε φανερόν ὅτι, μετὰ τὴν γενίκευσιν τῆς ἀγροπολιτικῆς ὁργανώσεως τῶν ἀνθρωπί- νων συνοικισμῶν, ἐπιτυγχάνονται τὰ ἐξῆς ἀγαθὰ: πρῶτον, ἀραιώσις τῆς ὀλεθρίας συγ- κεντρώσεως εἰς τὰς μεγαλοπόλεις, ὅπου ἐξ αἰτίας τῶν φρικτῶν ὅρων διαβιώσεως τῶν ἀπόρων φθείρεται ἡ ὑγεία καὶ διαφθείρε- ται ὁ χαρακτήρ, ὅπου δημιουργοῦνται τερά- στιοι διαφοραὶ μεταξὺ κοινωνικῶν τάξεων καὶ ἀπαίσιοι οἰκονομικοὶ καὶ κοινωνικοὶ ἀν- ταγωνισμοί, ὅπου οἱ ἄνθρωποι χάνουν πᾶ- σαν ἐπαφὴν πρὸς τὴν ἐλευθέραν φύσιν καὶ πᾶσαν ψυχικὴν ἰσορροπίαν· δεύτερον τὸ σύ- στημα τοῦ ἀγρίου συναγωνισμοῦ διὰ τὴν ὑ- παρξιν ἀντικαθίσταται μετὰ τὸ σύστημα τῆς ἐθελουσίας συνεργασίας καὶ ἐπιδιώξεως ἀπὸ κοινοῦ, ὅχι δὲ ἀποτόμως καὶ βιαίως, τῆς καλ- λιτερεύσεως τῶν ὅρων τῆς ζωῆς καὶ, κατὰ συνέπειαν, καθιεροῦταιδικαιοτέρα κατανομή τοῦ πλούτου· καὶ ὅσον, κοινοτικὴ αὐτοδιοίκησις ἐλάφρως τοῦ Κράτους ἀπὸ πλείστων λεπτο- μερειῶν φροντίδων καὶ περιορισμῶς τῆς συγκεντρωτικῆς τῶν πάντων καὶ ἐπεμβατι- κῆς εἰς τὰ πάντα τάσεώς του. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅμως ὅτι τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ἡ ἀγροπολιτικὴ κίνησις ἔρχεται εἰς ἀντίθε- σιν πρὸς τὸ Κράτος· ἀπ' ἐναντίας, χωρὶς

τὴν ἀντίληψιν καὶ βοήθειαν τοῦ κράτους εἶνε ἀδύνατον νὰ εὐδοκιμήσῃ· σκοπεῖ δὲ ἡ ἀγροπολιτικὴ κίνησις μετὰ τὴν κοινοτικὴν αὐτοδιοίκησιν νὰ βοηθήσῃ τὸ Κράτος εἰς τὸ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν γενικώτερον προορισμόν του, τῆς ἀνωτέρας προστασίας καὶ ρυθμίσε- ως τῆς κοινωνικῆς ἰσορροπίας καὶ ἐθνικῆς ζωῆς.

Αἱ ἀγροπόλεις δὲν εἶνε πλέον νεφελοκοκ- κυρία· εἰς πολλὰ κράτη τῆς βορείας καὶ κεν- τρικῆς Εὐρώπης καὶ εἰς τὴν βόρειον Ἀμε- ρικὴν ἔχουν ἰδρυθῇ τοιοῦτοι συνοικισμοὶ καὶ εὐδοκίμοι· εἰς ὅλα δὲ τὰ πολιτισμένα ἔθνη παρατηρεῖται ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας κίνησις, ἀναγνωριζομένη καὶ ὑποστηριζομένη ἐνθέρμως ἀπὸ τὰ ἀντίστοιχα Κράτη, πρὸς διάδοσιν τῶν ἀγροπολιτικῶν καὶ συνεργατι- κῶν ἰδεῶν καὶ γενικώτεραν πραγματοποίη- σιν τοῦ συστήματος. Αἱ κατὰ ἔθνη ὁργανω- μέναι ἐταιρεῖαι αὗται ἀποτελοῦν ἤδη διε- θνῇ ὁμοσπονδίαν, ἡ ὁποία ἐδρεύει εἰς τὸ Λονδίνον, καὶ συνέρχονται εἰς εἰρήσια συ- νέδρια, ὅπου προσάγονται τὰ πορίσματά των γεινομένων πανταχοῦ ἐργασιῶν καὶ ρυ- θμίζεται ἡ μελλοντικὴ πορεία.

Ἡ ἀνάγκη τῆς καλλιτερεύσεως τῶν ὁρων τοῦ βίου τῶν ἐργατικῶν μαζῶν εἰς τὰ με- γάλα βιομηχανικὰ κέντρα ὑπῆρξεν ἡ ὑποκι- νήσασα τὴν ὅλην προσπάθειαν πρὸ τοῦ πο- λέμου, αἱ δὲ πολεμικαὶ καὶ μεταπολεμικαὶ δυστυχίαι τῆς ἔδωκαν κατόπιν μεγάλην ὥ- θησιν.

Βεβαίως εἰς τὴν Ἑλλάδα ποῖν ἀπὸ τὸν πόλεμον δὲν εἶχε παρατηρηθῇ ἡ ἀνάγκη αὐ- τη τόσο ἐπιτακτικῶς, ὅπως εἰς τὰ βιομηχα- νικά κράτη, διότι οὔτε ἡ βιομηχανία εἶχεν ἀναπτυχθῇ τόσο ὀλεθρίως, οὔτε ὑπῆρχον μεγαλοπόλεις.

Μετὰ τὸν πόλεμον ὅμως καὶ τὴν συρροὴν τῶν ἐνδεσμάτων προσφύγων ἡ ἀνάγκη ἐγένετο λίαν αἰσθητή. Τὸ ζήτημα τῆς ὀρι- στικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων ἐμ- φανίζεται ὡς ἐν τῶν ζωτικωτέρων ζητημά- των, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὸ ἔθνος, καὶ μάλιστα, δύναται τις χωρὶς ὑπερβολὴν νὰ εἴπῃ ἐκ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης διαχειρί- σεώς του ἐξαρτᾶται τὸ μέλλον ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους. Δὲν εἶνε ζήτημα δυνάμενον νὰ ἐπι- λυθῇ ταχέως. Θὰ μᾶς ἀπασχολήσουν ἐπὶ γενεάς αἱ συνέπειαι τῆς ἀποτόμου εἰσόδου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀριθμοῦ προσφύγων ἴσου τουλάχιστον πρὸς τὸ ἐν πέμπτῳ τοῦ πλη- θυσμοῦ της.

Χωρὶς νὰ θέλῃ τις νὰ μειώσῃ τὸ γενόμε- νον προκαταρκτικὸν ἔργον τοῦ Κράτους καὶ

τῆς διεθνούς Ἐπιτροπῆς ἀποκαταστάσεως, εὐαίσκεται ἀναγκασμένος, χάριν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἡ ἐμπειρι- κῶς καὶ προχείρως γενομένη κατανομή καὶ ἐγκατάστασις τῶν προσφύγων ἀγροτῶν καὶ ἀστῶν δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἀποτελέσῃ στα- θερὰν λύσιν τοῦ προβλήματος. Βεβαίως αἱ ἀνάγκαι τῶν πρώτων στιγμῶν ἐπέφεραν με- γάλην σύγχυσιν καὶ ἐπέβαλαν πολλὰ τυχαία καὶ προσωρινὰ βουλευματα. Ἡ Ἑλληνικὴ κοι- νωνία καὶ τὸ Κράτος ἦσαν ἐντελῶς ἀπαρά- σκευα καὶ ἀνίκανα νὰ συλλάβουν καὶ ἐφαρ- μόσουν ἀμέσως γενικὸν σύστημα περιθάλ- ψεως καὶ ἀποκαταστάσεως. Ἦδη ὅμως, ὅπο- τε ἡ πρώτη σύγχυσις ἤρχισε νὰ παρέχεται, καθίσταται εὐκολωτέρα ἡ διάγνωσις καὶ ὁ καθορισμὸς γενικοῦ σχεδίου μακροχρονίου καὶ μεθόδου ἐφαρμογῆς.

Ὁφελιμώτερον καὶ οἰκονομικώτερον σχέ- διον ἀπὸ τὸ προτεινόμενον ἀγροπολιτικὸν καὶ συνεργατικὸν δὲν δύναται, νομίζω, νὰ ἐπινοηθῇ, ἰδίως διὰ τοὺς ἀστοὺς πρόσφυγας, τῶν ὁποίων ἡ ἀποκατάστασις ἔχει μείνει πλέον ὀπισθοδρομημένη ἀπὸ τὴν τῶν ἀγρο- τῶν.

Βεβαίως χρειάζεται διὰ τὴν ἀποκατάστα- σιν, συμφώνως πρὸς τὸ ἀγροπολιτικὸν σύ-στημα, πολὺ βαθύτερα προμελέτη, ἐπιμελε- στέρα ἐκασφάλισις ὅρων παντοειδῶν καὶ προ- παρασκευαστικὴ ἐργασία μακροχρονιωτέρα, ἀπὸ τὰς ἀπαιτούμενας διὰ τὴν ἀπλὴν στέ- γασιν· ἀλλὰ ἡ ἀποτελεσματικότης καὶ ἡ ἡθι- κὴ καὶ ὕλικὴ ὠφέλεια θ' ἀποβαίνει μετὰ τὸ σύστημα τοῦτο τόσο μεγάλη, ἐφόσον θὰ παρέχεται ὁ χρόνος, ὥστε δύναται τις νὰ

ἰσχυριοθῇ, ὅτι, ἐὰν ἐφαρμοσθῇ τὸ σύστημα τῶν ἀγροπόλεων διὰ τὴν ὀριστικὴν ἀποκα- τίστασιν τῶν προσφύγων, πραγματικῶς τὸ μέγα διὰ τὸ ἔθνος κακὸν τῆς ἐκρίζωσεώς των ἀπὸ τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην καὶ τὴν Μι- κρὰν Ἀσίαν θὰ πλησιάσῃ κατὰ μέγα μέρος νὸ ἐξαλειφθῇ. Ἄν δὲ δὲν ἐφαρμοσθῇ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν προσφύγων τὸ σύ- στημα τῶν ἀγροπόλεων, ἐπὶ πολλὰς δεκαετη- ρίδας ἡ οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωὴ τοῦ τόπου θὰ πάσῃ δεινῶς.

Ἐὰν ὑπάρχουν ἀμφιβολίαι διὰ τὴν πρα- κτικότητά τοῦ συστήματος, τὸ Κράτος καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως ἔχουν ὅλα τὰ ἀπαι-τούμενα μέσα καὶ στοιχεῖα διὰ νὰ δοκιμασθῇ πρῶτον αὐτό, μετὰ τὴν ἰδρυσιν ἔστω καὶ μίας προτύπου ἀγροπόλεως. Ἐὰν δὲ ἐπιτύχῃ τὸ σύστημα καὶ γενικευθῇ διὰ τὴν προσφυγικὴν ἀποκατάστασιν, θὰ εἶνε δυνατόν καὶ τὸ περι- πλέον τοῦ γηγενοῦς, ἰδίως ἀγροτικοῦ, πλη- θυσμοῦ, τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε ἠναγάζετο νὰ μεταναστεύῃ εἰς Ἀμερικὴν ἢ Αὐστρα- λίαν, νὰ ἀποκατασταθῇ καὶ αὐτὸ ἀγροπολι- τικῶς, μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Κράτους καὶ νὰ παραμείνῃ εἰς τὸν τόπον.

Τοιαῦτα εἶνε τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα δυνάμε-θα νὰ ἐπιτύχωμεν βαθμιαίως, ἐὰν ἐφαρμο-σωμεν εἰς τὰς ἰδικὰς μας περιστάσεις καὶ συνθήκας τὸ σύστημα τῶν ἀγροπόλεων, τὸ ὁποῖον καὶ γενικώτερον ὑπόκειται ὑγιεστέραν κοινωνικὴν σύνθεσιν καὶ καθολικωτέραν εὐη-μερίαν εἰς ὅλην τὴν οὐλοῦσας δοκιμαζομένην ἀνθρωπότητα.

ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ ΑΓΡΟΛΗΨΙΩΝ

Ἡ ὁ ἐκλεκτὸς φίλος τῆς «Νέας Ἐποχῆς» κ. Ν. Κολυβάς πολιτευτὴς Ζακύνθου καὶ πρῶν Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, μᾶς ἀπέστειλε πρὸς δημοσίευσιν τὴν κάτωθι μελέτην του, ἥτις ἀφορᾷ ζήτημα ἐνδιαφέρον οὐ μόνον τὴν Ζακύνθον ἀλλὰ καὶ τὴν ἀ- γροτικὴν Ἑλλάδα ὀλοκλήρου.]

Ἀπὸ μακροῦ ἤδη χρόνον ἀνεκινήθη ἐν Ζακύνθῳ καὶ Κεφαλληνίᾳ τὸ ζήτημα τῆς διαρ- ρυθμίσεως τῶν ὑφισταμένων ἀγροληψιῶν,

αἵτινες ἀπετέλουν μέχρι σήμερον τὸν μοναδι- κὸν τρόπον συμβατικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρ- χουσῶν διατάξεων τοῦ Ἰονίου κώδικος. Ἡ διαίτητος ὅμως ἐν Ζακύνθῳ αἱ ὑφιστάμεναι ἐκεῖ συνεταιριστικαὶ ὁργανώσεις ἐξώθησαν τὴν ἐπίπλυν τοῦ ζητήματος τούτου, κατόπιν δὲ διαπραγματεύσεων διεξαχθεῶν μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ὁργανώσεων τῶν ἰδιοκτητῶν προήλθον εἰς ὁρισμένας κεφαλαιώδεις συμ- φωνίας, τὰς ὁποίας παρεκλήθη ν' ἀποκρυ- σταλλώσῃ ἐν σχεδίῳ νόμον, ὅπερ ὑπέβαλον,

μετά της γνώμης μου, εις τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο υἰοθετήθη παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ παρεπέμφθη εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις ἐπεξεργασθεῖσα καὶ μεταρρυθμίσασα τοῦτο, δι' ἀπαλείψεως ὥρισμένης οὐσιώδους διατάξεως αὐτοῦ, τὸ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας. Ὁ Ὑπουργὸς ὁμῶς τῆς Γεωργίας, θεωρῶν τὴν γενομένην μεταρρυθμίσειν ὡς μὴ ἐξυπηρετοῦσαν τὴν ὑφισταμένην ἐν Ζακύνθῳ κατάστασιν, δὲν ἐδημοσίευσεν τοῦτο, ὅπως ὁμῶς αἰφνιδίως ἀπεφασίσθη βραδύτερον ἢ δημοσιεύσεως αὐτοῦ, σήμερον δὲ ἀποτελεῖ νόμον τοῦ Κράτους, διαλυθεῖσιν οὕτω πασῶν τῶν ἐν Ζακύνθῳ ὑφισταμένων ἀγροληψιῶν. Ἀλλ' ὁ νόμος οὗτος, ὡς ἐροποποιήθη, οὐδαμῶς ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς διαμορφωθείσας ἐν Ζακύνθῳ συνθήκας, πλήττει δὲ βαδύτατα οὐ μόνον τὴν ἀγροτικὴν τάξιν ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν τάξιν τῶν ἀστῶν-ιδιοκτητῶν, καὶ ἀποβαίνει ἀπορίας ἄξιον πῶς ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἀνέκρουσεν πρῶτον, ἀποφασίσας τὴν δημοσίευσιν νόμου, τσοῦτον καταφόρως ἀντιθέτον πρὸς τοὺς ἐπιδικωμένους παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας σκοποὺς καὶ τὴν παρ' αὐτοῦ ἀσκουμένην ἀγροτικὴν πολιτικὴν. Πρὸς πλήρη ὁμῶς κατανόησιν τοῦ νόμου τοῦτου εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐκθέσωμεν συντόμως τὴν μορφὴν τῆς ιδιοκτησίας καὶ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀγροληψίας ὡς αὕτη ἐμφανίζεται. Ἡ Ζακύνθος εἶνε τόπος ἀποκλειστικῶς γεωργικῶς, συντηρούμενος κυρίως ἐκ τῆς καλλιέργειας τῆς ἀμπέλου, σταφιδάμπελου καὶ ἐλαίας. Αἱ καλλιεργούμεναι ὁμῶς ἐκτάσεις εἶνε δυσανάλογοι πρὸς τὸν γεωργικὸν πληθυσμὸν τοῦ τόπου, ἡ δὲ κατάμνησις τῆς γῆς ὑπερακοντίζει πολλάκις τὴν συνήθη μορφὴν τῆς μικρᾶς ιδιοκτησίας. Ἐντεῦθεν ἀναγκάζονται ἐνίοτε ἀγρόται νὰ μεταβαίνουν ἐτήσιως εἰς τὴν ἀντιπέραν Πελοποννησιακὴν ἀκτὴν πρὸς καλλιέργειαν κτημάτων, ἐπιστρέφοντες ἅμα τῇ συγκομιδῇ εἰς Ζακύνθον ἢ ἐργάζονται ὡς ἡμερομίσθιοι πρὸς συμπλήρωσιν τῶν πρὸς τὸ ἑὴν ἀναγκῶν.

Ἐκ τῆς ἀνεπάρκειας ταύτης τῆς γῆς ἐξηγείται καὶ ἡ ἀνισότης ἐν τῇ διανομῇ τῶν καρπῶν, ἥτις πολλάκις παρατηρεῖται, τοῦ ἀγρότου λαμβάνοντος μικρότερον μερίδα, ὡς κατωτέρω ἐκτίθεται. Ἡ ἐκμετάλλεσις ἐξ ἄλλου τῶν κτημάτων ἐνεργεῖται εἴτε ὑπὸ μορφῇ αὐτοκαλλιέργειας εἴτε ὑπὸ μορφῇ ἀγροληψίας. Καὶ τὰ μὲν αὐτοκαλλιεργούμενα κτήματα ἀνήκουν κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς ἀστούς, ἐνῶ παλαιότερον πάντα σχεδὸν τὰ ἀ-

γροτικά κτήματα ἀνήκον εἰς αὐτοὺς καὶ ἐδόθησαν εἰς χωρικοὺς πρὸς καλλιέργειαν, ὑπὸ μορφῇ ἀγροληψίας. Εἶνε δὲ ἀγροληψία, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἰονίου κώδικος, σύμβασις δυνάμει τῆς ὁποίας ὁ κύριος ἀγροτικού κτήματος (ἀγροδότης) παραχωρεῖ αὐτὸ εἰς ἕτερον (ἀγρολήπτην) πρὸς καλλιέργειαν δι' ὥρισμένον χρόνον, συνήθως διηνεκῶς, ἀντὶ ἐτήσιας καταβολῆς μέρους τῶν καρπῶν. Κατὰ κανόνα ὁμῶς διὰ τοῦ συμβολαίου περὶ συστάσεως ἀγροληψίας παραχωρεῖται ὑπὸ τοῦ ιδιοκτῆτου εἰς τὸν ἀγρότην καὶ μέρος τοῦ κτήματος, τὸ τέταρτον, κατὰ πλήρη ιδιοκτησίας δικαίωμα εἴτε ἐπὶ καταβολῇ, συνήθως, τῆς ἀξίας αὐτοῦ εἴτε ἐπ' ἄλλῳ ἀνταλλάγματι, γυτουργίας τοῦ κτήματος κλπ., συνιστωμένης οὕτω διηνεκῶς ἀγροληψίας ἐπὶ ἐπικρίσει πλὴν κτήματος. Ἡ ἀγροληψία αὕτη διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ἰονίου κώδικος καὶ ἐκ παμπάλαιων συμβολαίων περιεχόντων ἐπαχθεῖς πολλάκις διατάξεις, ἀναγκαῖον ὁμῶς, ἐφ' ὅσον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἰονίου κώδικος δὲν δύναται κατ' ἄλλον τρόπον, ν' ἀποδειχθῇ ἡ ἀγροληψία. Οὕτω πάντα τὰ ἐν Ζακύνθῳ ἀγροληπικά κτήματα καλλιεργοῦνται ἀπὸ αἰώνων διηνεκῶς παρὰ τῶν αὐτῶν ἀγροληπτῶν καὶ τῶν διαδόχων αὐτῶν ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω δύο μορφάς. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς μορφάς ταύτας τῆς ἀγροληψίας ὁ ἀγρολήπτης ἀποκτᾷ μόνιμον δικαίωμα κατοχῆς ὁλοκλήρου τοῦ κτήματος, ἔχων οἷον ἐμπράγματος καλλιεργητικὸν δικαίωμα, νομικῶς προστατευόμενον τὸσον κατέναντι τοῦ ιδιοκτῆτου ἀγροδότου ὅσον καὶ ἀπέναντι τῶν τρίτων, τηρουμένων, ἐννοεῖται, τῶν ὅρων τῆς ἀγροληψίας.

Δημιουργεῖται δηλονότι ὑπὲρ τοῦ ἀγρολήπτου ιδιὸν νόμος μορφῇ ιδιοκτησίας, σιγηρὴς ἐπὶ τῆς διηνεκῶς κατοχῆς τοῦ κτήματος — συστατικὸν στοιχεῖον ιδιοκτησίας τὴν ὁποίαν οὐτε ἡ πώλησις τοῦ κτήματος οὐτε ἡ ἀναγκαστικὴ αὐτοῦ ἐκποίησης μεταβάλλει. Προφανὲς ὁμῶς εἶνε, ὅτι ὅπου ὁ ἀγρολήπτης ἔχει δικαίωμα τέταρτον ἐπὶ τοῦ κτήματος κατ' ἀνάγκην οὕτω προστίθεται εἰς τὰς ἀγροληψίας ταύτας καὶ δικαίωμα πλήρους ιδιοκτησίας τοῦ ἀγρολήπτου ἐπὶ τῆς μερίδος αὐτοῦ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἔπεται, ὅτι αἱ ἀγροληψία ἐμφανίζονται ἐν Ζακύνθῳ εἴτε ὑπὸ μορφῇ ἀπλῆς ἀγροληψίας μὲ δικαίωμα μόνον τῆς ἐπὶ το διηνεκῆς κατοχῆς τοῦ κτήματος ὑπὸ τοῦ ἀγρολήπτου πρὸς καλλιέργειαν αὐτοῦ εἴτε ὑπὸ τὴν μορφῇ συνθέτου ἀγροληψίας μὲ πρόσθετον ὑπὲρ τοῦ ἀγρολήπτου δικαίωμα ἐπὶ τοῦ τέταρτον τοῦ κτήματος, ἀ-

ποκτηθὲν εἴτε διὰ τῆς γυτουργίας ὁλοκλήρου τοῦ κτήματος εἴτε διὰ τῆς καταβολῆς τῆς ἀξίας τοῦ τέταρτον.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἡ σχέσις ἐμφανίζεται ὡς ἀνώνυμον συνάλλαγμα ὑπὸ μορφῇ συνεταιρικῆς, ἐφ' ὅσον ἐν τῇ ἐκμετάλλευσί τοῦ κτήματος συζεύγνυται μερίδιον τοῦ ἀγρολήπτου ἀνήκον αὐτῷ κατὰ πλήρη κυριότητα. Ὑπὸ τὸ σύστημα τοῦτο ἐνεργεῖται ἡ ἐκμετάλλεσις τῶν κτημάτων, καλλιεργουμένων δαπάναις τῶν ἀγροληπτῶν, ἐξαιρέσει τῶν ἐπὶ τῶν δαπανῶν, αἰτνες συνήθως καταβάλλονται ἐξ ἡμισείας ὑπὸ τοῦ ἀγρολήπτου καὶ ἀγροδότου, ὡς αἱ δαπάναις θείου, θεϊκοῦ χαλκοῦ κ.τ.λ. Ἡ διανομὴ ἐξ ἄλλου τῶν καρπῶν μεταξὺ ἀγροδότου καὶ ἀγρολήπτου ἐνεργεῖται κατ' ἴσα μέρη, κατ' ἐξαιρέσειν δὲ, ἐπὶ ἀπλῶν ἀγροληψιῶν, ἀνὰ πέμπτα, τοῦ ἀγρολήπτου λαμβάνοντος τὰ δύο πέμπτα καὶ τοῦ ἀγροδότου τὰ τρία.

Θὰ ἐξηρχώμεθα τῶν ὁρίων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐὰν ἠθέλομεν προβῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ὑπὸ τὴν νομικὴν ταύτην σχέσιν καλλιεργείας. Οὐδεὶς βεβαίως δύναται ν' ἀρηθρῇ τὴν ἔπαρξιν πλεονεκτημάτων ἐν τῇ σχέσει ταύτῃ. Εἶνε ὁμῶς ἀναμφισβήτητον, ὅτι παρομοιοῦσι συγχρότως καὶ ἐλαττώματα, τῶν ὁποίων ἡ θεωρία δὲν θὰ ἦτο δυσχερὲς. Τὰ πλεῖστα τούτων ἔχουσι πηγὴν τὰς ὑφισταμένας συμβάσεις, αἰτνες ὑπερμέτρως πολλάκις δεσμεύουσι τὸν ἀγρολήπτην καὶ τὰς διατάξεις τοῦ Ἰονίου κώδικος, αἰτνες εἶνε ἀνάγκη νὰ συγκρίνωμεν πρὸς τὸ νεώτερον πνεῦμα ὡς καὶ πρὸς αὐτῶν τούτων τῶν ιδιοκτητῶν δι' ἐπισημνήματων αὐτῶν ἐτονίσθη. Εἰδικώτερον ἐπὶ τῶν συνθέτων ἀγροληψιῶν, αἰτνες ἀποτελοῦσι τὸν κανόνα, ὁ ἀγρολήπτης δὲν δύναται νὰ μεταβιβάσῃ τὸ κατὰ πλήρη ιδιοκτησίαν ἀνήκον αὐτῷ τέταρτον ἀνεῦ τῆς συναίνεσεως τοῦ ἀγροδότου, δεσμευόμενος οὕτω εἰς τὰς πολλαπλὰς συναλλακτικὰς αὐτοῦ σχέσεις, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν ἀγροδότην, ὁστις δικαιούται νὰ μεταβιβάσῃ τ' ἀνήκοντα αὐτῷ τρία τέταρτα. Τοῦτο ἀντίκειται καὶ εἰς τὸ κρατοῦν πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀγροτικῆς ἀνεξαρτησίας, παρεμποδιζόμενον συγχρότως τοῦ ἀγρολήπτου νὰ διαχωρίσῃ, ἐὰν ἠθέλει, τὸ ἀνήκον αὐτῷ τέταρτον καὶ ν' ἀποκατασταθῇ εἰς αὐτοτελὴ καλλιεργητὴν, λυομένης τῆς συνεταιρικῆς σχέσεως.

Ἀλλὰ πλὴν τοῦ νομικοῦ τούτου ἐλαττώματος ἐνυπόκειται καὶ ἕτερον, μὴ νομικόν, ἀπορροῦν μὲν ἐξ ἐλευθέρως θελήσεως τοῦ ἀγρολήπτου, ὑπαγορευόμενον ὁμῶς ἐκ τῶν περιστάσεων. Τοῦτο ἀπορροῖ εἰς τὴν διανομὴν

τῶν καρπῶν. Κατὰ ταύτην ὁ ιδιοκτήτης λαμβάνει οὐ μόνον τὸ ἥμισυ τῶν καρπῶν τῆς εἰς αὐτὸν ἀνηκούσης καὶ ὑπὸ τοῦ ἀγρολήπτου καλλιεργουμένης μερίδος τῶν τριῶν τέταρτων τοῦ κτήματος, ἀλλὰ καὶ τὸ ἥμισυ τῶν καρπῶν τῆς εἰς τὸν ἀγρολήπτην ἀνηκούσης μερίδος ιδιοκτησίας τοῦ τέταρτον τοῦ κτήματος. Τοῦτο βεβαίως δὲν εἶνε νομικὸν ἐλάττωμα, ἀλλὰ ἀποτέλεσμα συμφωνίας, διαμορφωθείσης εἰς ἔθιμον καὶ ἐπιβληθείσης ἐκ τῶν πραγμάτων, λύγῳ τῆς ὑπαρχούσης στενότητος γῆς καὶ τῆς ἐλλείψεως κτημάτων πρὸς καλλιέργειαν, οὗ ἕνεκα ἠναγκάζετο ὁ ἀγρότης νὰ συνάπτῃ παρομοίας ἀνισοσκελεῖς συμβάσεις. Ἐπὶ τῶν ἀπλῶν δὲ διηνεκῶν ἀγροληψιῶν, ἀνεῦ τέταρτον, ἡ διανομὴ τῶν καρπῶν ἐνεργεῖται ἐξ ἡμισείας, ἔστιν ὅτι δὲ καὶ κατὰ πέμπτα, τοῦ ἀγρολήπτου λαμβάνοντος τὰ 2)5 καὶ τοῦ ιδιοκτῆτου — ἀγροδότου τὰ 3)5. Ἐντεῦθεν παρίστατο ἀνάγκη μεταβολῆς τοῦ τρόπου τῆς διανομῆς τῶν καρπῶν, ὡς καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ιδιοκτητῶν δι' ἐπομνήματος αὐτῶν ἐτονίσθη.

Ταῦτα εἶνε τὰ κυριώτερα ἐλαττώματα τῶν ἀγροληψιῶν. Ἀπέναντι τῆς καταστάσεως ταύτης ποία εἶνε ἡ πολιτικὴ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας; Ἡ τηρηθεῖσα γενικῶς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας πολιτικὴ ὑπῆρξεν ἡ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀκτημόνων γεωργῶν, πρὸς οὓς ἐξομοιωθήσαν καὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐπάροκτον γῆς. Ἡ πολιτικὴ αὕτη ἐνετάθη μέχρις ἐφαρμογῆς, ἐν τινι μέτρῳ, τοῦ δόγματος «ἡ γῆ εἰς τοὺς καλλιεργητὰς» καὶ ἀπεσπώθη διὰ τῶν γνωστῶν ἀγροτικῶν νόμων, εἰς οὓς περιλαμβάνονται καὶ οἱ νόμοι περὶ ἐξαγορᾶς τῶν ἐμφυτευτικῶν κτημάτων. Τὴν πολιτικὴν ταύτην ἀπεπειράθη νὰ ἐφαρμόσῃ καὶ ἐν Ζακύνθῳ ἐν ἔτει 1920, Ὑπουργοῦντος τοῦ τέως Ἀρχηγοῦ τῶν προοδευτικῶν — φιλελευθέρων κ. Καρὰντάρη καὶ γενικογραμματέοντος τοῦ τέως Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ πληρεξουσίου Ἀθηνῶν κ. Μυλωνᾶ, ἀναγοφείας διατάξεως ἐν τῷ ἐμφυτευτικῷ νόμῳ, περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξαγορᾶς καὶ ἐν Ἐπτανήσῳ. Ἐκτοτε ἡ διάταξις αὕτη ἠτόνισεν. Καὶ κατὰ πόσον μὲν ἡ πολιτικὴ αὕτη ἦτο ἡ προσήκουσα διὰ τὴν Ἐπτανήσον δὲν πρόκειται ἐνταῦθα νὰ ἐξεοάσωμεν. Ὅτι σήμερον προέχει εἶνε ἡ ἐξέτασις τοῦ ἂν καὶ κατὰ πόσον ὁ δημοσιευθεὶς νόμος, μετὰ τὴν γενομένην μεταρρυθμίσειν, ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς περιστάσεις καὶ τὴν ἐν Ζακύνθῳ ὑφισταμένην ἀγροτικὴν κατάστασιν.

Ν. ΚΟΛΥΒΑΣ
(Ἐπείτα τὸ τέλος)

ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΚΡΙΤΙΚΟΥ ΝΤΕ ΣΙΒΡΙΕ

Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

— Η μάχη του Σρ. —

Η μάχη αυτή ήρchiσε την 1ην Ιουλίου αμφοτέρωθεν των ποταμών μεταξύ των νοτιοδυτικών του Μπαμπώμ και του βορείου τμήματος του Σόλν. Με διαφόρους αναπαύλας διήρκεσε τέσσαρας και ήμισυ μήνας, έφ' όσον δεν έτελείωσαν, ειμή περί τα μέσα του Νοεμβρίου, μετά την κατάληψιν υπό των Άγγλων του Μπαμπών—Άμέλ και του Μπωκούρ συρ-Άνερ. Χαρακτηρισμένη από βραδείας προελάσεις, από θέσεως εις θέσιν υπήρξεν ως η μάχη του Βερντέν, ο τύπος των αιματηρών μαχών, της εξαντλήσεως, αγνώστων εις τους πατέρας μας, οι όποιοι παρά τας προόδους της επιστήμης επανέφερον τόν νέον πόλεμον εις τό επίπεδον του βαρβάρου πολέμου.

Η 10η στρατιά (Μισελέ) κατά τό πρώτον δεκαήμερον του Σεπτεμβρίου εξέτεινε τό μέτωπον της επιθέσεως της 6ης στρατιάς (Φαγιόλ). Και αι συνολικαί απώλειαι των δύο αυτών στρατιών συνεχώς ανανεουμένων υπήρξαν 70.000 νεκροί και 150.000 τραυματίαι. Αι Άγγλικάί απώλειαι υπήρξαν μεγαλειότεραι.

Όταν την 15ην Νοεμβρίου, αι κακοκαιρίαι διέκοψαν τας επιχειρήσεις η βελγαλλική γραμμή επί μήκους δεκάδος χιλιομέτρων είχεν άπλως μετατεθή περί τα δώδεκα χιλιόμετρα ανατολικώς. Ούτε τό Μπαμπώμ ούτε τό Πεφόν, —κυριώτερες αντικειμενικός σκοπός—είχον καταληφθή. Πανταχοϋ, ανασυγκροτούμενων τό άμυντικόν τείχος των στρατιών παρουσιάζετο ακόμη άδικτον.

— Η νίκη του Νιβέλ εις τό Βερντέν. —

Μ'όλα ταϋτα, ανακουφισθείς από την μάχην του Σόμ, ο στρατηγός Νιβέλ, έδωσεν από του Σεπτεμβρίου εις την 2αν στρατιάν στάσιν τελικώς επιθετικήν. Διά σειράς ζωηρών επιθέσεων οι Γερμανοί απωθήθησαν πέραν των αυχένων του Γιομόν, του Φλερύ και των πέριξ του Σουβίλ. Επέστη η στιγμή να τους απωθήση τις περαιτέρω και να άρη τέλος από τό Βερντέν την απειλήν, ητις επεκρέματο από 8 μηνών.

Τήν πρωίαν της 24ης Οκτωβρίου με

καιρόν ομιχλώδη και βροχερόν ένα σώμα άποτελούμενον από τρεις εκλεκτάς μεραρχίας υπό τας διαταγας του Μανζέν ενήργησεν επίθεσιν διά των ύψωμάτων του Μόζα.

Υπό τό άποτέλεσμα του αίφνης διασμού, αι Γερμανικάί γραμμαι εκλονίσθησαν, τό φρούριον του Ντουμόν άνεκτήθη διά σφοδρού άγώνος και τό φρούριον του Βιν κλονισθέν άνεκτήθη μετ' όλίγας ήμέρας. Περιφανής επιτυχία, διά της οποίας αι Γερμανικάί προσπάθειαι ολοκληρου εκστρατείας εξεμνησθήσαν και η όποία έσχεν εις ολοκληρον τόν κόσμον βαθειάν απήχησιν. Καί άποδεικνύεται άναμφισβητήτως ότι αι παλαιαί πολεμικάί άρχαί έχουν πάντοτε την άξίαν των. Όπως έν τη εποχή του Ναπολέοντος, η νίκη επετεύχθη διά της μυστικότητος και της ταχύτητος.

Επειτα την 15 Δεκεμβρίου, παραμονήν της προαγωγής του εις τό ανώτατον αξίωμα, εις άντικατάστασιν αυτού του Ζόφρ, προαχθέντος εις στρατάρχην της Γαλλίας, ο Νιβέλ έρριψεν εκ νέου τα θαυμάσια στρατεύματα του Μανζέν υπό την προστασίαν του «κινήτου οδοφράγματος» του πυροβολικού. Και η νίκη του Άρντωμόν, ένδοξος διά την σύλληψιν 12.000 αιχμαλώτων, απληνθέρωσεν ολοκληρον τό χαρακωμένον στρατό πεδον του Βερντέν.

Η απελευθέρωσις αυτή συνεπληρώθη τόν Αύγουστον και τόν Σεπτέμβριον του 1917 από τόν στρατηγόν Γκυγιωμά, όστις διά σειράς επιτυχών μαχών έφερε τόν έχθρον τόσον εις την δεξιάν, όσον και εις την άριστεράν όχθην του Μόζα, εις τα πέριξ των θέσεων τας οποίας ούτος κατείχε την 20 Φεβρουαρίου 1916. Η αυλαία έίσεε τότε διά την εποποιίαν του Βερολίνου. Πέριξ της θέσεως ταύτης δεν έσημειώθησαν πλέον μέχρι των θριαμβευτικών ώρών του 1918 ειμή μάχαι δευτερευούσης σημασίας.

Διηρωτήθησαν τινές διατι ό Κρόνμπριτζ μετά την διαπιστωθείσαν άποτυχίαν της άρχικής του επιχειρήσεως, επέμεινεν εις ένα πολυδάπανον άγώνα από τόν όποιον δεν ήδύνατό τις να περιμένη κανέν στρατηγικόν άποτέλεσμα, έστω και αν έλιπτε τό Βερντέν. Η κυρία εξήγησις μιās τόσον περιέργου επιμονής έγκειται εις την παρὰ του Γερ

μανικού Έπιτελείου όμολογηθείσαν ανάγκην της διατηρήσεως ένός κλειστού στρατοπέδου εις τό έσωτερικόν του όποιουθά ήχηρ στεύοντο αι Γαλλικάί δυνάμεις. Τοιουτοτρόπως αι Κεντρικάί Δυνάμεις ούδεμίαν εύρείαν συμμαχικήν επίθεσιν θά έφοβούντο, ένω θά ήδύναντο ταϋτοχρόνως ν' άντιμετωπίσωσι τας Ρωσσικάς άποπειράς εκδικήσεως και να παγιώσωσι τήν εις βαλκανικήν την θέσιν προ της μεγεθυνομένης στρατιάς της Άνατολής.

Τότε και η Αύστρια άπεφάσισε να προβή εις τιμωρίαν της Ιταλίας ως έλεγον αι έφημερίδες της. Και πρέπει ν' αναγνωρισθί ότι η άτελείωτος μάχη του Βερντέν παρέλυσε την Γαλλοαγγλικήν πρωτοβουλίαν, κατόπιν δέ περιώρισε την εύρύτητα της συνδεδεασμένης επιθέσεως εις τό Σόμ. Άλλά τα τόσον άμφισβητήσιμα άποτέλεσματα δεν επετεύχθησαν, ειμή διά του καλυτέρου αίματος της Γερμανίας.

Όταν περί τα τέλη Αύγουστου η Ρουμανία έρριψε την σπάθην της εις την πλάστιγγα όπου έμάχοντο οι Σύμμαχοι, με ζωηράν φρενιστικήν προαγγελία μελλούσης καταστροφής εκλόνισε την Αύτοκρατορίαν. Ο άλαζών Κάιζερ παρήτησε την εξουσίαν του εις χείρας του Χίνδεμבורγ βοηθουμένου υπό του άχωρίστου του Λουτεντορφ. Από τών τελευταίων περιπετειών του δράματος του Μόζα, η Γερμανία άκμάσασα από τα τέσσαρα σημεία, δ' άγωνισθί όχι πλέον διά την κατάκτησιν του κόσμου, αλλά μόνον διά την σωτηρίαν της.

— Η Ρωσική και Ιταλική έκστρατεία. —

Ένώ με μεγίστας δυσίας οι έν τη Δύσει έμπόλεμοι άποσπούν οι μέν από τους δέ όλίγα πλευρά νης, η Αύστρια έσκέφθη να ώθήση εις την πεδιάδα της Βενετίας τα έν Τρεντίνω στρατεύματά της. Εις περίπτωσιν επιτυχίας θά εκύκλωνε τα Ιταλικά στρατεύματα τα όποια από ένός έτους επετίθεντο εις τό Φόρσο καθώς και τα άλλα τα παραταγμένα έν ήμικυκλίω προς τας Άλπεις.

Τήν 1 Μαΐου 1916 400.000 Αύστρου-ούγγροι υπό την ανώτεραν διοίκησιν του άρχιδουκός διαδόχου Καρόλου, ανέλαβον επίθεσιν μεταξύ του Άντίζα και του Μπρέντα. Μετά τεσσάρων εβδομάδων προσέβησαν προέλασιν επί των προσόδων των προάλλεων μέχρι των κλυτιών αι όλοιαι δεσπόζουσι της πεδιάδος προσκρούονσι προ των όχθων Ιταλικών θέσεων. Άλλά έν άντιθέσει προς τους Γερμανούς του Κρόνμπριτζ

δεν επέμειναν εις την άποτυχίαν των διότι την αυτήν στιγμήν οι Ρώσοι με τόν Μπρουσίλωφ ήρchiσαν εις την Βολωνίαν και την Βουκοβίνα μεγάλην επίθεσιν. Άντί να σκεφθούν να σπεύσουν εις λεηλασίαν της πλουσίας Βενετίας σπεύδοντες προς τόν τάφον, οι στρατιώται του Φραγκίσκου Ιωσήφ, εκλήθησαν άπαξ έτι προς σωτηρίαν της Γαλικίας και της Ούγγαρίας. Και ο άρχιστράτηγος Καντόρνα εξεμεταλλεύθη την άμηχανίαν των αντιπάλων του, άποτόμως προσβαλλομένων έν δύο άντιθέτων μετώπων, κατέλαβε την Γκορίτζιαν διά ταχέως έλιγμου εκατέρωθεν του Ιζόντζο και κατόπιν εξεχύθη προς τας κορυφάς του Κάρου.

Πράγματι την 4 Ιουνίου τα Ρωσσικά στρατεύματα μετακινήθησαν εκ του περιορισμένου διά των έλών του Πριπέζ βορείου μετώπου προς νότον των Ρουμανικών συνόρων—μετώπου έν πεδιάδι άνευ άλλων προεχόντων πλύν των πτυχών μεταξύ των όποιων προσανατολίζοντο οι διάφοροι ποταμοί. Και επειδή έν τη ξηρά εποχή αι επίπεδοι αυτά περιφέρειαί εινε κατάλληλοι διά μεγάλους έλιγμούς, οι στρατηγοί του Τσάρου περιφρόνουντες τας μικράς έφόδους μέσω των οποίων εξηντλούντο οι έμπόλεμοι της Δύσεως άνέπτυξαν μάχην πεζικού ευρείαν και γενικήν. Άλλά τό βαρύ πυροβολικόν τους έλειπε.

Έντός τριών ήμερών η δεξιά πτέρυξ του Μπρουσίλωφ διέβη τόν Σιτς, κατέλαβε τό Λούτση—κέντρον προς τό Τσερνοβίλ και η άριστερά πτέρυξ προς τό Τσέρνοβιτς άπέτελει παρομοίας προόδους. Τήν 21 Ιουνίου τό Αύστριακόν μέτωπον άπειλούμενον να κοπή εις δύο δυτικώς του Δούβνο υπεχώρησε κατά 60 χιλιόμετρα. Ο Γερμανός στρατηγός φόν Λίνσιγκεν, έπευβάς κατά της έσωτερικής Ρωσικής πτέρυγος εξεπορίσθη προς τό Στοκόβ. Περί τα τέλη Ιουλίου τό Ρωσσικόν κέντρον έφθασεν εις τό Μπροντν, προς την κατευθύνσιν της Λεμβέργης, ένω τό άριστερόν με τόν Λετοίσκο συμπληρώσαν την κατάληψιν της Βουκοβίνης προεχώρησε μεταξύ των Καρπαθίων και του Άνιεστερκου.

Τόν Αύγουστον η Αύστρου-γερμανική ύποχώρησις έφθασε μέχρι των γραμμών του Ζλόβα-Λίπα και του Βιστρίτσα. Άλλά την στιγμήν καθ' ήν επρόκειτο να φέρη τα άποφασιστικά της άποτέλεσματα, δηλαδή την ώραν καθ' ήν η Ρουμανία έροίφοκινδύνευεν εις τόν πόλεμον, η Ρωσική επίθεσις έσβυσε υπό την τρομεράν κατανώλωσιν άνθρωπίνων ψυχών.

Αι τελευταίαί νικαί υπέρ τας οποίας ένυ-

ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΙ ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1921 ὁ Λόρδος Ἀλ-
λεμπερ ἀπερὶ τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἡγεμό-
να τῆς Αἰγύπτου, διὰ τῆς ὁποίας ἀνεκοίνου
πρὸς αὐτὸν ὅτι ἡ Βρετανικὴ κυβέρνησις ἀ-
πέφασκε νὰ καταργήσῃ τὸ προτεκτοράτον
ἀντὶ τῆς συνάψεως συμφωνίας διαλλακτικῆς
τὰ Βρετανικὰ πρὸς τὰ Αἰγυπτιακὰ συμφέ-
ροντα. Ἀλλ' οὐδ' αὕτη ἡ παραχώρησις κα-
τάρθεσε νὰ συγκρατήσῃ τὴν θέλλαν, ἥτις
ἔρριψε τὸ ὑπουργεῖον Νεσῆμ, τὸ ὁποῖον, ὡς
προελέχθη, διεδέχθη κυβέρνησις ὑπὸ τὸν Ἀδ-
λφ-πασᾶν. Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐ-
πανήλθεν ὁ Ζαγλουλ πασᾶς εἰς Αἴγυπτον καὶ
μέγας ἐνδοσιασμός ἐγεννήθη εἰς τὰς ἐ-
θνικοφρονάς τάξεις τοῦ Αἰγυπτιακοῦ λαοῦ.

Τὸν ἐπόμενον μῆνα συνεκροτεῖτο ἡ ἐπίση-
μος Αἰγυπτιακὴ ἀντιπροσωπεία ἥτις ἐπρό-
κειτο νὰ μεταβῇ εἰς Λονδὶνον διὰ τὴν συνο-
μολόγησιν τῆς αἰγυπτοβρεταν. συμφωνίας.
Ταύτην ἀπετέλουν ὁ Χουσεῖν Ρουῶδου πασᾶς
ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ Ἰσμαῖλ
Σίδου πασᾶς, ὁ Μωχάμετ Ζαφὴρ πασᾶς, ὁ
Ταλαὰτ πασᾶς καὶ ὁ Γιούσεφ Σολιμὰν πα-
σᾶς. Ἀλλ' ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ καταλόγου τῶν
μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα
τὴν ἐκρηξὴν ταραχῶν ἐν Καῖρῳ καὶ Ἀλέξαν-
δρείᾳ θλιβερωτάτων. Ἀρκετοὶ ἐπαγώδησαν.
ἠρριμώθησαν δὲ καὶ νεκροί, μεταξὺ τῶν ὁ-
ποίων καὶ Ἕλληνες.

Ὅπως δὲ ἴσως ἡ Αἰγυπτιακὴ ἀντιπροσωπεία
ἀνεχώρησε τὴν 1ην Ἰουλίου ἐξ Αἰγύπτου διὰ
Λονδίνον ὅπου ἔφθασε τὴν 11ην τοῦ αὐτοῦ
μηνός. Τὴν 15 Νοεμβρίου ἐλάβον ἐν Χάρ-
ντμυθ τὰς ἐπιστολὰς τοῦ Ἀντλὺ πασᾶ καὶ τοῦ
Λόρδου Κάριον. Μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας ἐ-
δημοσιεύετο ἀνακοινωθὲν τοῦ ὑπουργείου τῶν
Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας δι' οὗ ἐγνωστο-
ποιεῖτο ὅτι τὸ σχέδιον τῆς Ἀγγλοαἰγυπτια-
κῆς συμφωνίας ἐπρόκειτο νὰ υποβληθῇ εἰς
τὸν Φουὰτ μετὰ δὲ τὴν κύρωσίν του νὰ δημο-
μειωθῇ. Ταυτοχρόνως ἠγγέλλετο ἡ ἀναχώρη-
σις τῆς Αἰγυπτιακῆς ἀντιπροσωπείας ἐκ Λον-
δίνου.

μάτισαν αἱ σημαῖαι τοῦ Τσάρου ἐπετεύ-
χθησαν μόνον διὰ μεγάλων ἀνθρωποθυ-
σιῶν.....

(Ἀκολουθεῖ)

Τὴν 6ην Δεκεμβρίου ὁ Ἀντλὺ πασᾶς καὶ
τὰ μέλη τῆς ρηθείσης ἀντιπροσωπείας ἐπα-
νήρχοντο εἰς Καῖρον. Τὴν 13ην τοῦ αὐτοῦ
μηνός ἐδημοσιεύετο εἰς τὰς ἐφημερίδας ἡ
ἐκθέσις τῆς Αἰγυπτιακῆς ἀντιπροσωπείας, ἡ
δὲ δημοσιεύσις τῆς ἐξηγήσει τὴν κοινὴν γνώ-
μην διένθυνομένην ὑπὸ τοῦ Σάαδ Ζαγλουλ
πασᾶ ἀρχηγοῦ τῶν ἀδιστάκτων πατριωτῶν
Τὴν 22αν Δεκεμβρίου 1921 ἐδημοσιεύετο ἀ-
νακοινωθὲν, ἀπαγορευθὲν εἰς τὸν Ζαγλουλ-πα-
σᾶν νὰ ἐκφωνῇ λόγους πολιτικοῦς καὶ νὰ δη-
μοσιεύῃ ἄρθρα εἰς τὸν Τύπον. Ταυτοχρόνως
διετάρχετο οὗτος νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ Καῖρον
καὶ νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἐπαρχίαν του.

Ὅμοια μέτρα ἐλήφθησαν καὶ ἐναντίον ἐξε-
χάντων Ζαγλουλικῶν. Δικαδολώσεις ταραχῶ-
δεις ἐπηρεχόμεναι. Εἰς ἐπίμετρον ὁ Ζα-
γλουλ πασᾶς ἠρνήθη νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν
διαταγὴν ὅπως ἀπόσχῃ τῆς πολιτικῆς προπα-
γάνδας. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὡδηγεῖτο διαίως
εἰς Σουέζ καὶ ἐκεῖθεν ἐξωρίζετο εἰς τὰς νή-
σους Σεϋσέλ. Τὸ ὑπουργεῖον Ἀντλὺ παρη-
τέτο. Ἡ γαλήνη ἐπανήρχετο προσωρινῶς εἰς
τὴν χώραν. Ὁ δὲ Λόρδος Ἀλέμπερ ἀπερὶ τὴν
ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Φουὰτ, τῆς ὁποίας
παραθέτομεν ἐνταῦθα τὰ κυριώτερα ἀποσπά-
σματα.

«... Ἄν κρίνῃ τις ἐκ τῶν πολυαριθμῶν σχο-
λίων τῶν δημοσιευθέντων εἰς τὸν Αἰγυπτια-
κὸν Τύπον σχετικῶς πρὸς τὴν διακοίνωσιν
τῆς 9ης Δεκεμβρίου 1921, οἱ Αἰγύπτιοι ἔ-
χουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ Μεγάλη Βρεττανία
πρόκειται νὰ παρατηρήσῃ τὸν φιλελευθέ-
ρον τῆς διαδόσεως, καὶ ὅτι χρομένη τῆς δι-
αδόσεως ἐν Αἰγύπτῳ θέσεως τῆς θὰ διατηρή-
σῃ ἐν αὐτῇ πολιτικὴν καὶ διοικητικὴν κατά-
στασιν ἀσυμβίβαστον πρὸς τὰς ἐπείγουσας
ἐλευθερίας. Τοῦτο εἶνε ἀνακριβές. Αἱ ἐγγυή-
σαι τὰς ὁποίας ζητεῖ ἡ Μεγάλη Βρεττανία
δὲν ἔχουν σκοπὸν τὴν ὁποσδήποτε διατήρη-
σιν τοῦ προτεκτοράτου. Ἡ Μεγάλη Βρεττανία
ἐπιθυμεῖ εὐλαχρῶς νὰ ἴδῃ τὴν Αἴγυπτον
ἀπολαβοῦσαν ἐθνικῶν προνομίων καὶ διεθ-
νοῦς θέσεως ἐμπροσθέντος εἰς κυρίαρχον κρά-
τος... Οἱ Αἰγύπτιοι ἐξ ἄλλου δὲν πρέπει νὰ
λησιμονοῦν ὅτι ἡ Μεγάλη Βρεττανία ἐμφορεῖ-
ται ὑπὸ τῆς φροντίδος ὅπως περιφρουρήσῃ
τὴν ἀσφάλειάν της, ἀπαιτοῦσαν μεγάλαν προ-

Η ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν περιήλθεν ὁ
τύπος μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον. Κατὰ τὸν 17
καὶ 18 αἰῶνα, ὅτε ἀκόμη αἱ ἐφημερίδες πε-
ριορίζοντο εἰς τὴν εἰδησεογραφίαν καὶ ἦσαν
ἐξαιρέτως πᾶσαν ἀγγελίαν πληροῦσαν τὰς
στίβας των, οὐδεμία ἀνάγκη πρὸς μεταρ-
ρυθμίσειν τοῦ τύπου παρίστατο διότι οὐδε-
μία ἐξάρτησις ἢ περιορισμὸς αὐτοῦ ἐνεφανί-
ζετο πλὴν ἐκείνου, ὃν, οὔτε αὐτὴ ἡ Γαλλικὴ
ἐπανάστασις τοῦ 1789 μετὰ τὰς ἱστορικὰς προ-
κηρύξεις της, ἠγγύησεν νὰ καταργήσῃ καὶ
ὅστις ἦν τὸ τῆς ἐλευθεροτυπίας, ἀφοῦ κατὰ
τὴν γνωστὴν ἀπόφασιν τῶν Παρισίων ἀπε-
κλείσθη τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσιογραφεῖν
εἰς ἄτομα, μὴ ἐξηκριβωμένης οἰκονομικῆς ἀν-
τοχῆς, sans existence connue. Ἦδη ὅμως
ἡ καταχώρισις τῆς ρεκλάμας ἀποτελεῖ ἀπα-
ραίτητον ὅρον τῆς οἰκονομικῆς υπάρξεως
τῶν ἐφημερίδων, ἐν συνδυασμῷ, μετὰ τὰς ἀγ-
γελίας καὶ συνδρομὰς καὶ ἡ μεγάλη βαρύντης
ἐν τῇ ἐπιχειρήσει τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερί-
δος πίπτει ἐπὶ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ
τούτου, δι' ὃν ὁλόκληρος ἐκστρατεία διεξί-
γεται, ἐπὶ θυσίᾳ τῆς συντακτικῆς ὕλης, καὶ
ἀπὸ ἀλόφρεως χώρου καὶ ἐλευθερίας διατυ-
πώσεως γνώμης διότι ταύτην καλύπτει ἡ

σοχὴν ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάθεσιν τῶν στρατι-
ωτικῶν τῆς δυνάμεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπέμβασιν εἰς τὰς ἐσω-
τερικὰς ὑποθέσεις τῆς Αἰγύπτου ἢ Κυβερνή-
σεως τῆς Α. Μ. διακηρύττει ὅτι ἐπιθυμεῖ δια-
κῶς ὅπως ἐμπιστευθῇ εἰς τοὺς Αἰγυπτίους
τὴν διαχείρισιν τῶν Αἰγυπτιακῶν ὑποθέσεων.
Τὸ προταθὲν σχέδιον συμφωνίας δὲν ἀπέμα-
κρύνετο τῆς σκέψεως ταύτης, καὶ ἂν ἐγένετο
λόγος περὶ παρουσίας δύο βρετανῶν ἀνα-
στάτων λειτουργῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰ-
κονομικῶν καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύ-
νης, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ἡ Βρετανικὴ κυ-
βέρνησις θὰ ἐχρησιμοποιοῖ τοὺς εἰρημένους
λειτουργοὺς ἵνα ἐπέμβαινη εἰς τὰς Αἰγυπτια-
κὰς ὑποθέσεις».

ΑΙΓΥΠΤΙΩΤΗΣ
(Ἀκολουθεῖ)

σκία τῆς ρεκλάμας, ἐξαρτωμένη παρ' αὐτῆς
ὅτι ἡ παρούσα κατάσταση τοῦ Τύπου
δὲν εἶνε ἱκανοποιητικὴ δὲν ἐλέγχθῃ σήμερον
διὰ πρώτην φοράν. Διαφωνία ὑπάρχει μόνον,
ὡς πρὸς τὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα τῆς
διορθώσεως τοῦ κακοῦ, λόγῳ τῶν ἀναπτυ-
χθεῖσων διαφορῶν γνώμων. Διότι τινὲς
μὲν ὑποστηρίζουσι τὴν σημερινὴν μορφήν
τοῦ Τύπου, ἐνθα τὸ συντακτικὸν μέρος εἶνε
ἠνωμένον μετὰ ἐκείνων τῶν ἀγγελιῶν, καὶ μόνον
ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον ὑποδεικνύουσιν
ἐξασφαλίσεις τοιαύτας, ὥστε ἡ περιορῆ τῶν
Τύπων ὡς ὁργάνου τῆς δημοσίας γνώμης ἐξ
ἀντικειμένου ἐξετάζοντες τὰ πάντα νὰ μὴ
ἐπερηχέται, ἄλλοι δὲ ἐπιζητοῦσι τὴν με-
ταβολὴν τῆς σημερινῆς ἐμφανίσεως τῆς ἐφη-
μερίδος, δια διατηρήσεως ἐν αὐτῇ μόνον τοῦ
εἰδησεογραφικοῦ μέρους καὶ ἀποβολῆς τῆς
ἄλλης ὕλης, δι' ἣν, διὰ τὴν δημοσίαν ἐμφά-
νισιν αὐτῆς ὑποδεικνύουσιν ἄλλοι ἄλλα σχέ-
δια.

II

Περί τῆς διατροφῆς ἐπὶ τὴν ἐκδοσὴν τῶν
ἐξενεχθειῶν γνώμων πρὸς μεταρρυθμίσειν
τῆς σημερινῆς μορφῆς τοῦ Τύπου ἐν Γερμα-
νίᾳ, ἥτις ἐν τινὶ μετῴθῃ δύναται νὰ εὕρῃ ἀ-
πλήρησιν καὶ ἐν Ἑλλάδι, ἀφοῦ ἡ ὁλικὴ ἐφαρ-
μογὴ ἀποκλείεται ἐπὶ τοῦ παρόντος, λόγῳ
τῶν ἰδιαίτερων συνθηκῶν ὑφ' αἷς ἐργάζονται
καὶ ἐμφανίζονται παρ' ἡμῖν αἱ ἐφημερίδες.
συντελεστικὸν εἶνε τῆς ὅλης κατανοήσεως
καὶ κώσεως τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν θεματος ἡ πα-
ράθεσις τῶν ὅσων σχετικῶν ὁ Wilhelm
Feilinger ἐν τῷ βιβλίῳ του «τὸ πρόβλημα
τοῦ Τύπου» ἐξήνεγκεν.

Ἀληθῶς, ὁ συγγραφεὺς οὗτος, διακτραγω-
δῶν τὴν σύγχρονον ἐμφάνισιν τοῦ Τύπου, ἀρ-
χεται περιγράφων τὴν δύσκολον θέσιν τοῦ
προσωπικοῦ τῶν ἐφημερίδων, ἐναντὶ τοῦ
ἐκδότου, τὸσον ὅσον ἀφορᾷ τὰ πρὸς αὐτοὺς
χρησιμοποιούμενα οἰκονομικὰ μέσα, ὅσον ἀπὸ ἀ-
λόφρεως ἐξασφαλίσεως θέσεως, ἀφοῦ εἰς τὴν
κυριαρχικὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐκδότου ἐναπόκει-
ται ἡ καταγγελία τῆς συμβίσεως τῆς μισθώ-
σεως ἐργασίας ὁποσδήποτε θέλησιν. Εἰτα προ-
χωρῶν, ὑποστηρίζει οὗτος ὅτι διὰ νὰ σταθῇ
μία ἐφημερίς ὑπὸ ὡς σημερινῶς συνθήκας
οἰκονομικῶς, ἀνάγκη νὰ συμμορφωθῇ πρὸς

τάς απαιτήσεις του κοινού, αποβάλλουσα ούτω την οντότητα αυτής και μέγα μέρος του υψηλού προσορισμού αυτής. Τὸ ἐπαγγελματικὸν συμφέρον, ὡθεὶ ταύτην νὰ μεταβληθῇ εἰς ἐφημερίδα ἐντυπώσεων, πληροῦσα τὰς στήλας της διὰ πολλοῦ ὕλικου, ἄνευ οὐδεμιᾶς κριτικῆς ἐκλεγεμένου, ὑποκειμενικῶς χρωματισμένου, καλλωπισμένου δὲ κατὰ τὴν ἀπόδοσιν καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς σκέψεως ἐν αὐτῷ.

Ἡ οὕτως ὁμῶς περιγραφομένη παρὰ τοῦ Feilinger κατάστασις τοῦ τύπου, μεταπηδήσαντος ἐν τῇ ἐξελίξει του εἰς τύκον ἐντυπώσεων, εἶνε, λόγῳ τῆς μεγάλης ἐπιρροῆς, ἣν ἔχουσιν αἱ ἐφημερίδες, ἐπὶ τῆς ψυχῆς τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς τύχης τῆς χώρας, ὁλεθρία, καί, τοσοῦτον μᾶλλον, καθόσον, ὅπως κάθε ἐπιχείρησις, οὕτω καὶ ὁ τύπος, εἶνε ἀντικείμενον πωλήσεως, καὶ μία μεγάλη ἐφημερίς μὲ εὐρυτάτην κυκλοφορίαν καὶ ἐπίδρασιν

ἐπὶ τοῦ λαοῦ δυνατόν νὰ πωληθῇ μὲ τὸν ἱφιστάμενον ἐντεῦθεν κίνδυνον τῆς βλάβης τῶν συμφερόντων τῆς χώρας καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς ἀκεραιότητός της, ὅταν μάλιστα τὰ οὕτω πῶς εἰσερχόμενα κεφάλαια εἶναι ξενικά. Πρόχειρον παράδειγμα ἔστω ἡ κατὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον διείσδυσις ξένου χρήματος ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ καὶ ἡ δι' αὐτοῦ διεξόδος τῶν λαῶν μεταξὺ τῶν εἰς τὸν ἐξοντικὸν πόλεμον.

Τὴν κατάστασιν ταύτην ἀναντιρρήτως δέον νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ Κράτος, καὶ ἐκεῖ ἔνθα δὲν ὑπάρχουσιν αἱ ἐξιστορούμεναι συνθήκαι αἱ βιάζονται πρὸς ἄμεσον μεταβολὴν τῆς σημερινῆς μορφῆς τοῦ Τύπου, διότι ἡ παραμέλησις τούτου ἄγει εἰς ἐπικινδύνους συνεπείας.

Ἀλλὰ πῶς δύναται νὰ προληφθῇ τοῦτο;

Κ. ΒΕΡΡΟΙΟΠΟΥΛΟΣ
(Ἐπετα. συνέχεια)

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΚΕΨΙΣ

ΑΙ ΙΔΕΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΚΟΥΡΕΙΩΝ

Γ'Ο Χὰν Ρύνερ εἶνε ὁ βαθὺς φιλόσοφος ὁ διεισδύσας εἰς τὸ πνεῦμα τῆς Ἑλληνικῆς κοσμοθεωρίας. Ἀπὸ βαθυστόχαστον ἀνασκόπησιν του σχετικῶς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν ἀποσπῶμεν τὰ κάτωθι, σχετικῶς πρὸς τὰς ἀντιλήψεις περὶ ζωῆς τῆς Σχολῆς τῶν Ἐπικουρείων, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

ΞΟ Ἐπικουρισμός, δόγμα σοφῶ ἰσορροπημένον, εἰς χρονικὸν διάστημα πλεόν τῶν ἑπτὰ αἰώνων εἶχεν ἀναριθμήτους ὁπαδούς, συνασπισμένους συνήθως εἰς ἀδελφικὰς κοινότητας. Κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν εἶνε ὁ ἐπικουρισμὸς ἕνα σύστημα τέλειον, μίαν ἐρμηνεία τοῦ σύμπαντος τόσον καλὴ, ὅσον καὶ ὁ ἄνθρωπος. Ἐκ τοῦ πληθύνοντος ἐξετάζομενος, εἶνε ἀνεξάρτητος σοφία, καὶ μόνον σοφία. Τὴν φυσικὴν αὐτοῦ παρέλαβε παρημελημένως ἀπὸ τὸν Δεύκιππον καὶ τὸν Δημόκριτον. Διὰ τὸν Ἐπικουρον μίαν μόνην ἀξίαν ἔχει ἡ Φυσικὴ του, ὅτι ὀφείλει νὰ καθορίσῃ τὸ πνεῦμα ἀπὸ κάθε φόβον θρησκευτικόν, νὰ ἐξομαλύνῃ τὸν τρόπον τινὰ τὸ ἔδαφος ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ οἰκοδομηθῇ ἡ εὐτυχία. Ὀλίγον ἐνδιαφέρει τὸν Ἐπικουρον ἂν ὑπάρ-

χουν Θεοὶ εἴτε ὁμολογῇ τὴν ὑπαρξίν των, εἴτε εἶνε ἀθεϊστῆς, ὅπως οἱ ἔθνη καὶ οἱ χριστιανικοὶ ὅλῳι τὸν κατηγορήσαν. Οἱ Ἐπικουριοὶ εἶνε ἄνθρωποι εὐδαίμονες καὶ ἀφρόντιδες, παραμελοῦντες τ' ἀνθρώπινα, μὴ φροντίζοντες διὰ τὸν Ὀλυμπον, ὁ ὁποῖος δὲν φροντίζει περισσότερο διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' οὔτε καὶ διὰ τὸ Κράτος φροντίζοντες. Ὁ σοφὸς ἀδιαφορεῖ διὰ τοὺς Θεούς. Ὁ κάθε δεσμὸς μεταξὺ ἀνθρωπίνης πορείας καὶ θεολογίας εἶνε ἀποκεκομμένος. Ἐφ' ὅσον πᾶσα μεταφυσικὴ ἔχει ἐλακολουθήματα ἠθικά, ὁ Ἐπικουρισμὸς ἀπέχει πάσης πολιτικῆς. Διὰ τὰς πολιτικὰς ὑπηρεσίας καὶ τὰς κοινωνικὰς τιμὰς, ὁ Ἐπικουρεὺς αἰσθάνεται τὴν μεγαλειέταν ἀποστροφῆν. Ὁ Ἐπικουρεὺς ἔγραψε περιφρονητικῶς. «Ὁ λαὸς δὲν ἐπιδοκιμάζει ὅ,τι γνωρίζω. Καὶ ὅ,τι ὁ λαὸς ἐπικροτεῖ, ἐγὼ δὲν τὸ γνωρίζω».

Εἰς ἐπιστολὴν του πρὸς τὸν Ἰδομενέα τοῦ συνιστᾷ νὰ μὴ ὑποδουλωθῇ ποτὲ εἰς νόμους ἢ εἰς τὴν κοινὴν γνώμην.

Ὁ προσφιλέστερος ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τοῦ Ἐπικουρου Μητροδόωρος διακηρύττει ὅτι «ἐνας ἄνθρωπος ἐλεύθερος ἡμπορεῖ εὐλόγως νὰ ἡλευθέρῃ τοὺς κοινωνοὺς ἀνθρώπους, καὶ τοὺς Λυκούργους ἀκόμη καὶ τοὺς Σόλωνας». Ἀπαντᾷται εἰς τὸν Λουκρήτιον μίαν παρα-

βολὴ ἐξαιρετικὰ κλασικὴ καὶ ἡ ὁποία θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο προφανῶς ἀπὸ πολλοῦ. Δὲν θὰ μ' ἐξέπληττε ἂν ἀνεκαλύπτετο μίαν ἡμέραν ὅτι ἡ παραβολὴ αὕτη ἦτο κατασκευάσμα τοῦ Ἐπικουρου, ὁ ὅπως εὗρηκε τὸ προσχεδιάσμα της μέσα εἰς τὸν Γοργίαν τοῦ Πλάτωνος. Ἡ πρώτη αὕτη μορφή ἔχει χαρακτῆρα σωκρατικὸν μᾶλλον παρὰ πλατωνικόν, καὶ, χωρὶς ἀμφιβολίαν, ὁ Σωκράτης θὰ τὴν ἐπανέλαμβάνεν εἰς τοὺς τριόδους τῶν Ἀθηναίων. Οἱ παλαιότεροι θὰ ἐγνώριζαν καὶ οἱ προγενέστεροι σοφοὶ θὰ ἐχρησιμοποίησαν ὡς ἠθικὴν παραβολὴν τὸν μῦθον τοῦ Πίθου τῶν Δαναῶδων. Μὲ τὴν παραβολὴν αὕτην τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας πρὸς ἕνα δοχεῖον ὁ ἐπικουρισμὸς ἐπλασσε τὸ ἀριστοτεχνικώτερον ἀπὸ τὰ σύμβολά του, μίαν ἀπὸ τὰς πληρεστέρας εἰκόνας τὰς ὁποίας ἀντίκρουσε ποτὲ ἡ ποίησις καὶ ἡ φιλοσοφία. Εἶνε τόσον πλουσία ἡ εἰκὼν αὕτη ὥστε εἴμπορεῖ νὰ ἐκφράσῃ πληρέστατα ὁλόκληρον τὴν Ἐπικουρικὴν σοφίαν.

Τὸ δοχεῖον, διὰ τὸν κοινὸν ἄνθρωπον, παρουσιάζει δύο ἐλαττώματα. Εἶνε λερωμένο καὶ διάτρητον. Εἰς τὸ καθάρισμα τοῦ δοχείου καὶ εἰς τὴν σφράγισιν τοῦ πυθμένου του ἀποβλέπει ἡ σοφία. Ὅτι χυδαῖον εἰσέρχεται εἰς τὸ δοχεῖον, εἶνε γεμάτο ἀπὸ διαφόρων εἰδῶν φόβους. Τὸ καθάρισμα τοῦ δοχείου ἀποτελεῖ ἀπαλλαγὴν τῆς κροδιάς ἀπὸ πάσης ἀνησυχίας.

Ἡ φυσικὴ μᾶς διδάσκει ὅτι τὸ κάθε τι ἔχει φυσικὰ τὰ αἷτια, καὶ ἡ ἀληθὴς θεολογία ὅτι οἱ Θεοὶ δὲν ἀσχολοῦνται καθόλου μὲ ἡμᾶς. Ὄστε, ἡ φυσικὴ καὶ ἡ θεολογία μᾶς ἀπελευθερώνουν ἀπὸ τὸν πρῶτον φόβον, τὸν φόβον τῶν Θεῶν.

Ὁ Ἀδης εἶνε μίαν ἀρχετὰ ἀττεία ἐρεῦσε-κονεῖνα εἰς τὴν ὁποίαν θεμελιώνεται ἡ Ἐπικουρικὴ ἡ μὴτέρα ἦτο μάγισσα, ἐξαγνιστικὴν τοῦ ἡλικίου θὰ τὴν ἤκουσε πολλὰ καὶ νὰ γελᾷ μὲ τὴν θρησκευτικὴν ἡλιθιότητα τοῦ κόσμου καὶ νὰ ἡλευθέρῃ τὰ θυμάτα της.

Διὰ ν' ἀπελευθερωθῇ κανεὶς ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ θανάτου μίαν ἀπλουστάτη σκέψις εἶνε ἀρχετὴ: Ἐφ' ὅσον εἶμαι, θάνατος δὲν ὑπάρχει: ὅταν ὑπάρχῃ ἐγὼ παῦω νὰ εἶμαι. Ἀπὸ τὴν λύπην θεωρεῖται κανεὶς παρατηρῶν, ὅτι, ἂν ἡ λύπη εἶνε βραχεία, εἶνε βραχεία: ἀλλ' ἐάν τυχὸν ἔχῃ μακρὰν τὴν διάρκειαν, ἀπόδειξις ὅτι ἡ λύπη εἶνε ἐλαφρά. (Si gravis, brevis: si longa, levis).

Αὐτὸς ὁ τελευταῖος φόβος εἶνε, μολαταῦτα, ὀλιγώτερον παράλογος. Μίαν σκέψιν,

ὅσον ἐνοχλητικὴ καὶ ἂν εἶνε, ὥσως δὲν ἀρκεῖ νὰ τὴν ἐξορκίσῃ κανεὶς. Πρέπει, πωματίζων καλῶς τὸ δοχεῖον νὰ καταπνίξῃ τὰς ἀναποφύκτους σπανίας θλίψεις μέσα εἰς τὴν ἀφθονίαν τῆς χαρᾶς, καὶ νὰ τὰς μεταβάλῃ τέλος εἰς χαρὰν.

Διότι ἡ μεγάλη ἀτυχία τοῦ κοινῶ ἀνθρώπου ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι ἡ καρδιά του δὲν εἶνε μόνον δοχεῖον μολυσμένον, ἀλλὰ καὶ χωρὶς πυθμένα—πίθος, δηλαδή, τῶν Δαναῶδων—Ἡ κάθε χαρὰ ὅταν εἰσέλθῃ εἰς τὸ δοχεῖον αὐτὸ ἐκφεύγει καὶ ἡ ἀπληστία αὐξάνει γρηγορώτερα ἀφ' ὅ,τι, τὰ καλά, Πῶς θὰ διορθωθῇ τὸ κακὸν αὐτό; Πῶς θὰ κλεισθῇ ὁ πυθμὴν τοῦ δοχείου; Ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νὰ μάθωμεν τὴν φύσιν τῶν ἐπιθυμιῶν ἡμῶν.

Ἐπιθυμιῶν διακρίνομεν τρία εἶδη:

Ἄλλαι εἶνε φυσικαὶ καὶ ἀναγκαῖαι, ὅπως ἡ πείνα, ἡ δίψα, κλπ.

Ἄλλαι εἶνε μὲν φυσικαὶ, ἀλλ' οὐκ καὶ ἀναγκαῖαι, ὅπως ἡ ἐπιθυμία τῆς ποικιλίας τῶν φαγητῶν—καὶ τέλος:

Ἄλλαι ἐπιθυμίαι δὲν εἶνε οὔτε φυσικαὶ, οὔτε ἀναγκαῖαι, ὅπως ὁ πόθος τιμῶν, κλπ.

Αἱ φυσικαὶ καὶ ἀναγκαῖαι ἐπιθυμίαι πρό-πει νὰ ικανοποιῶνται.

Ἡ ἐκπλήρωσις αὐτῶν ἐξαφανίζει ἕνα αἰσθηματικὴν καὶ ἐναρόβον, καὶ παρέχει ἡδονὰς ὑπερτάτας καὶ αἵτινες δὲν ἡμποροῦν νὰ ἐκταθοῦν περισσότερο, ἐπεὶ δὲ ἄλλως τε ὀλίγα πράγματα ζητοῦν.

Τῆς δευτέρας κατηγορίας αἱ ἐπιθυμίαι, αἱ φυσικαὶ δηλαδή, ἀλλὰ μὴ ἀναγκαῖαι, ικανοποιούμεναι δὲν αὐξάνουν τὴν χαρὰν, ἀλλὰ μόνον τὴν ποικίλουν.

Ὡς πρὸς τὰς ἐπιθυμίας αἱ ὁποῖαι οὔτε φυσικαὶ εἶνε οὔτε ἀναγκαῖαι, αὐτὰς πρέπει νὰ τὰς θεωρήσωμεν ὡς τὰ μεγαλειέτατα δεινὰ μᾶς.

Αὐταὶ δὲν ἔχουν ὅρια. Ὅσο περισσότερο τὰς ικανοποιεῖ κανεὶς, τόσον περισσότερο ἀπαιτητικαὶ γίνονται. Ὁ σοφὸς ἄνθρωπος ὑποτάσσει καὶ ἀπολακτίζει τὰς ἐπιθυμίας αὐτάς.

Ἀδιάφορος, μίσην κατάστασις, δὲν ὑπάρχει. Δὲν ὑπάρχει κατάστασις διάμεσος μεταξὺ χαρᾶς καὶ λύπης. Τὸ ὑποτιθέμενον διάμεσον ἀποτελεῖ τὴν μεγαλειέταν τῶν ἡδονῶν. Ἄν τὸ σῶμα μου δὲν ὑφίσταται πόνον κανένα: ἂν τὸ πνεῦμα μου δὲν ὑφίσταται καμμίαν ταραχὴν, ἡμπορῶ νὰ διαμφισβητήσω τὴν εὐδαιμονίαν μὲ αὐτοὺς τοὺς Θεοὺς. Εἶμαι, πράγματι, κατὰ τὰς ὁσας ἐκείνας ἕνα ὄν, τὸ ὁποῖον ἀπολαμβάνει τὸν ἑαυτὸν του

δλόκληρον και την εύρυθμον ενεργητικότητά του.

Κατ' αρχήν μόνον σωματικά απολαύσεις υπάρχουν. Αί σωματικά ήδοναι γεννοῦν την χαράν του πνεύματος. Ἄλλ' αἱ θυγατέρες εἶνε μεγαλείτεροι ἀπὸ τὰς μητέρας των. Τὸ σῶμα μόνον την παρούσαν στιγμήν αἰσθάνεται, ἐνῶ τὸ πνεῦμα ἀπολαμβάνει παρελθόν και μέλλον. Ὅταν τὸ δοχεῖον εἶνε σφοδρὰ σφαιλισμένον, δὲν ἀφίνει νὰ τοῦ διαφύγῃ καμμία εὐτυχὴς ἀνάμνησις. Ἡμπορεῖ μάλιστα νὰ χύσῃ κανεὶς μέσα και χίλιες εὐχαρίστες προβλέψεις. Μόνον ὁ ἄφρων ἀφίνει νὰ τοῦ διαφύγουν και νὰ μαραίνωνται αἱ ἡδοναί. Διὰ τὸν σοφὸν ὅμως παραμένουν πάντοτε παρούσαι. Δι' αὐτὸν, τὸ δοχεῖον παραμένει πάντοτε πλήρες. Μετὰ την μνήμην καὶ μετὰ την ἐλπίδα, ὁ σοφὸς αὐξάνει την ἔντασιν τῶν ἡδονῶν τοῦ παρόντος, και ἐξαλείφει ἐξακολουθητικὰ τὰς ἀνισότητας.

Τὸ κάθε τι ποὺ πέφτει μέσα εἰς τὸ εὐτυχισμένο αὐτὸ δοχεῖον πέρνει τὸ ἄρωμα και τὰ μύρα τοῦ περιεχομένου του. Καὶ ἡ σταλαγματιά της πικρίας πίπτει και αὐτὴ μέσα εἰς τὴν ἄπειρον ἐκείνην γλυκύτητα και χάνει ἐκεῖ μέσα τὴν πικρότητά της. Ὅταν φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ σοφός, εἶνε τελείως ἀπηλλαγμένος ἀπὸ τὸ κάθε κακόν. Κανένας πόνος δὲν θέλει ταράξει τὴν εὐρείαν, τὴν πλήρη χαράν του.

Ὁ Ἐπίκουρος θνήσκων ἔγραφε εἰς τὸν Ἰδομενέα. «Κατὰ τὴν εὐτυχιστέραν και τελευταίαν ἡμέραν τῆς ζωῆς μου, σοῦ γράφω αὐτὸ τὸ γράμμα. Κατατρούχομαι ἀπὸ πόνους τῆς κύστεως και τῶν σπλάγχνων τόσο δριμύεις, ὥστε δριμύτεροι δὲν ἢ ποροῦν νὰ γίνων. Ἀλλὰ, ὅλοι αὐτοὶ οἱ πόνοι καταπνίγονται μέσα εἰς τὴν χαράν ποὺ σκορπᾷ σὺ πνεῦμα μου ἡ ἀνάμνησις τῶν δοξασίων μου και τῶν ἀποκαλύψεών μου.»

Ὅστε, διὰ τὸν σοφὸν, λύπη δὲν ὑφίσταται, διότι ἀπορροφᾶται ἀπὸ συστατικὴν ἡδονήν. Ὁ Ἐπίκουρος ἔλεγε: «Κ' εἰς τὴν πύραν νὰ μὲ βάλουν, θὰ φωνάζω: Τὴ ἀπολαύσεις!»

Νὰ παραμερίξῃς τὰ ἐμπόδια ποὺ ἐμποδίζουν τὴν γνότητά, τὴν διαύκειαν και τὴν ἔκτασιν τῆς ἀπολαύσεως. Νὰ μὴ φοβῇσαι οὔτε τὸν θάνατον ποὺ ἐξαλείφει τὸ κάθε αἰσθημα, οὔτε τὴν θεότητα ποὺ ἀδιαφορεῖ διὰ τὸν ἄνθρωπον. Νὰ περιφρονῇς τὸν πόνον, τὸν ἐλαφρὸν πόνον ὅταν ἐξαπλοῦται, τὸν βραχὺν και κατατιτρεπτικὸν δι' ἑαυτὸν και διὰ τὴν ζωὴν μας συνάμα ὅταν εἶνε ἰσχυρός. Νὰ μὴν ἀφίνης νὰ σοῦ διαφύγῃ καμμία χαρὰ περασμένη, ἀλλὰ ν' ἀνακαλῇς τὴν κάθε χαράν και νὰ τὴν τρέφῃς μετὰ ἀνάμνησιν συχνήν. Νὰ πνίγῃς μέσα εἰς τὸν ὥραϊον αὐτὸν ὠκεανὸν τὴν γελοῖαν σμικρότητα τοῦ παρόντος, ὅταν μεμονωμένον τὸ παρὸν θὰ σ' ἔκανε νὰ υποφέρῃς, ἰδοὺ ἡ σοφία, ἰδοὺ τὸ ὑπέρτατον ἀγαθόν, ἰδοὺ ἡ λεπτή και διεισδυτικὴ τέχνη τοῦ Ἐπικούρειου.

Σ. Φ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὅσοι τῶν ἀναγνωστῶν μας προμηθεύονται τὴν «Νέαν Ἐποχὴν» ἀπὸ τὰ περίπτερα και τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων παρακαλοῦνται ὥπως ζητήσωσι διὰ δελταρίου και τοῦς ἀποσταλῇ ἐκ τῶν γραφείων μας ὁ πῖναξ τῶν περιεχομένων τοῦ α' τόμου, ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῆς ὅλης σειρᾶς τοῦ α'. ἔτους τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΗΛ. ΔΙΕΥΘ. ΤΡΑΠΕΖΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΑΧ. 72.000.000
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 28.800.000

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ:			
ΑΘΗΝΑΙ	ΖΑΚΥΝΘΟΣ	ΚΟΜΟΤΙΝΗ	ΠΟΤΑΜΟΣ (Κιθάρων)
» ΠΑΓΚΡΑΤΙ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ	ΚΟΡΙΝΘΟΣ	ΠΡΕΒΕΖΑ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ	ΠΥΡΓΟΣ
ΑΙΓΙΟΝ	ΘΕΒΑΙ	ΛΑΜΙΑ	ΡΕΘΥΜΝΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ	ΙΘΑΚΗ	ΛΑΡΙΣΣΑ	ΣΠΑΡΤΗ
(ΔΕΛΦΕΑΓΑΤΣ)	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	ΛΕΒΑΔΕΙΑ	ΣΟΡΟΒΙΤΣ
ΑΜΦΙΣΣΑ	ΚΑΒΑΛΛΑ	ΛΕΥΚΑΣ	ΣΥΡΟΣ
ΑΜΑΛΙΑΣ	ΚΑΛΑΜΑΙ	ΔΙΜΝΗ (Εὐβοίας)	ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΑΡΓΟΣ	ΚΑΛΑΒΥΓΓΑ	ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ	ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ	ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ (Σάμου)	ΜΥΤΙΛΗΝΗ	ΤΣΟΥΓΛΙΟΝ
ΒΑΘΥ (Σάμου)	ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ	ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ	ΥΔΡΑ
ΒΟΛΟΣ	ΚΑΣΤΟΡΙΑ	ΞΑΝΘΗ	ΦΛΟΡΙΝΑ
ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΟΙ	ΚΑΣΤΡΟΝ (Αρκαδίας)	ΕΥΔΟΚΑΣΤΡΟΝ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ
		ΕΥΤΡΑΙΑ	ΧΑΝΙΑ
			ΧΙΟΣ

Τ. Λογ. ΧΙΟΣ

ΑΘΗΝΑ (Athens Banker's Corporation)

ΚΥΠΡΟΣ: ΔΕΜΕΣΣΑ

Ι. Δ.

ΑΠΟΚΡΙΤΩΝ

ΠΡΟΣ 4 ο/ο

ΠΡΟΝΤΕ ΟΡΟΥΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΡΤΑΠΟΘΗΚΗΝ

ΤΗΣ Α. Ε. Β. Ε.

Π. Γ. ΜΑΚΡΗΣ & ΣΙΑ

3 - ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ - 3

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ

ὄλα τὰ εἶδη τοῦ χάρτου
εἰς ὅλας τὰς διαστάσεις,
εἰς ὅλα τὰ πάχη,
εἰς ὅλα τὰ χρώματα,
εἰς ὅλας τὰς ποιότητες καὶ
εἰς τὰς κα

Ὅσοι τῶν ἀναγνωστῶν μας προ-
μηθεύονται τὴν «Νέαν Ἐποχὴν»
ἀπὸ τὰ περίπτερα καὶ τὰ πρακτο-
ρεῖα τῶν ἐφημερίδων παρακαλοῦν-
ται ὅπως ζητήσωσι διὰ δελταρίου
καὶ τοῖς ἀποσταλῇ ἐκ τῶν γραφεί-
ων μας ὁ πῖναξ τῶν περιεχομένων
τοῦ α' τόμου, ἀπαραίτητον συμ-
πλήρωμα τῆς ὅλης σειρᾶς τοῦ α'
ἔτους τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

ΧΑΡΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡ

ΦΥΛΛΟΝ ΜΑΚΡΟΥΣΤΡΑΣΙΟΝ

ΦΥΛΛΟΝ

ΠΑΡΑΔΟ

